wij
vlaams nationaal

Beheer : Voldersstraat 71, Brussel 1. Tel 12.51.60, per 1711.39, Wij Vlaams-nationaal, Brussel 1. Redaktie Sylvain Dupuislaan 110, Brussel 7. Tel. 23.11.98. Losse nummers : 8 f.

Verkrijgbaar bij alle dagblad-verkopers.

VOLKSUNIE

Weekblad — 15de jaargang — nr 49 — 6 december 1969

VLAAMSE EKSPANSIE BEDREIGD

DE GROTE VASTEN

Voor de regering Eyskens is het een slechte week geweest. De restriktieve ekonomische maatregelen, waaraan de ministerraad vorige week vrijdag zijn goedkeuring gegeven had, zijn zo slecht onthaald onder meer in vakbondkringen, dat een nieuwe toestand is geschapen : nadat de regering gestrand was op de grondwetsherziening, is er nu ook een breuk ontstaan over haar sociaal-ekonomisch beleid.

Wie in de jongste dagen de pers heeft doorgenomen — o.m. de kranten met sindikale inspiratie — had de indruk dat hij oppozitiebladen las. En die golf van verzet is nog maar in zijn eerste faze. Het zal er nog harder toegaan, naarmate men beter zal weten tot welke onrechtvaardige maatregelen deze regering wil overgaan om haar begroting te redden. Want daarover gaat het in feite.

De konjunktuurtoestand wordt er door de regering bij gesleurd en als uiterst kritiek afgeschilderd. Maar premier Eyskens, die in de dertiger jaren een van de eerste ekonomisten in dit land geweest is die de konjunktuurstudie ontdekt had, o.m. aan duitse universiteiten, moet zelf zeer goed weten dat achter die konjunkturele voorwendsels feitelijk eens te meer aan budgetair kunst- en vliegwerk wordt gedaan. De regering heeft geld te kort. Ze wil een sfeer scheppen die haar toelaat, enkele miljarden bijeen te garen dáár waar ze gemakkelijkst te vinden zijn. Het geleuter over de business cycle is grotendeels gezichtsbedrog.

We verwittigen de vlaamse opinie, dat er grote gevaren verbonden zijn aan de striktere toepassing van het expansiebeleid, die door de regering als een van haar anti-inflatoire maatregelen is aangekondigd. Minister Leburton heeft zogeheten «striktere» normen voorgelegd die als praktisch rezultaat zullen hebben dat, buiten enkele vlaamse groeipolen, geen enkel ander vlaams bedrijf nog aan de nieuwe voorwaarden kan beantwoorden om beroep te doen op expansiekredieten. Bijna alle kredietmogelijkheden en -faciliteiten zullen uitsluitend voorbehouden worden aan Wallonië alleen, indien Leburton zijn wil doorzet.

De aldus ontstane toestand is zo alarmerend voor Vlaanderen dat de vlaamse ministeriële streekontwikkelaar, prof. Vlerick, zijn nochtans onmetelijk zelfvertrouwen dreigt te verliezen. Hij weet welke jobstijdingen er binnenkort over Vlaanderen zullen gaan, indien de anti-inflatoire maatregelen in de geest en volgens de normen van de waalse ministers toegepast worden. Dan kan Vlerick zijn departement beter sluiten.

We weten dat Dries Vlerick op dit ogenblik op zoek is naar steunpunten om de torpedering van het expansiebeleid in Vlaanderen en de uitverkoop van zijn ministerie te verhinderen. We hopen dat hij ze in de rangen van zijn eigen partij zal vinden. Op de Volksunie kan hij rekenen.

We menen waarheidsgetrouw en zonder overdrijving te mogen zeggen, dat de meest effektieve aanwezigheid in de Werkgroep Brussel die van de Volksunie-bedreiging bij de eerstvolgende verkiezingen is. Dat de Volksunie afwezig blijft, heeft de vlaamse kleurpolitiekers onzeker gemaakt en dus zijn ze wat stugger geworden, wat minder bereid om zich zonder slag of stoot rond de landkaart te scharen en het mes te zetten in de randgemeenten rond Brussel. Ze zijn tenminste toch al begonnen met het stellen van een reeks voorafgaandelijke kwesties. Of zij zullen volharden, is natuurlijk een andere zaak : twee dagen voor Hertoginnedal staken ze óók de trompet over hun eigen manhaftigheid.

WERKGROEP BRUSSEL SUKKELT VOORT

Dat de houding van de Volksunie effekt sorteert, bleek onder meer vorig weekend toen Van Hoorick zo snel als de bliksem — alsof hij door een adder gebeten was — loochende dat hij instemde met het plan Van Hoeylandt. De heren voelen de V.U.-sporen in hun flanken en zij draven.

De Werkgroep heeft deze week verder aandacht besteed aan de vlaamse grieventrommel over Brussel. De vlaamse kleurpolitici waren zo fier als een gieter, dat hun klachtenlijst bijna twintig volle bladzijden besloeg. Fier waarover eigenlijk ? Fier over het feit dat hun bewind — het bewind dat ze een kwarteeuw lang, samen met hun waalse partijvrienden, in beurtelings wisselende koalities hebben gevoerd — geleid heeft tot de meterlange aanklacht die zijzelf nu moesten opmaken en voorschotelen ? Hun waslijst van klachten is de sterkste veroordeling van de houding die zij jarenlang hebben aangenomen.

Voorts kwam het in de Werkgroep tot de botsing over de pariteit. De Walen beschouwen de nationale pariteit als een verworven bezit en ze zijn niet bereid, in ruil daarvoor brusselse pariteit te geven. Ook hier is de huidige situatie een klinkende veroordeling van de vlaamse kleurpolitiekers : ze hebben het zover laten komen dat ze al heel blij zouden zijn, mochten ze er in slagen een kleine — want louter brusselse — pariteit te krijgen als teruggift voor de royale kadeau die ze — met een breed St Niklaasgebaar — aan de Walen gedaan hebben onder de vorm van de reuzegrote nationale pariteit. Ze hebben geen enkele reden tot fierheid.

Deze week komt de postbode langs voor de abonnementshernieuwing op ons weekblad. Mogen we U vragen, het geld klaar te leggen en — in uw eventuele afwezigheid — uw gezinsleden te verzoeken het nodige te doen ? Waar overdag helemaal niemand thuis is, kan het leesgeld best overgeschreven worden op onze prk. 1711.39, « Wij » vlaams-nationaal weekblad, Brussel-1 (300 fr voor een jaar, 170 fr voor een halfjaar, 95 fr voor een kwartaal, 820 fr voor een steunabonnement). Door spontaan te betalen bij aanbieding door de postbode bespaart U ons en vooral onze propagandisten een hoop werk en tijd. Door trouw te blijven aan « Wij » verhoogt U de vlaams-nationale slagkracht.

WIJ en gij

vlaams nationaal

CAMPO SANTO

In nummer 46 van « WIJ », rubiek « wij en gij », onder de titel Campo Santo spreekt D. H. over het kerkhof van Sint-Amandsberg. Aanvullende inlichting : de V.T.B. heeft als nr. 82 van de Vlaamse Toeristische Biblioteek een degelijke gids uitgegeven over het Campo Santo.

Terecht raadt steller de wandelaar aan de graven van onze vlaamse doden met een bezoek te vereren. Menig graf bevindt zich in een verwaarloosde toestand. Steller vergat de naam te vermelden van de laatste bijgezette zeer verdienstelijke Vlaming : prof. dr. Adriaan Martens.

Niet alleen op het Campo Santo zijn er monumenten die een bezoek waard zijn. Ook op de Zuiderbegraafplaats (Heuverpoortkerkhof) is zulks het geval. Het grafmonument van H. Van Peene, tekstdichter van onze Vlaamse Leeuw, is het totaal verval nabij. Op Allerheiligen werd Van Peene zelfs met geen enkel bloempje bedacht.

A. D., Gent.

N.M.B.S.

Deze brief naar aanleiding van uw artikel « Spoorstaking » in de rubriek « Beroepshalve bekeken», van uw nummer van 22 november.

Als spoorwegbediende kan ik mij niet volledig met uw zienswijze akkoord verklaren. Volgens mij stelt u het probleem te eenvoudig voor. In werkelijkheid is het ingewikkelder dan dat men in het wit-zwart en in enkele artikelen zou kunnen schetsen.

Gelieve eerst en vooral op te merken dat bij iedere staking in de sektor der diensten het publiek het gelag betaalt. Daaraan is niet te ontkomen. Anderzijds moet men erkennen, dat voor het personeel van deze diensten de staking het laatste (en wettelijk erkende) middel is om te trachten wantoestanden op te ruimen.

Dat het dienstbetoon (« service » zoals u het uitdrukt) de jongste jaren achteruit is gegaan, is m. i. niet te wijten aan een overdreven personeelsinkrimping in de uitvoerende diensten. En dat is nu juist één van de punten waartegen de voorgenomen staking is gericht. Er mag geen kentering ten goede worden verwacht zolang het personeelsbeleid over geen andere boeg wordt gegooid.

Dat de N.M.B.S. een deficitaire onderneming zou zijn, moet nog bewezen worden. Immers, zolang zij de status van « openbare nuts - instelling » blijft behouden en zij er zelf grotendeels de kosten van moet betalen, gaat het niet op van over « deficitair » te spreken.

Sedert jaren vraagt de N.M.B.S. de « normalizering der rekeningen » t.t.z. dat de lasten die haar door de staat en de de openbare besturen worden opgelegd, volledig zouden worden vergoed, dat de staat zou instaan voor haar infrastruktuur, zoals hij dit voor de weg en de waterweg doet.

Men mag niet beweren dat de N.M.B.S. verlieslatend is, zolang zij van haar dienstbaarheden aan de staat en aan openbare besturen (bv. sociale abonnementen, persoonlijke verminderingen, vervoer van de post, verplichting tot vervoeren) niet is verlost of tenminste behoorlijk voor wordt vergoed.

Wat u schrijft over overdreven centralizatie is inderdaad juist. De aanleg van de axiale lijnen op Brussel is op zichzelf goed, doch zij zijn overlast. Zij zouden dan ook dienen ontlast door de aanleg van moderne provinciale en interprovinciale lijnen (bv. Antwerpen - Gent - Kortrijk).

Verder wil ik er ook nog op wijzen dat de N.M.B.S. zelf het slachtoffer is van een overdreven centralizatie te Brussel, met als gevolg het pendelverkeer.

Zodoende is zij verplicht, op de punturen in grote mate materieel en personeel in te zetten, dat buiten deze uren overbodig en bijgevolg onproduktief is, en als zodanig ook aanleiding geeft tot « verlies ».

M. F., Aalst

FRANSMAN

Fransman van afkomst, kwam ik met mijn ouders in 1932 naar Antwerpen. Ik leerde zonder verwijl goed Nederlands want ik wilde geen baasspeler zijn. Men heeft niet het recht, de schoonheid en de gaafheid van een andere taal te betwisten daar dit eenvoudig niet mogelijk is.

Toen ik kennis met België maakte (want Vlaanderen was een voor mij ongekend begrip) vond ik in Antwerpen een tweetalig statuut en een kasteschool waar ik van mijn ouders naartoe moest om verder in het Frans opgevoed te worden. Later werd alles eentalig Nederlands. Op één manier betreur ik het, want vroeger las men bijvoorbeeld op de deur van een kerk : service religieux - kerkdienst. Nu leest men : religieuze dienst en dat is om te braken. Want hier zijn een bende kultuurverraders aan het werk, een zekere kaste burgertjes die trouwens in alle germaanse landen nestelen en in alle lagen der gemeenschap. Ik ben geen maniak, ik weet dat de meeste europese talen afkomstig zijn van het Indogermaans en dat er hier en daar gelijkenis bestaat. Maar onze voorouders hebben een eigen uitdrukkingswijze uit hun volksaard opgebouwd ; nu franse woorden in die taal inlassen is onze voorouders in het aangezicht spuwen.

R.H.C., Leuven

WOORDEN EN DADEN

Vlaamse jeugdverenigingen, vlaamse studenten, waar blijven uw protesten en kontesten, nu ze duizenden vlaamse gezinnen op vlaamse grond willen verkwanselen ? Duizenden jongeren die jaarlijks hun trouw aan Vlaanderen zweren, voor u is nu het ogenblik gekomen om die woorden in daden om te zetten. Wordt wakker en stelt de vlaamse socialisten aan de kaak, die zulk schandaal durven vooropzetten en dat voor een stel fransdolle bourgeois. Indien een waals socialist zo durfde handelen met waalse gebieden en mensen, werd hij uit zijn kot gehaald. Maar gij, Vlamingen, zwijgt en slikt !

H. S., Wemmel

POSTNUMMERS

Verleden week ontvingen wij op het werk te Brussel een boekje van de posterijen met daarin de lijst van de gemeenten ieder met hun postnummer.

Vooraan in het boekje staat de uitleg in het Frans, op de laatste bladzijde in het Nederlands. Als voorbeeld van geadresseerde de naam «Dubois». Hoeveel franstaligen zelfs hebben een vlaamse naam geërfd van hun voorouders ?

De namen van de zes randgemeenten met faciliteiten worden eveneens in het Frans vermeld. De gemeenten van de Voerstreek hebben nog geen postnummer, in afwachting dat ze achterbaks een luiks postnummer kunnen krijgen, terwijl de gemeenten uit de streek Komen - Moeskroen lekker het postnummer dragen van de provincie Henegouwen.

Tenslotte stelden wij tot onze verbazing reeds dezelfde dag vast dat een eentalig-franse uitgave «in den huize» in gebruik was.

Zou er een vlaamse drukkerij-uitgeverij gevonden worden die een dergelijke uitgave in het Nederlands kan op de markt brengen ? Ze mag gerust 5 of 10 fr kosten. Maar dan a.u.b. met een stevige kaft, want het « ding » moet dagelijks gebruikt worden. Gele, rode of blauwe leeuwen hoeven er heus niet op te staan, als het maar degelijk verzorgd is.

G. V. A., Eppegem

DE WERKMAN EN DE GANGSTER

Dit verhaal in « WIJ » van 22 november is een glasheldere en tastbare veraanschouwelijking van de politieke knoeierij, die aan de bazis ligt van het België van 1830 ter onderdrukking van de vlaamse volksgemeenschap.

Evenwel : een mondig geworden volk kan niet eeuwig die ongerechtigheid blijven dragen. Een natuurlijk, zowel als positief recht, is immers ondeelbaar, onverminkbaar, onvervreemdbaar !

Een analogisch verschijnsel doet zich familiaal schier dagelijks voor : een meerderjarig kind kan de ouderlijke dwang niet altijd blijven aanvaarden ; het wil zichzelf zijn en zijn volle recht en vrijheid genieten, al moest het zich verplicht voelen dit eerbiedwaardig gezag openlijk af te schudden.

Onze unitaire politiekers hebben dit alles-kortzichtig-uit het oog verloren. Met kompromissen van vals allooi moest en moet hun maakwerk aaneenhouden. Deze knepen en dit gemis aan volkspsichologie heeft ten slotte het «België van opa» op de rand van de afgrond gebracht.

Wij hopen ondanks alles dat de ogen van de vlaamse politici deze keer zullen opengaan en dat de voet dwars zal gezet worden aan de kromme, sluwe praktijken op zijn Van Hoeylandts !

Ofwel zal de belgische staat uit zijn voegen schieten, ofwel zal hij verenigd blijven in een eerlijk opgebouwd federalisme, gesteund op het zelfbeschikkingsrecht van de beide gelijkwaardige volksgemeenschappen, terwijl « de stad der 19 gemeenten » een tweetalige entiteit zou vormen, autonoom binnen de grenzen van een nationaal statuut.

J. D. C., Nieuwerkerken.

De redaktie draagt geen verantwoordelijkheid voor de inhoud der gepubliceerde lezersbrieven. Ze behoudt zich het recht van keuze en inkorting voor. Over de lezersbrieven wordt geen briefwisseling ge-

van de redaktie

Brussel, 4 december 1969.

Betr.: "WIJ" en "zij".

Het zal voor de mannen van de abonnementenslag zeker niet onaangenaam zijn, wanneer ze het hier op een briefje kunnen lezen dat "WIJ" meer en meer aandachtig gelezen wordt.

We bedoelen vooral de lezers, die niet tot de Volksunie behoren - of nog niet - en die beroepshalve of uit nieuwsgierigheid ons blad ter hand nemen. Of die zelfs menen te moeten reageren op bepaalde berichten of artikels die in "WIJ" verschijnen, zoals vorige week B.S.P.-volksvertegenwoordiger Bert Van Hoorick, nota bene via een Belga-bericht.

Met de groei van de partij is het blad meegegroeid en wint het wekelijks bij manier van spreken aan gewicht.

Neem nu eens de doorsnee-joernalisten. We maakten onlangs namens onze redaktie een studiereis mee in West-Duitsland. We herinneren ons de reizen van drie-vier jaar geleden, toen we door de kollega's als zonderlinge buitenbeentjes werden bekeken, vertegenwoordigers van een blad dat ze helemaal niet kenden. Sinds een paar jaar is dat niet meer het geval: "WIJ" is tegenwoordig drommels goed op alle vlaamse redakties gekend. "WIJ" telt mee. Wie voor "WIJ" werft, werft voor een aan gezag winnend blad.

Wy

MILJOENEN DER LIEFDE

Het propagandocomité van de V.Z.W. « Stichting St.-Oda » Overpelt doet ook op U een beroep.

Ook in uw kennissenkring is er wellicht een verstandelijk gestoord kind.

St.-Oda-Overpelt bouwt een modern instituut voor deze kinderen.

HELP HEN GELUKKIG LEVEN !

Stort uw steun op P.C.R. 927255 van Miljoenen der Liefde, St.-Oda, Overpelt.

Onder de hoge bescherming van

Dhr. L. Roppe, Gouverneur van Limburg.

● De ontwikkelingshulp

vlaanderen niet in de wereld

(red.) Door het Verbond van Vlaams Overheidspersoneel werd deze week een zwartboek gepubliceerd over de taaltoestanden in de belgische administratie voor de ontwikkelingssamenwerking. Het zwartboek wordt als volgt ingeleid : « Het zal u niet onverschillig laten bij het lezen van het zwartboek dat, op het gebied van de organizatie, deze derde wereld-oorlog (tegen de honger) identiek is aan de twee voorgaande wereldoorlogen , de goed betaalde en weinig gevaar lopende stafofficieren zijn franstalig ; de vrijwilligers en andere, slechts een magere soldij trekkende frontmannen zijn overwegend Vlamingen ».

De cijfers in dit zwartboek zijn onthutsend en welsprekend, alhoewel minister Scheyven de allerjongste maanden een — overigens schromelijk onvoldoende — poging heeft gedaan om enkele antivlaamse hoeken wat af te ronden en zodoende te ontsnappen aan moeilijkheden naar aanleiding van een door C.V.P.-kamerlid Dewulf aangekondigde — en inmiddels reeds gehouden — interpellatie.

Slechts één cijfer uit dit zwartboek : de taalverhouding op het hoogste niveau van de dienst voor ontwikkelingssamenwerking is 71 t.h. franstaligen tegenover slechts 29 t.h. Vlamingen.

Uit het zwartboek treedt de duidelijk met voorbeelden en argumenten gestaafde beschuldiging naar voor, dat de belgische ontwikkelingshulp op onverantwoorde wijze haast uitsluitend naar franstalige landen in de derde wereld wordt gericht. Dat er een speciale belgische belangstelling bestaat voor Kongo, Rwanda en Boeroendi is verklaarbaar. Onaanvaardbaar is echter dat daarnaast slechts landen als Tunezië, Marokko enz. in aanmerking worden genomen. Heel het reusachtig problemengebied Zuid-Amerika, gans het Midden-Oosten en het aziatisch kontinent ontsnappen totaal aan de door frankofilie bepaalde belgische ontwikkelingshulp. Uiteindelijk gaat het met onze ontwikkelingshulp zo, dat ze meer gericht is op ontwikkeling van de « francité » dan op die van de derde wereld. Indonezië bijvoorbeeld — dat voor nederlandstalige ontwikkelingshelpers in de eerste plaats aangewezen is — blijkt helemaal geen plaats te krijgen in het belgisch koncept.

Het gaat hier ditmaal niet — of toch niet alleen — om taalverhoudingen binnen het kader van de diensten. Er moet orde op zaken gesteld worden niet alleen inzake deze verhoudingen, maar inzake de hele oriëntatie van de belgische ontwikkelingshulp. Het is trouwens evident dat, wie op wereldschaal de orde van dringendheid der problemen gaat onderzoeken, vrij vlug tot de vaststelling komt dat de huidige belgische ontwikkelingshulp — juist omwille van haar frankofiele bekommernissen — een aanfluiting is van een verantwoorde aanpak.

● Containers te Antwerpen

de crom hield zich op de vlakte

(aco) Namens de socialistische Belgische Transportarbeidersbond is zijn afgevaardigde De Crom in Engeland gaan onderhandelen met zijn britse sindikale kollega's over het moeilijke tema : containervervoer via Antwerpen of via Tilbury.

We hebben de indruk dat De Crom (en zijn assistent Daems) zich tamelijk behendig op de vlakte gehouden hebben en teruggekeerd zijn met een vaag akkoord, waarvan de weerslag grotendeels afhangt van de manier waarop het zal toegepast worden.

(vervolg op blz. 4).

PAPIEREN TIJGER

Onder deze titel publiceerde «Volksgazet » een kritisch kommentaar op de artikelenreeks, verschenen in « De Standaard » over de toekomstige ontwikkeling in de pers, waarin uiteraard het verschijnsel van de kapitaals- en bedrijfsekonomische koncentratie een belangrijk aandeel heeft. Over de perskoncentratiebeweging in de wereld werd in de « Standaard »-enquête uitvoerig gehandeld, zeer weinig echter over de koncentratie in het belgisch perswezen zelf. En dat laat zich begrijpen : men spreekt nu eenmaal niet over de koord in het huis van de gehangene. Enkele maanden geleden kwam de « Standaard »-groep herhaaldelijk in het nieuws naar aanleiding van het samen uitgeven met « De Gazet » van een tv-magazine en een weekillustratie. Reeds voordien was tussen beide kranten (samen met andere) een reklameketting gevormd. De eerste vorm van koncentratie, het opslorpen van bladen, was eveneens door de « Standaard »-trust verwezenlijkt. De volgende stap bleek de versmelting van de grote antwerpse krant met deze van de brusselse persgroep te zullen zijn, doch voorlopig is daarvan niets in huis gekomen. Het gerucht verwekte zoveel opschudding in de redaktie van het antwerpse blad, dat er op zeker ogenblik zelfs sprake was van een staking; het gerucht viel immers precies samen met de uitgave van de tv-magazine.

Men begreep vooral niet waarom juist het bloeiende antwerpse krantenbedrijf in aanmerking zou komen voor een fuzie met een ander krantenbedrijf, waarvan de eetlust ook vandaag nog vergeleken wordt met die van een wolf.

De koncentratie in het persbedrijf is ekonomisch onafwendbaar, dat blijkt wel vast te staan. Maar hierdoor komt de diversifikatie van opinies in het gedrang, verscheidenheid die reeds nu zwaar in de verdrukking is geraakt. Daarentegen — of liever : tegen het ontbreken van waarborgen en van enige zorg om het behoud van de opinieverscheidenheid — protesteert de kommentator van het socialistisch blad, dat zelf al geruime tijd met moeilijkheden te kampen heeft en uiteindelijk niet kan ontsnappen aan een fuzie met de andere vlaamse socialistische krant, de « Vooruit ». Al lang wordt daarover onderhandeld, doch tot op heden kwam het tussen beide bladen niet tot een akkoord al is er reeds een publicitaire en technische samenwerking en werd reeds een overkoepelend organisme van de socialistisce pers opgericht. De socialistische pers staat in Vlaanderen zeer zwak, haar pozitie in het brusselse is al niet beter; ze staat er nog best in Wallonië voor.

Hoe dan ook, de fuzie-neiging of noodzaak wordt steeds sterker in de perswereld, zodat het inderdaad tijd zou worden om over te gaan tot de oprichting van een persraad, waarin de belangen van de joernalisten beschermd worden tegen een al te wilde fuzie-beweging en het publiek tegen een al te gekommercializeerde want gelijkschakelde pers. Het is beter voorkomen dan genezen, doch voorlopig wijst er weinig op dat de belgische joernalisten en zij die een bepaalde verscheidenheid voorstaan, erg aktief aan een verweers- en regelend organisme denken. Trouwens, van gelijkschakeling gesproken : het is zeker niet de vlaamse socialistische pers die daarover veel lessen te verkopen heeft, want zij zelf geeft wekelijks het voorbeeld van gelijkschakeling met de publikatie van het Collard-artikel (tot en met de verdediging van het verkavelingsplan), dat door brusselse en waalse socialistische kranten niet wordt gepubliceerd...

Uit wat voorafgaat blijkt meteen ook het belang van ons eigen weekblad als strijdwapen voor de vlaamsnationale gedachte en als vlaamsnationaal opinievormend orgaan, telkens weer moet het de vele halve waarheden of het totaal verwrongen beeld, dat in onze meer en meer genivelleerde pers van de specifiek vlaamse strijd in het kader van de zich voltrekkende belgische struktuurwijzigingen wordt opgehangen, korrigeren en in zijn juiste perspektief plaatsen. De jaarlijkse abonnementenslag is dus véél meer dan een overigens normaal streven naar een verhoging van oplage.

beroepsHALVE bekeken

PRECEDENT ?

Het is niet de gewoonte, in deze rubriek veel aandacht te besteden aan regionale problemen (of wat daarvoor doorgaat.) Niettemin komen we nog even terug op de nu toch reëel blijkende plannen in verband met de fuzie van Brugge en randgemeenten. Deze agglomeratie werd niet vermeld bij de vijf grote agglomeraties, waarvan werk zou moeten gemaakt worden zoals ten rande van de werkzaamheden van de kommissie Eyskens kon genoteerd worden. Toch blijkt dat er spoed gezet wordt achter de brugse fuzie, vermits minister van Binnenlandse Zaken Harmegnies aan het westvaams provinciaal bestuur opdracht gaf, met de procedure voor de oprichting van Groot-Brugge te beginnen. Bovendien zou het betrokken ministerie wensen, ook nog vóór de gemeenteraadsverkiezingen van oktober 1970 een hergroepering van kustgemeenten te verwezenlijken, met name Knokke-Heist-Duinbergen evenals de samenvoeging van enkele poldergemeenten. In hetzelfde kader zouden, vooral met het oog op het scheppen van een bazis voor een grote industriezone, diverse korrekties en aanhechtingen van gedeelten van kleine gemeenten gebeuren. Het ekonomisch vertrekpunt van dit alles blijkt trouwens het projekt Verschave te zijn, waar het de uitbouw van de zeebrugse haven koppelt aan de totstandkoming van een industriezone.

Wanneer men spoed achter de procedure zet — wat het geval blijkt te zijn — dan is deze fuzie nog vóór oktober 1970 te verwezenlijken. De betrokken gemeenten hebben drie maanden tijd om advies uit te brengen, waarmee al dan niet rekening wordt gehouden. Reeds heeft de brugse gemeenteraad eenparig gunstig gereageerd. Ook de Volksunie Brugge staat uiteraard pozitief tegenover een projekt, dat reeds in 1964 een belangrijk punt van het plaatselijk V.U.-kiesprogramma uitmaakte. Dit programmapunt hebben zich nu de andere partijen in het Brugse te nutte gemaakt. Zoals zo vaak reeds heeft de Volksunie ook hier de weg gewezen. Dat mag ook wel eens in onderhavig verband onderstreept worden, nu toch de kans bestaat dat met nauwelijks zes jaar vertraging een belangrijk V.U.-programmapunt met quasi-algehele instemming verwezenlijkt wordt.

(vervolg van blz. 3).

De Belgische Transportarbeidersbond is niet geneigd, het containervervoer uit Antwerpen weg te houden omwille van een verkeerd begrepen solidariteit met de dokwerkers van Tilbury. Men mag niet uit het oog verliezen dat in zekere engelse havens de containertrafiek ononderbroken verder gaat, ondanks het geschil dat te Tilbury gerezen is. Evenmin als de dokwerkers in sommige engelse havens de behandeling van de laadkisten stop gezet hebben wegens het konflikt in Tilbury, evenmin is er aanleiding om in Antwerpen de internationale solidariteit toe te passen wegens een geschil van 'n zeer biezondere aard. Meer dan de engelse dokwerkers buiten Tilbury moet men te Antwerpen niet doen!

In feite worden de door de Tilburyse arbeiders geweigerde containers al sedert een half jaar geladen en gelost gedeeltelijk te Rotterdam, gedeeltelijk te Antwerpen. De mogelijkheid bestaat dat deze trafiek integraal naar Antwerpen zou gaan. De twee maatschappijen die hierover te beslissen hebben, zouden in beginsel al voor goed ten gunste van Antwerpen geopteerd hebben.

Indien we goed begrijpen wat De Crom gezegd heeft na zijn terugkeer uit Engeland, zal de behandeling der uit Tilbury afgeleide containers in Antwerpen verder gaan zoals in het verleden : De Belgische Transportarbeidersbond zou echter wel een solidariteitsaktie kunnen overwegen, indien zou blijken dat de twee maatschappijen al hun installaties van Tilbury naar Antwerpen verleggen.

Persoonlijk denken we dat De Crom een kompromis op het oog heeft, dat alles laat zoals het tans is. We zien niet in waarom de verlegging van het bazispunt van een trafiek van de ene haven naar een andere sociaal gezien onaanvaardbaar is. Dat gebeurt elk jaar, soms in het voordeel, soms in het nadeel van Antwerpen of van gelijk welke andere haven. Het kan het doel van de vakbonden niet zijn, dergelijke verschuivingen onmogelijk te maken.

Te Antwerpen en in andere europese havens heeft men in het verleden, dank zij de medewerking van de vakbonden, een rationele houding nagestreefd tegenover de moderne transporttechnieken. Het dokwerkersberoep werd in Vlaanderen gereglementeerd op een bazis die voor de betrokkenen, naast aanzienlijke voordelen, ook zekere beperkingen meebrengt en die aan hun beroep gedeeltelijk een zekere « numerus clausus » oplegt. Wordt geen dokwerker die wil.

In Engeland is die evolutie veel later en veel trager ingeleid. Omdat de engelse vakbonden zich niet tijdig hebben aangepast aan zekere vervoertechnieken, moeten de vakbonden in andere landen, waar de vooruitgang wél positief in het vakbondsbeleid is verwerkt, nu het gelag niet betalen.

Tenslotte dient nog onderstreept dat een kwestie als het containervervoer, van zo klaarblijkelijk algemeen ekonomisch en sociaal belang, praktisch eksluzief in handen werd gelegd van één enkele vakbond, de socialistische. We beweren niet dat De Crom zijn zaak niet goed verdedigd heeft. Dat moet de toekomst uitwijzen. Maar kon bij deze gelegenheid b.v. de kristelijke sindikale organizatie niet evenwaardig mée ingeschakeld worden ?

We willen hier geen advokaat spelen van het A.C.V; we hebben daar niet de minste reden voor. Maar we achten het wenselijk dat algemene belangen praktisch niet uitsluitend door één vakbond behandeld worden, ook al telt die dan in de betrokken bedrijfstak nog het grootste aantal leden.

● **Dosfelinstituut**

europa en trans-vlaanderen

(w.a.) Te Heist-op-den-Berg was vorig weekeinde een tweedaagse georganizeerd door het Dosfelinstituut, in sawerking met de dr. Vital Celenkring die ter gelegenheid van zijn stichting een dr. Vital Celenhulde had georganizeerd.

Ondanks het barre weer waren de twee referenten uit hun verre uithoek naar Heist-op-den-Berg gekomen. Dr. Henk Waltmans, de Nederlander met veel background over de Vlaamse Beweging en met een vlaams hart, hield een indringend betoog over « Het Europa der volken ». Hij ontleedde de bazis waarop een modern nationalisme aansluiting kan krijgen op en geïntegreerd kan worden in het huidige wereldbeeld; het moet progressief zijn; de Vlamingen zouden er goed aan doen, het in een optiek van sociaal vooruitstrevend vrijheidsnationalisme te zien. Dr. Henk Waltmans schetste ook nog even zijn opvattingen over een pluriforme metode van organizatie van een Europese Federatie of Bondsstaat.

Vervolgens kwam de heer Jozef Deleu zijn inzichten over Frans-Vlaanderen en over de nederlandse integratie uiteenzetten. Zijn standpunt in verband met de nederlandse integratie berust op het samenwerken met de Noord-Nederlanders op een kwalitatief hoog niveau, zonder aan zelfgenoegzaam vlaams apostolisme te willen doen. Dezelfde metode stond hij voor in verband met Frans-Vlaanderen, waar volgens hem grote kansen liggen als wij de ekonomische ontevredenheid van het Noorden kunnen verweven met de eis voor een grotere kulturele autonomie voor Frans-Vlaanderen.

Tenslotte had in een paneel de heer Luk Verbeke, sekretaris van het Komitee voor Frans-Vlaanderen, het woord; hij schetste een overzicht van het ingerichte privé- en officieel onderwijs. Ondanks tegenslagen lukt men er toch in, steeds opnieuw de vrije kursussen in leven te houden.

Met een aantal vragen bij de kempische koffietafel besloot deze zeer hoogstaande dag voor de deelnemers (waaronder zeer gewaardeerd mevrouw dr. Vital Celen) in de Hnitazolder met het optreden van een mechelse troebadoergroep.

Was deze eerste dag een sukses, de zondag werd een even hoogstaande en feestelijke gebeurtenis, wanneer de schrijver Emiel Van Hemeldonck het leven en werk van dr. Vital Celen behandelde. Ons viel daarbij op het aspekt van een Vital Celen als steeds veranderende, altijd jonge kreatieve mens.

Na lic. J. Anthonissen, die het werkgebied en de werkmetode van de dr. Vital Celenkring had afgelijnd, werd door het gezelschap nog een fikse borrel gedronken tegen de kou en op het sukses van de nieuwe kulturele kring die, naar wij hopen, in de Zuiderkempen een bijzondere funktie kan krijgen.

● **Portvrijdom en opslag**

post : "een staat in de staat"

(a.m.d.) In het sorteercentrum te Antwerpen werden militairen ingezet om de stapels poststukken ter bestemming te krijgen. Men zegt en men schrijft dat er reeds vijfduizend postbedienden zouden aangeworven worden. Maar de minister handhaaft de aanwervingsstop. Toch lijkt het postbeheer deficitair, aangezien de tarieven weer eens moesten verhoogd worden en wel op een gevoelige manier : 50 t.h. voor drukwerk.

Deze verhoging met 50 t.h. voor drukwerk betekent voor kulturele en andere verenigingen, die hun leden regelmatig tot vergaderingen uitnodigen, een nijpend financiële strop.

De zeer willekeurige posttarieven beginnen kwaad bloed te zetten. Een uitnodigingskaart van amper twee gram, te Poelkapelle gepost en te Poelkapelle te bestellen, moet met 1,50 fr gefrankeerd worden. Maar een dagblad van 180 gr. vanuit Brussel te Poelkapelle te laten bestellen moet slechts 0,15 fr betaald worden. Nou ja, de pers moet haar zending kunnen volbrengen. Maar bladzijden handelsreklame verspreiden, behoort dat ook tot die hoge zending !

De mensen zijn spijtig genoeg reeds gewoon, alles te nemen en te slikken. Niemand vraagt waarom een prentkaart met negen woorden meer moet gefrankeerd worden dan een met drie woorden, waarom een geschreven tekst meer dan een gedrukte, waarom een gesloten omslag meer dan een open.

Niemand stelt zich de vraag waarom de openbare besturen door het portvrijdom hun verzendingen mogen verrichten op kosten van de gewone postgebruiker, maar dan zeer onredelijk en ongelijkmatig verdeeld. Zou het portvrijdom niet ten laste moeten vallen van de schatkist ? Daartoe zou het postbeheer zegels kunnen uitgeven met opdruk O.B., te kopen en te gebruiken voor verzendingen van openbare diensten. Dit zou voor het postbeheer zuiverder financiële toestanden scheppen en voor de postgebruiker een evenwichtiger spreiding der portkosten. Wellicht zouden meteen de financiële middelen beschikbaar zijn voor de uitbouw van een snel en efficiënt postverkeer.

De « staat in de staat » is er doorgaans niet toe geneigd, onklare toestanden weg te werken. En het uitgebreid stelsel van portvrijdom is er een.

GANGREEN

Eén gepeperd boek en twee ongezouten ministers : alle goede dingen bestaan uit drie. Maar we twijfelen er toch wel héél eventjes aan, of de ministers Vranckx en Van Mechelen de dingen rond Gangreen nou bepaald zo goed vinden.

Onze neus jeukt en, zoals onze lezers weten, is dat een teken dat Vranckx slechtgehumeurd is. Je zou het voor minder zijn. De socialistische minister van Justitie hoort zich al maanden lang verwijten dat hij een reaktionaire waakhond van de burgermoraal is, een meneer censuur, een trieste figuur die desnoods in Spanje maar zeker niet hier op zijn plaats is. Die verwijten schijnen hem weinig te hinderen, want hij maakt van zijn hart geen moordkuil en hij zegt wat hij meent te moeten zeggen. Zo onder meer dat Gangreen vuilbekkerij is.

Een paar vlugge jongens van het gerecht — zo stellen we het ons toch voor — hadden deze ministeriële mening vernomen en geloofden er uit te mogen begrijpen, dat er straffeloos een safari op Gangreen kon worden georganizeerd. De rest hebben we in de bladen gelezen.

Eens te meer hebben de gerechtelijke diensten bewezen dat ze volgepropt zitten met op hun kop gebotste of zot gewiegde sterke jongens, die niets liever doen dan het stomste eerst. Stom en aartsidioot, inderdaad ! Want voor zover Gangreen en Fanny Hill en Arsan en Variaties nog enige publiciteit nodig hadden, hebben ze die nou méér dan volop gekregen. Alle onvolgroeide of te oud geworden heertjes, wier literaire belangstelling zich beperkt tot geschreven sexpillen, zijn in wellustige drommen winkelwaarts getrokken om het boek te kopen dat bekans verboje is geweurre.

Ons haar doet pijn en dat kan maar twee dingen betekenen : ofwel zijn we high geweest, ofwel liep Van Mechelen kwaad. We hebben in geen drie dagen een joint aangeraakt, dus moet het de minister van Kultuur zijn die lastig loopt.

Er is reden voor ook ! Gangreen had zopas de staatsprijs gekregen en minister Van Mechelen in hoogsteigen, van vlinderdasje voorziene persoon knoopte aan het even later in beslag genomen boek de 125 duizend frank staatsgelden vast die de geachte onderheurigen via hun belastingen moeten opbrengen voor literaire feniksen.

We zijn gloeiend tegen censuur en de domme dingen die politiejongens in boekhandels — olifanten in porceleinwinkels — komen doen. We zijn voor de grootst mogelijke vrijheid van opinie, van drukpers, van literatuur en noem maar op. Geen haar op ons hoofd zou er aan denken, de uitgave van Gangreen — een inderdaad zéér vies, maar goedgeschreven boek — een stro in de weg te leggen.

Maar we zijn ook een héél klein beetje voor fatsoen. En daarom snappen we niet, dat een notabene katolieke minister zijn goedkeuring en onze centen heeft kunnen geven aan staatsprijs Gangreen. Dat men ons niet om het hoofd zeure met de eerbiedwaardige beslissingen van een demokratische jury. Literaire bekroningen zijn in ons land doorgaans het rezultaat van politico-ideologische koehandels en in het geval van Gangreen was dat duidelijk zo. Een der juryleden — Piet Van Aken — heeft het trouwens laten afweten en trok er van onder.

Voor een literaire bekroning zijn er geen objektieve kriteria, geen voorschriften uit het boekje, we weten het wel. Maar dat een schunnig boek (goedgeschreven, maar aartsschunnig) nou precies een staatsprijs moet krijgen, gaat er bij ons niet in. Tussen censuur en subsidiëring ligt een oceaangrote afstand. Tussen verbod en publiciteit liggen alle mogelijkheden van fatsoen, van demokratie en van vrijheid.

De twee ministers hebben de middenweg niet bewandeld, maar zijn op de uitersten gaan zitten. De linkse minister rechts en de rechtse minister links. Wie van hen is het belachelijkst, het onverantwoordelijkst ? Dat ze het uitvechten, ze zijn mekaar waard...

dio Genes.

VAN HET PARTIJBESTUUR

Verleden zaterdag en zondag vergaderde het Volksunie-partijbestuur te Keerbergen. Tijdens lange weekend-werkvergaderingen onderzoekt het partijbestuur doorgaans fundamentele kwesties, waarvoor in de dagelijkse politieke strijd en op de wekelijkse bijeenkomsten onvoldoende tijd kan worden uitgetrokken. Dit was ook ditmaal zo.

Zaterdag werd — aan de hand van een inleidend sociologisch verslag van senator L. Claes — gepeild naar de samenstelling van het V.U.-kiezerskorps en van de groepen, die als eersten in aanmerking dienen te worden genomen bij de uitbouw van organizatie en propaganda. De uitvoerige bespreking rond dit tema leidde tot een aantal besluiten, die reeds binnenkort hun weerslag op de partijaktiviteiten zullen hebben. Nadien werden er. na een inleiding door volksvertegenwoordiger Schiltz, een aantal praktische kwesties van eksterne en interne organizatie behandeld.

De zondag was gewijd aan een grondig onderzoek van de jeugd- en generatieproblemen, van de sterke jeugdaanwezigheid in de Volksunie en van de konsekwenties die daar aan vast zitten. In dit verband kwamen ook de gemeenteraadsverkiezingen op de dagorde.

AFWEZIG

De Volksunie is deze week afwezig gebleven uit de Kamerkommissie voor de grondwetsherziening. Dit is een bevestiging van de houding die zij reeds vroeger heeft aangenomen en die zij ook in de werkgroep Eyskens trouw bleef, van zodra daar de grendels aan de orde kwamen.

Deze konsekwente Volksuniehouding heeft eens te meer de woede van Jos Van Eynde gewekt. In een hoofdartikel van « Volksgazet » is hij er vierklauws op losgetrokken. Waarbij de groteske beschuldiging kwam, dat de Volksunie al sinds vijftien jaar de grondwetsherziening in het parlement tegenhoudt.

Mogen we Van Eynde er aan herinneren, dat het inderdaad zowat vijftien jaar geleden zal zijn dat de Volksunie haar intrede deed in het parlement ? Zij is er dan tot in 1961 met één man en later tot in 1965 met zeven mannen vertegenwoordigd geweest.

Dat die éne man alleen zowat zeven jaar de grondwetsherziening heeft tegengehouden, beschouwen we als straf en verheugend nieuws !

PHENIX WORKS

De slag om Phénix Works schijnt beslist : Cockerill-Ougrée — en dus de Société Générale — komt zegevierend uit het strijdperk.

Enkele weken geleden werd vernomen dat bankier Naessens van Paribas onderhandelingen voerde om de nederlandse groep Hoogovens en Phénix Works bij mekaar te brengen.

Deze ontwikkeling werd met lede ogen gevolgd door het fameus Overlegkomitee voor de Staalnijverheid. Dit Overlegkomitee is een praktisch uitsluitend waalse aangelegenheid, alhoewel het nationale afmetingen en bevoegdheden heeft. In het komitee heeft de wallingant Oleffe zich brutaal verzet tegen het akkoord Phénix Works-Hoogovens, dat kennelijk door de belanghebbenden werd gewenst.

Uit demagogische razernij, uit sindikaal opbod, uit kortzichtig konservatisme en waalse hebzucht van de profiteurs moest een « hergroepering met een dominerend belgisch karakter » (zoals het fraai omschreven werd in de franstalige pers) worden afgedwongen.

ONS SPAARGELD

Er wordt tans gezegd dat een latere toenadering tot Hoogovens niet uitgesloten is. Maar het blijft duidelijk dat eens te meer het bekrompen anti-nederlands kompleks van de Walen — zoals het zich ook in Benelux-aangelegenheden manifesteert — aan het werk is geweest. Daarom werd de trikolore gezwaaid, want « er kan geen kwestie van zijn dat de maatschappij ontsnapt aan de nationale beslissing », zoals het andermaal in de franstalige kranten heette.

En dit allemaal met de miljarden van het vlaamse spaargeld en met de « sociale voordelen » die op de rug van de vlaamse arbeiders worden betaald.

De werkelijkheid is vaak sterker dan de fantazie ! In werkelijkheid kunnen de Walen méér dan een fantast zou durven dromen.

EVEN OMKEREN

Om heel deze affaire Phénix Works in haar juiste betekenis en omvang te zien, moet men de zaak eens omkeren. Men stelle zich even voor dat een vlaams komitee zou verheven worden tot nationaal belgisch instituut, met beslissingsmacht de facto.

Dit uitsluitend uit Vlamingen samengesteld komitee zou dan de nationale beslissing nemen, dat een toenadering tussen een belgisch en een frans bedrijf niet mag doorgaan. De wereld ware te klein en de Walen zouden gewoonweg in opstand komen !

Dit ter overweging aan al de sukkelaars — inbegrepen vriend Verroken — die een grendel niet zo erg vinden en hem vergelijken met een varkensblaas.

DE KAAP DER DUIZEND

Een paar maanden geleden werd door de Partijraad van de Volksunie het besluit genomen, vanaf najaar 1969 tot einde juni 1970 een ledenslag te voeren met als doel, tienduizend nieuwe leden voor de Volksunie te werven. Deze ledenslag is nu een paar weken bezig en wordt voorlopig slechts « in mineur » gevoerd, omdat de abonnementenslag momenteel voorrang heeft. Toch zijn de geboekte rezultaten reeds uitstekend : zopas werd de kaap van duizend nieuwe leden overschreden. Dat in een zo korte periode tien ten honderd van de opdracht werd uitgevoerd, laat voorzien dat midden 1970 het doel ruim zal worden bereikt.

V.U. KONSERVATIEF - V.U. KONSERVATIEF - V.U. KONSERVATIEF - V.

Het dagblad « Het Laatste Nieuws » en het weekblad « La Relêve » hebben samen door I.N.R.A. een opiniepeiling laten verrichten, waarvan de rezultaten enkele dagen geleden verschenen zijn. In tegenstelling met de vroeger door het « Laatste Nieuws » gepubliceerde rezultaten van politieke opiniepeilingen, werd er ditmaal betrekkelijk weinig kommentaar over uitgebracht in de overige kranten. Reden daarvoor is, dat de huidige opiniepeiling grondig verschilt van de vorige. Bij de vorige werd aan een staal van de belgische kiezers de vraag gesteld : « moesten er vandaag verkiezingen zijn, voor welke partij zou u dan stemmen ? ». Het antwoord op deze vraag was vrij eenvoudig ; het was tevens vrij eenvoudig, te interpreteren en te kommentariëren.

Bij de huidige zopas gehouden peiling echter werden acht vragen gesteld aan de proefpersonen ; op zichzelf reeds zijn die vragen vatbaar voor heel wat interpretatie ; er is daarenboven tussen die vragen een onderlinge beïnvloeding ; de antwoorden moeten dan ook uiterst omzichtig benaderd worden en de interpretatie ervan is een zeer delikate kwestie. Er zit in de rezultaten van deze opiniepeiling een aanwijzing en een krachtlijn, maar veel verder zouden we niet durven gaan behalve daar waar de cijfers zeer ver uiteen liggen en er dus toch een essentieel element naar voor treedt.

Laat ons eerst — maar dan met het nodige voorbehoud — vermelden dat één vierde van de ondervraagden pozitief antwoordde op de vraag of Vlaanderen en Wallonië meester moeten zijn over eigen lot. (Men ziet hier reeds de moeilijkheid. Wat is « meester over eigen lot » : een vorm van beperkte autonomie, of federalisme of separatisme ? De antwoorden op deze vraag zijn slechts sluitend te interpreteren, wanneer men weet wat de ondervraagde er in gezien heeft. En dat is slechts zéér gedeeltelijk het geval). De unitaire tendens is het sterkst in de P.S.C., waar slechts 9 t.h. de vraag bevestigend beantwoord hebben. Voor de overige partijen is dat : 24 t.h. in de C.V.P., 17 t.h. in de B.S.P. (waarbij geen onderscheid tussen vlaamse en waalse vleugel is gemaakt), 14 t.h. in de P.L.P.-P.V.V., 35 t.h. in het F.D.F.-R.W., 23 t.h. in de K.P. en 57 t.h. in de Volksunie.

Laat ons dit glibberig terrein, waar spekulatie de voorrang zou krijgen op interpretatie, verlaten om een paar andere — en steviger geschraagde — rezultaten van de opiniepeiling te bekijken.

En dan dient vooreerst aangestipt, dat de groep van de Volksuniekiezers de meest beweeglijke, de minst vastgeroeste en de minst konservatieve groep schijnt te zijn. Een der acht gestelde vragen luidde: « als er maar twee politieke partijen zouden zijn, zou ik waarschijnlijk stemmen voor de partij die het minst zou aarzelen om de noodzakelijke veranderingen door te voeren ». Een vierde (25 t.h. juist) van de ondervraagden antwoordde daarop bevestigend. De meest immobiele groep bleek het F.D.F.-R.W. te zijn met 15 t.h. Daarop volgen de P.S.C. en de K.P. met ieder 19 t.h. De P.S.B.-B.S.P. haalt 23 t.h. en de P.L.P.-P.V.V. bereikt het algemeen gemiddelde van 25 t.h. Alleen de C.V.P. met 27 t.h. en de Volksunie met 32 t.h. liggen daarboven. De sprongen tussen de onderscheiden groepen zijn groot en laten dus besluiten toe. Het zéér hoog Volksunie-percentage wordt slechts ten dele verklaard door de veronderstelling, dat de ondervraagden bij «de noodzakelijke veranderingen» mede het oog hadden op taalverhoudingen enz. ; er is immers, dank zij een andere vraag, een tegenproef mogelijk. Die andere vraag luidde : « als er maar twee politieke partijen zouden zijn, zou ik waarschijnlijk stemmen voor de partij die het meest onze tradities eerbiedigt en die vermijdt, het verworvene in gevaar te brengen ». Ook bij deze vraag ligt de Volksunie — ditmaal samen met het F.D.F. — buiten de algemene trend. Bijna één vijfde (19 t.h. namelijk) van de ondervraagden bevestigen de vraag pozitief. Beneden dit gemiddelde liggen slechts het F.D.F.-R.W. met 10 t.h. en de Volksunie met 13 t.h. De overige partijen bevinden zich in een vrij gesloten groep : de P.S.C. gelijk aan het nationaal gemiddelde met 19 t.h., de P.L.P.-P.V.V. iets daarboven met 20 t.h., de C.V.P. nog iets hoger met 21 t.h. De hoogste percentages liggen bij K.P. en B.S.P. met ieder 23 t.h.

Deze cijfers lijken op het eerste zicht verrassend. Bij nader toekijken en zonder te hoeven « hineininterpretieren » zijn ze echter verklaarbaar.

Hoe dan ook : wanneer men de V.U.-percentages over de « konservatieve » en de « progressieve » vraag naast mekaar stelt, tekent zich een lijn af waarover geen twijfel kan bestaan... (red.).

GEEN GRENDELS

GEEN « BLAUWE » LEEUWEN

De brabantse P.V.V.-ers die in onmin zijn geraakt met de hoofdstedelijke P.L.P.-ers, worden door de kranten nogal eens de « blauwe leeuwen » genoemd, in navolging van de naam « rode leeuwen » voor de vlaamse socialisten in het arrondissement Brussel.

De brabantse P.V.V.-ers zijn echter allesbehalve ingenomen met die bijnaam. Klinkt hij hen te vervaarlijk-vlaams in de oren ? Wat er ook van zij, de redaktie van « Het Laatste Nieuws » werd vriendelijk en diskreet verzocht, in het vervolg alleen nog maar te schrijven over de « vlaamse liberalen » en de benaming « blauwe leeuwen » definitief te verbannen.

VOLHARDING

Terwijl een aantal vlaamse B.S.P.-mandatarissen en -afdelingen zich uitgesproken hebben tegen het verkavelingsplan Van Hoeylandt, blijft voorzitter Collard in de vlaamse socialistische dagbladpers het verkavelingsplan hardnekkig verdedigen. Verleden donderdag hield de waalse partijvoorzitter zijn vlaamse onderdanen in « Volksgazet » voor :

« De verkavelingsoplossing is zeker niet volmaakt. Doch bestaat er een betere, die op meer volmaakte wijze het vraagstuk van de franstalige minderheden in de gemeenten met faciliteiten of in de vlaamse periferie kan oplossen ? Ik stel vast dat vlaamse, waalse en brusselse socialisten er zich hebben bij aangesloten met een zeer ruime meerderheid ».

Wees gerust : als puntje ooit bij paaltje komt, zal deze «zeer ruime meerderheid» — gehanteerd door de Waal Collard — de doorslag geven. Het protest van de socialistische minderheid die in Vlaanderen tegenpruttelde, zal hoogstens nog dienen om de B.S.P. bij de volgende verkiezingen een « vlaams » alibi te bezorgen.

De rollen zijn netjes verdeeld en de waalse regisseur houdt de opvoering stevig in handen...

VERKIEZINGEN ?

Collard staat trouwens reeds met een reeks bedreigingen klaar om orde in zijn vlaamse gelederen te scheppen. Indien het plan Van Hoeylandt zou verworpen worden en er geen akkoord over Brussel zou komen, zegt hij, staat de deur open voor allerlei avonturen. De B.S.P.-voorzitter voorspelt op sombere toon de mogelijkheid van een regeringswijziging, van nieuwe verkiezingen of misschien nog erger. Hij zegt het niet met zoveel woorden, maar zijn betoog komt er op neer dat hij de tegenstribbelende vlaamse socialisten reeds tans verantwoordelijk stelt voor al deze gevaren.

Zo laten de vlaamse socialisten zich nota bene in hun eigen pers de levieten lezen door een waalse voorzitter. En er wordt altijd nog wel een knaap gevonden om de franstalige marsjbevelen van Collard ten behoeve van het vlaams voetvolk in het Nederlands om te zetten.

Fameus socialisme, dat vertaald socialisme !

ZIEK TE ANDERLECHT

We zitten straks tien jaar op deze redaktie die te Anderlecht is gevestigd en we hebben in die tijd de gemeente van Simonet vrij goed leren kennen. Anderlecht is nog voor drievierden nederlandstalig ; het vlaams-brussels dialekt is er de volkstaal bij uitstek. Enkele wijken van Anderlecht zijn nog zeer landelijk en volledig nederlandstalig.

Er zijn tans in de gemeente twee ziekenhuizen, waar men praktisch verplicht is Frans te spreken omdat het personeel — dokters en verpleegsters — er in overweldigende meerderheid eentalig-frans is. De patiënten in deze ziekenhuizen komen uit Anderlecht zelf en uit de aanpalende vlaams-brabantse gemeenten ; ze zijn voor minstens 80 t.h. nederlandstalig !

Simonet wil nu in een van de landelijke en zuiver-vlaams gebleven gehuchten van Anderlecht het franstalig akademisch ziekenhuis van de brusselse universiteit laten bouwen. Met als gevolg dat niet alleen die wijk « verfranst » wordt, maar dat een sprinkhanenplaag van franstalige profs en geneesheren zich zal neerzetten in de vlaamse randgemeenten rond Anderlecht.

Zo ontstaat dan het « onomkeerbaar verschijnsel » waarover Simonet zo graag spreekt.

ZOETE WRAAK

Simonet heeft besloten, geen ontslag te nemen uit de beheerraad van M.B.L.E. Een afvaardiging, bestaande uit de hoogste partijbonzen, zal hem een bezoek brengen om met hem een regeling te vinden.

Wat eerst een onbeduidend incident leek, is zodoende uitgegroeid tot een fikse politieke rel. Het zijn vooral vlaamse B.S.P.-afdelingen die in moties de anderlechtse burgemeester het vuur aan de schenen hebben gelegd.

Dat vooral vlaamse socialisten — en dan nog meestal uit kleine afdelingen — Simonet zo hardnekkig te lijf zijn gegaan, wordt mede veroorzaakt door een vlaamse refleks. Alhoewel er in de B.S.P. weinig of geen vlaamsgezindheid is te bespeuren, zijn toch heel wat kleine luiden in de partij er hartsgrondig blij om dat ze een brusselse verfranselaar nu eens te lijf kunnen gaan.

Het bloed kruipt — gelukkig! waar het niet gaan kan !

Tijdens een plechtigheid in de Akademiezaal van de gentse universiteit werd verleden zondag hulde gebracht aan e.h. Jean-Marie Gantois, de pionier van de nederlandse gedachte in Noord-Frankrijk. De vergadering stond onder het voorzitterschap van dr. mr. Hubert Schaap, de grote Vlamingenvriend uit Nederland. Antoon Vander Plaetse (onze foto) droeg voor. De (hooggestemde, radikaal-nederlandse en nationalistische) herdenkingsrede werd gehouden door V.T.B.-V.A.B.-voorzitter J. van Overstraeten. Dr Jan Klaas uit St Omaars, vriend en medewerker van Gantois, sprak namens de Vlaamse Vrienden in Frankrijk. De plechtigheid was georganizeerd door de gemeenschap Zannekin.

deze kritische tijd

Er is wel nooit een tijd geweest waarin mensen konden leven zonder enige onuitgesproken, onbewuste maar totaal onmisbare zekerheden. En het is meer dan twijfelachtig of een tijd, waarin wij mensen elke zekerheid kunnen missen, ooit komen zal. Maar dat is ten slotte een zorg voor hen die dan zullen leven. Of hoogstens voor hen die menen (met zekerheid ?), over wat komen zal uitspraken te kunnen doen.

Een belangrijk voorbeeld van dergelijke zekerheden is de vanzelfsprekende aanvaarding van de wereld, van het heelal waarin wij leven, als een kosmos. In deze uitdrukking steekt nog altijd de oude griekse betekenis, dat namelijk wat «kosmos» wordt genoemd ook een geordend geheel is, tegengesteld aan de chaos, aan de wanorde. Niet alleen onze levensgewoonten maar ook onze wetenschappelijke wetten en onze inzichten gaan uit van de veronderstelling dat de verhoudingen van de dingen onderling, dat de dingen zelf niet enkel niet van vandaag op morgen, maar zelfs niet van het ene ogenblik op het andere ordeloos veranderen zullen. Dit betekent natuurlijk niet dat men aanneemt dat deze kosmos ook in alle opzichten een volmaakt goed geordende wereld is, dat deze geordende wereld de best mogelijke wereld is. Maar het betekent wél dat bijvoorbeeld de aarde ondanks de aardbevingen vast is. « Men stelde zich voor dat deze geloofszekerheid om een of andere reden eens zou verdwijnen ». (Ortega y Gasset)

Zo heeft elke tijd eigen zekerheden, hoewel die nog al wat in kwaliteit verschillen. Maar zij zijn even onuitgesproken, even onbewust en schijnbaar ten minste even onaantastbaar. Het zijn de zekerheden die als het ware de sfeer van de tijd vormen. Iedereen die dan leeft ademt ze in, meent dat hij zonder die zekerheden niet leven kan. Iemand die niet lui is en tijd genoeg heeft, zou eens een lijstje van die zekerheden moeten opstellen. Maar misschien maakt hij dan ook de lijst van de onverantwoorde pretenties van zijn tijd. Iets wat wel voor elke tijd zal gelden !

Een van die onbetwiste zekerheden is wellicht, dat wij leven in een kritische tijd. En dat betekent dat wij kritisch zijn, terwijl onze voorgangers goedgelovige en dwaze mensen waren. Het betekent dat wij niet door eigen inspanning, niet met veel moeite en niet steeds onvolkomen, maar gewoonweg omdat wij nu leven kritische mensen zijn. Wat dan in de kern kan gelijk gesteld worden met mensen die nadenken, mensen die niet zo maar overnemen, doch uitgaan van de kracht van hun eigen geest en die wat ze dan denken ook nog aan een stevig, aan een zo grondig mogelijk onderzoek onderwerpen.

Is het in deze kritische tijd toegelaten de vraag te stellen of wij inderdaad wel zo kritisch zijn ? Of wij echt een wakkere, waakzame, onderzoekende geest hebben ? Dan wel of wij ons alleen maar boven de « gemeenplaatsen » van het verleden verheven achten omdat wij er nooit (kritisch) over hebben nagedacht ?

Wie is in deze kritische tijd zo nuchter-kritisch tegenover al wat met zichzelf gebeurt als de oude chinese boer die op zekere dag een van zijn paarden verloor en toen zijn geburen hem kwamen beklagen, antwoordde : « Hoe weet u dat het een ongeluk is ? » En die toen het paard enkele dagen later met enige wilde paarden terugkeerde, op de gelukwensen antwoordde : « Hoe weet u dat het een geluk is ? » En die toen er nu zoveel paarden waren en zijn laatste zoon leerde rijden en z'n been brak, op de jammerklachten zei: «Hoe weet u dat het een ongeluk is?» En, zo dat eeuwenoude chinees verhaal, het volgend jaar brak er oorlog uit en zijn zoon die wat mank liep, moest geen soldaat worden...

Is deze tijd écht kritiseh als iedereen, op straffe van uitsluiting, zeggen moet dat deze tijd een kritische tijd is ?

NEMROD

DE ABONNEMENTENSLAG

Het gaat, maar het gaat net iets te traag! Het gaat omdat enkele afdelingen en propagandisten eens te meer alles geven en schitterende rezultaten binnenbrengen. Het gaat net iets te traag omdat de overigen — en dat is een meerderheid — de boel zo een beetje laten vlotten.

Mogen we dan eerst en vooral de afdelingen in de bloemetjes zetten, die gedurende de voorbije zeven dagen de grootste sprong vooruit hebben gemaakt? Het zijn Antwerpen-Stad, Kapellen, Grimbergen, Neeroeteren en Herentals.

Vervolgens komt de lijst van de afdelingen, wier inspanningen het reuze-aandeel in de hele abonnementenwinst hebben opgebracht : Antwerpen-Stad, Broechem, Erps-Kwerps, Zwijndrecht, Menen, Mechelen, St Niklaas, Heverlee, St Andries, Grimbergen en St Maria-Horebeke .

De kopgroep van de arrondissementen ziet er uit als volgt : Antwerpen (ver aan de leiding in absolute cijfers), Leuven, Kortrijk, St Niklaas, Brussel en Oudenaarde (ver aan de leiding in t.h. van de bevolking).

Over de middengroep in de klassering der arrondissementen bewaren we een zedig stilzwijgen. We stippen alleen maar aan, dat aan het staartje twee arrondissementen bengelen, die absoluut beneden peil blijven : Roeselare-Tielt en Dendermonde.

EN IN HET ALGEMEEN DIENT GEZEGD DAT ELF ZEER GOEDE AFDELINGEN BIJNA DE HELFT VAN DE HELE VOORUITGANG TOTALIZEREN. WAARUIT TWEE DINGEN MOETEN AFGELEID WORDEN. TEN EERSTE : DAT SCHITTERENDE REZULTATEN BEHAALD WORDEN DAAR WAAR MEN ZICH WERKELIJK EEN INSPANNING VOOR GETROOST. EN TEN TWEEDE : DAT DE ABONNEMENTENSLAG EEN TRIOMF ZOU ZIJN, WANNEER DE MEER DAN 250 OVERIGE AFDELINGEN ER EEN SCHEPJE BOVENOP ZOUDEN DOEN!

VLAAMS VERZET

De anti-grendel- en antiverkavelingsaktie in Vlaanderen loopt op volle toeren : er gaat geen dag voorbij of op onze redaktie komen er moties van vlaamse verenigingen binnen. Al deze moties publiceren is onmogelijk. We beperken ons tot de vaststelling dat ze zeer talrijk en zeer radikaal zijn. Het vlaams front heeft opnieuw gestalte gekregen !

Daarmee is bewezen dat, net als destijds in de zaak Leuven, de Volksunie de partijpolitieke uitdrukking is van een algemeen vlaams verzet. Indien de kleurpolitiekers niet stekeblind zijn, moeten zij het zien : hun toegeeflijkheid inzake de grendels en de verkavelingen bezorgt hen bij de volgende verkiezingen opnieuw een daverende nederlaag.

Als wij ciniekers waren, zouden we ons alleen dit aspekt van de zaak voor ogen houden : de elektorale winst. Bij ons primeert het volks- op het partijbelang. En daarom blijven we kampanje voeren, in de hoop enkele kleurpolitiekers tot inzicht te brengen en de anderen zodanig de daver op het lijf te jagen, dat zij niet meer durven kapituleren.

VOLKSVREEMD EN ONBEVOEGD

De samenstelling van de nederlandstalige kamers van de erkenningskommissies van geneesheren - specialisten, zoals deze in het staatsblad verscheen, zijn voor de vlaamse geneesheren en de vlaamse gemeenschap onaanvaardbaar. Zij zijn immers grotendeels samengesteld uit geneesheren, volksvreemd aan de nederlandstalige gemeenschap en derhalve onbevoegd tot het beoordelen van nederlandstalige dossiers en getuigschriften van opleiding. Oordeel zelf : in de erkenningskamer zetelen minstens drie leden van de franstalige medische fakulteit van Leuven, uit het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad werden eventjes zeven geneesheren benoemd, die lid zijn van de franstalige orde der geneesheren.

Is het te verwonderen dat deze benoemingen van franstaligen in nederlandstalige kommissies opschudding verwekt in vlaamse medische kringen en dat op een spoedige nietigverklaring van bedoeld ministerieel besluit wordt aangedrongen ? Leven we dan toch nog in de vorige eeuw in dit land ?

...BEHALVE V.U.

Een afvaardiging van de vlaamse en waalse C.V.P.-Jongeren heeft als waarnemer een vergadering van de raad der Jongsocialisten bijgewoond. In de « Rode Vaan »— orgaan van de kommunistische partij — mocht een C.V.P.-Jongere zijn opvattingen uiteenzetten en beleefd applaus oogsten.

Fijn zo, dit pluralisme van de jongeren. Mensen zijn geen bomen en kunnen dus met mekaar praten.

Er zit echter een fameuze vlieg op de lamp. Heel deze flikflooierij heeft verdraaid weinig met pluralisme te maken. Want pluralisme betekent in de eerste plaats openheid. En de C.V.P.-Jongeren zijn zo bekrompen-gesloten, dat ze voor niets ter wereld aan één tafel zouden willen zitten met Volksunie-mensen. Niet dat we er om vragen, hoor...

Konkluzie : de C.V.P.-Jongeren willen met iedereen scheep gaan, inkluzief waalse grendelaars en aanhangers van een totalitair sisteem. Maar niet met de Volksunie.

SHOE-POST

De groep Vanaudenhove (Shoe-Post) heeft last met het personeel van zijn fabriek te Vorst-Brussel. De groep wil deze fabriek sluiten en het personeel vreest, dat het zonder meer de laan zal worden uitgestuurd.

De ergernis van de arbeiders is vooral groot, omdat de heer Vanaudenhove twee maanden geleden nog formeel had beloofd dat de fabriek verder zou blijven bestaan.

Tiens, tiens : in het bedrijfsleven zijn de beloften dus blijkbaar al evenveel waard als in de politiek. Waar is de tijd dat ons van P.V.V.-zijde altijd maar weer werd voorgehouden, dat het land even goed moest worden bestuurd als een bedrijf ? Tans blijkt, hoé goed dat is.

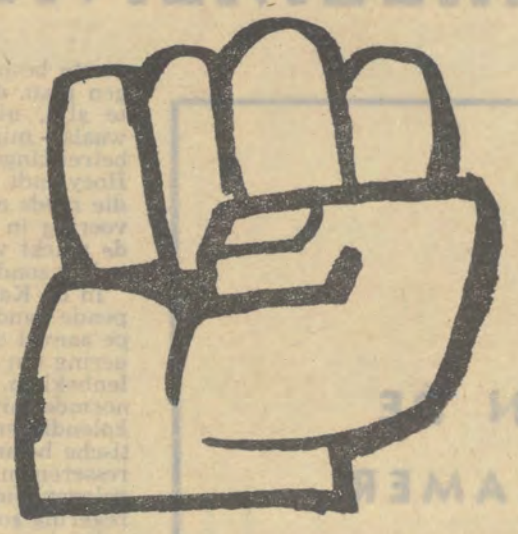

Bert Van Hoorick, B.S.P.-volkvertegenwoordiger voor Aalst, is lelijk uit zijn krammen geschoten toen hij ons blad verleden week in handen kreeg. Op staande voet mobilizeerde hij een korrespondent van het agentschap Belga en maakte hij de wereld bekend, dat hij het niet eens is met het verkavelingsplan van zijn partijvriend Van Hoeylandt en dat hij op de vergadering, tijdens dewelke het B.S.P.-bureau dit plan goedkeurde, niet aanwezig was. Hij zou dus — op het eerste zicht altans — vrijuit gaan. We zullen seffens echter Bert Van Hoorick's houding eens op de keper beschouwen.

Inmiddels zijn we blij verrast geworden door de bekwame spoed waarmee de aalsterse volksvertegenwoordiger « de juistheid van een bericht verschenen in een vlaams weekblad » te lijf is gegaan. Deze logenstraffing in zeven haasten bewijst, dat de vlaamse kleurpolitiekers zéér gevoelig geworden zijn voor de antigrendel- en antiverkavelingskampanje van de Volksunie. Ze voelen de sporen in hun ribben en ze steigeren. Goed zo : dat is het allervoornaamste wat we met onze kampanje hopen te bereiken en het blijkt dus te werken.

We verheugen ons bovendien in het aandeel dat we gehad hebben in een precedent van niet zo kleine betekenis : bij ons weten is het de eerste maal dat een lid van het B.S.P.-bureau zich gedwongen voelt om in een publieke mededeling te bevestigen, dat hij het met de beslissing van het bureau oneens is. En mogen we nu even optellen ? De vilvoordse rode leeuwen, de mechelse socialisten, Van Eynde en Gelders en Van Hoorick en de partijgenoten in het Vermeylenfonds : ze zijn allemaal tegen het plan Van Hoeylandt. Wat en wie vertegenwoordigt het B.S.P-partijbureau dan nog in Vlaanderen ? En wat te denken van partijvoorzitter Collard, die verleden week donderdag nog dit plan van « globalizatie van de goede wil » er door drukte in de vlaamse socialistische partijkranten ? En wie of wat vertegenwoordigt de heer Van Hoeylandt eigenlijk in het parlement : een vlaams arrondissement of Brussel en Wallonië ?

Maar we moeten nog even terugkeren naar onze verbolgen Bert Van Hoorick. Dat hij niet akkoord is met het plan Van Hoeylandt, beschouwen we als verheugend nieuws. En als een verblijdende ommekeer, een late roeping. Want we herinneren ons nog zéér levendig een debatavond van het Vermeylenfonds te Brussel, waarop Van Hoorick het woord voerde naast zijn waalse partijgenoot, vice-premier Cools. Die avond zegde Van Hoorick dat hij, bij het zoeken naar een oplossing voor het probleem Brussel, het normaal zou beschouwen dat met de frankofonen onderhandeld wordt over een ruil, waarbij verfranste gedeelten van randgemeenten bij Brussel zouden worden gevoegd en vlaams gebleven gedeelten van Brussel uit de agglomeratie zouden worden losgemaakt; in dit verband had hij het over Neder-over-Heembeek.

Vorig jaar was Van Hoorick een verkavelaar. Vandaag zegt hij dat hij het niet meer is. Het doet ons geen klein beetje plezier, dat ons blad het zijne heeft bijgedragen voor deze vrij plotse en verrassende bekering...

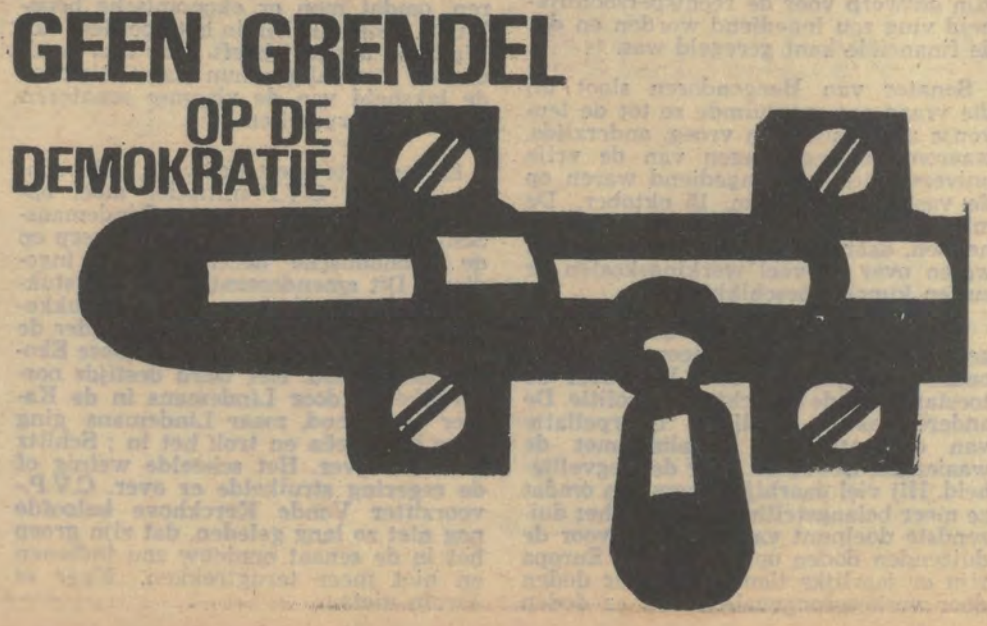

PARLEMENTAIRE KRABBELS

IN DE KAMER

De werkgroep Eyskens werd destijds met schetterend klaroengeschal aangekondigd. Premier Eyskens, de peter van het onderonsje, sloofde zich uit in krampachtige en gezochte optimistische uitspraken, tegen de tastbare werkelijkheid in. Het praatkollege is vastgelopen op Brussel en men heeft geprobeerd, het gesprek terug op gang te brengen in een kommissie Brussel. De Volksunie heeft terecht geoordeeld dat het een uitlopertje is van de werkgroep die zij met recht en reden verlaten had. Zij heeft deze kommissie gevat een verkavelingskommissie genoemd, omdat het onzalig plannetje Van Hoeylandt als diskussiebazis werd aangenomen. Zij heeft dan ook beslist geweigerd, zich tot een nieuwe gebiedsroof te lenen. Deelnemers aan deze kommisie steken het in de wandelgangen ook niet onder stoelen of banken, dat het gezelschapsspelletje met een sissertje zal aflopen. Temeer dat de vader van het plannetje, de achtbare socialistische senator Van Hoeylandt, eigenlijk maar de voedstervader schijnt te zijn, zoals bleek uit de eerste besprekingen. Hij scheen zijn eigen plan, dat niet eens een plan bleek te zijn, niet te kennen. De geslepen waalse minister voor kommunautaire betrekkingen Terwagne had het Van Hoeylandt in handen gespeeld en deze, die reeds met suizende slapen van vervoering in een flits zijn standbeeld op de markt van Temse had gezien, hapte gulzig zonder toekijken toe.

In de Kamer interpellaties aan de lopende band. Jef Olaerts deed een scherpe aanval op het kolenbeleid van de regering ten aanzien van het kempens kolenbekken. Niet zonder galgenhumor noemde hij het kolendirektorium een kolendispensarium. Niet de kapitalistische belangen van de mijnbazen interesseren mij, zo zei hij, maar de werkgelegenheid van 23.000 mijnwerkers. De regering zou haar kortzichtige toelagenpolitiek moeten vervangen door een expansiepolitiek die op de toekomst is gericht.

Eugeen De Facq hield een bikkelharde tussenkomst over het optreden van de Rijkswacht bij de staking in de Citroënfabrieken. De Rijkswacht, opgekommandeerd door de burgemeester van Vorst, brak brutaal de staking en leidde de stakende vreemde arbeiders voor. Spreker noemde dat een onduldbare miskenning van het stakingsrecht. Hij trok heftig van leer tegen de brusselse potentaten die aan kronische xenofobie lijden. Nu de Vlamingen zich oprichten, moet er in het buitenland gezocht naar loonslaven. De Facq noemde dit optreden van een gastland minderwaardig, nadat het eerst in de vreemde werkkrachten had geronseld.

Maurits Coppieters scoorde bij zijn interpellatie over de diskriminatie tussen nederlandstalige en franstalige leraars van gelijkwaardige instituten van het hoger technisch onderwijs : minister Vermeylen moest de interpellant gelijk geven. Dàt gebeurt niet dagelijks. De interpellant toonde in een snedig betoog de onduldbare achterstelling aan van de vlaamse leerkrachten die het tot tijdelijk docent kunnen brengen, waar de franssprekenden tot « gewoon hoogleraar » worden benoemd.

De achtbare kollega's hadden het elektoraal voer met een fijne neus geroken. De P.V.V.-er De Clercq deed zeer flamingantisch, noemde de interpellatie van Coppieters objektief en volledig en de gewraakte diskriminatie voor de vlaamse opinie onaanvaardbaar. Ook de C.V.P.-er Swaelen wou een graantje meepikken. Hij is de opvolger van Derine en sekretaris van de C.V.P. Deze slanke, modieuze jongeman is de eigenaar van een goed stel hersenen. Hij mist de dreunende hoekslag van zijn partijgenoten-sindikalisten en wint niet door knock-out. Maar hij stoot niet als zij vaak in de ruimte ; hij tekent punten aan door technische geschooldheid en taktische opstelling.

Minister Vermeylen, grauw en zonder enige vestimentaire bekommernis, had verveeld zitten luisteren, daarbij over zijn bril heen kijkend. Hij kaatste geergerd de bal naar De Clercq terug. Hij zei dat deze scheve toestand ontstaan was onder een regering waarvan De Clercq vice-premier was en dat hij mocht aannemen dat De Clercq zulks zou weten.

Leo Wouters kwam op voor de luchthaven van Sint-Denijswestrem. Hij bewees met de hand op de statistieken dat de vlaamse luchthavens heel wat meer rendeerden dan de waalse. En toch worden deze met hoge kredieten verwend, zei hij. Spreker wees op de mogelijkheden tot uitbreiding en op de noodzaak het te doen met het oog op de groeiende gentse industriepool.

De zaak Simonet zit de top-mandarijnen van de B.S.P. lelijk dwars. De nog slechts lichtjes roze anderlechtse burgemeester heeft vlakweg aan het rode partijcenakel gezegd, dat hij weigert zijn lukratief baantje van kapitalistisch beheerder op te geven. Hij heeft maling aan die ouderwetse statuten, die hij voor vergeelde archiefstukken houdt. Er werd nu een afvaardiging op hem afgestuurd, haast een voetbalploeg sterk, waarvan Van Acker, Collard, Van Eynde en een stel mindere goden deel uitmaken. Met de dreiging van het aanstaande kongres boven het hoofd moet de ploeg de koudbloedige Simonet warm proberen te maken voor de zuiverheid van de leer, die hij al lang met een geringschattend lachje van zich heeft afgeschopt. De man er zo maar uittrappen, zoals de ijverige en goedgelovige militanten het willen ? Dan kan moeilijk, nu ook de grote elektorale trekpleister Spaak naar de rangen van de verfoeide kapitalisten is overgelopen. Het wordt een elektorale ramp of een morele knauw. Tenzij men Simonet zachtjes over de pels aait, zodat hij toch door zijn niet al te stevige knietjes gaat.

NIK CLAES.

IN DE SENAAT

In de senaat zit men de jongste weken nogal verveeld met het verzoek van senator Elaut, gesteund door de Volksuniefraktie en vorig jaar naar voor gebracht, om aan de top van het ambtenarenkorps een pariteit tussen nederlands- en franstaligen in te voeren. De griffier of sekretaris-generaal is een franstalige, evenals de twee direkteurs-generaal. Zij kennen slechts elementair Nederlands. Daarnaast zijn er vijf direkteurs, waaronder drie nederlandstaligen. De vijf direkteurs zijn grondig tweetalig.

Sinds weken wordt in de kwestuur, die bestaat uit de franstaligen Machtens (voorzitter), Van Cauwenberghe (beiden P.S.B.), Debucquoi (P.S.C.), de nederlandstalige Van In (C.V.P.) en de tweetalige Lahaye (P.V.V.), over dit geval gediskussieerd, want de kwestuur moet een voorstel doen aan het bureau, waarin naast de kwestoren de voorzitter, de drie ondervoorzitters en de zes sekretarissen zitting hebben. Een van de zes sekretarissen is Jorissen, die al duidelijk heeft laten verstaan dat zijn fraktie geen vrede zal nemen met een of twee bevorderingen van nederlandstaligen maar dat het er drie moeten zijn.

Ook het lager personeel, de sekretarisen, de stenografen en zelfs de tolken vragen een weddeherziening, omdat die wedde sinds lang niet meer aangepast werd en omdat het senaatswerk steeds toeneemt. Inderdaad, in tegenstelling tot hetgeen gewoonlijk beweerd wordt neemt het werk inderdaad toe : meer parlementaire vragen, meer wetsvoorstellen en wetsontwerpen, meer mondelinge vragen en interpellaties, meer kommissievergaderingen.

De vernieuwing en de verjonging van de senaat speelt hier een rol. Sinds de verkiezingen van 1965 en 1968 is ongeveer de helft van de senaat vernieuwd. In alle partijen, maar vooral bij de Volksunie zijn er daarbij full-time senatoren gekomen, senatoren die daarnaast geen beroep hebben. Zij bezorgen uiteraard de senaat het meest werk. De Volksuniefraktie alleen telt zeven zulke leden : Elaut, Van Haegendoren, Jeurissen, Jorissen, Blanckaert, Van de Weghe en Bouwens ; de helft van de fraktie.

Het baart dan ook weinig verwondering dat de V.U.-fraktie de meest aktieve fraktie is in de senaat. Meer dan een derde van de parlementaire vragen en ongeveer een derde van de wetsvoorstellen komt van haar.

De openbare vergadering van vorige donderdag was niet zo belangrijk. Bij de stemming over de moties van vertrouwen in de regering boekte Jorissen een punt door de voorrang te vragen voor de motie, ingediend door Elaut en Bouwens, als besluit van de interpellatie Jorissen over het nederlands onderwijs te Brussel. Die motie zei alleen dat de senaat eiste dat de minister de wet zou toepassen. Door deze motie geen voorrang te verlenen, zou de Volksuniefraktie het ongewoon en onprettig gevoel krijgen dat ze de enige was om de civieke beginselen voor te staan, zei Jorissen spottend langs z'n neus weg. De vlaamse C.V.P. en enkele vlaamse B.S.P.-ers protesteerden, doch ze keurden de eenvoudige motie goed. Alleen de C.V.P.-senatoren De Bondt en Van den Daele onthielden zich.

Daarna werd minister Bertrand gedwongen zijn wetsontwerp op het kamperen, verdedigd door Marcel Van de Wiele als verslaggever, terug naar de kommissie te sturen. De senatoren Hambye, Pieron en Baert waren oorzaak van deze terugzending.

Senator Jorissen stelde een vraag over het feit dat de Vrije Universiteit Brussel nog geen rechtspersoonlijkheid heeft en dat ze financieel nog steeds afhangt van de Université Libre de Bruxelles.

Minister Vermeylen antwoordde dat zijn ontwerp voor de rechtspersoonlijkheid vlug zou ingediend worden en dat de financiële kant geregeld was.

Senator van Haegendoren sloot bij die vraag aan, verruimde ze tot de leuvense universiteit en vroeg, anderzijds, waarom de begrotingen van de vrije universiteiten niet ingediend waren op de vastgelegde datum, 15 oktober. De minister bekende hier zelf schuld te hebben, daar de universiteiten nog niet weten over hoeveel werkingskosten ze zullen kunnen beschikken.

Tenslotte werden twee interpellaties gehouden, een door de heer Hougardy, ondervoorzitter van de P.V.V. over de toestand van de gerechtelijke politie. De andere was de jaarlijkse interpellatie van de antwerpse socialist met de waaierdas, Dekeyser, over de wegveiligheid. Hij viel daarbij de pers aan omdat ze meer belangstelling had voor het duizendste doelpunt van Pele dan voor de duizenden doden op de weg. In Europa zijn er jaarlijks tien maal meer doden door verkeersongevallen dan er doden zijn in de oorlog van Vietnam.

Een kwieke Elaut, die door zijn levendigheid en geestigheid eerder aan 'n 41-jarige dan aan een 71-jarige doet denken, kwam hierbij zijn medisch woordje plaatsen. De arts komt bij hem altijd even om het hoekje kijken. Hij vroeg belangstelling voor de nieroverplanting en stelde voor een niervoorraad aan te leggen, geput uit de doden door verkeersongevallen. In 1954 werd de eerste nieroverplanting uitgevoerd, nu telt men er al 1500 per jaar in de wereld. Binnen 30 jaar voorziet men in de Verenigde Staten 1500 nieroverplantingen per dag, waarvoor meer zou uitgegeven worden dan aan landsverdediging. Hij verontschuldigde zich dat zijn betoog wat cinisch klonk, maar zei hij, zijn beroep als arts en zijn bedrijvigheid als politicus hebben dit meegebracht. Naast de wegenwacht stelde hij voor een organenwacht op te richten.

Minister Bertrand antwoordde dat dit tot de bevoegdheid van de minister van Volksgezondheid behoorde, maar dat hij het voorstel genegen was. Hij vond echter dat zulk vraagstuk in medische kringen diende opgelost te worden en niet in het openbaar diende behandeld, omdat het wat luguber was !

Voor de kommissie Financiën zag senator Jorissen zijn wetsvoorstel voor afschaffing van de belasting op de landbouwvoertuigen opnieuw verdagen voor enkele weken : maar de minister beloofde andermaal, dat de voertuigen die tans niet belast worden het ook volgend jaar niet zullen worden. Hij zal daarvoor een omzendbrief aan de belastingsdiensten sturen.

In de kommissie Volksgezondheid stemde senator Elaut tegen het ontwerp voor zuivering van de oppervlaktewateren, omdat men er ekonomische bepalingen hoofdzakelijk in het voordeel van Wallonië ingelast heeft. Ook hier haalden de franstaligen hun slag thuis door de laksheid van de vlaamse senatoren van de kleurpartijen.

En tenslotte heeft Bouwens, het wachten op een C.V.P.-initiatief moe, opnieuw het amendement Lindemans-Schiltz bij artikel 1 van het ontwerp op de ekonomische decentralizatie ingediend. Dit amendement bevat een stukje springstof : het voorziet uitdrukkelijk dat de zes randgemeenten onder de bevoegdheid vallen van de Vlaamse Ekonomische Raad. Het werd destijds oorspronkelijk door Lindemans in de Kamer ingediend, maar Lindemans ging door de knieën en trok het in ; Schiltz nam het over. Het scheelde weinig of de regering struikelde er over. C.V.P.-voorzitter Vande Kerckhove beloofde nog niet zo lang geleden, dat zijn groep het in de senaat opnieuw zou indienen en niet meer terugtrekken. Maar er kwam niets...

ONZE PARLEMENTSLEDEN STAAN HUN MAN

- **Kamerlid Coppieters ondervroeg de minister van Nationale Opvoeding over de nederlandstalige scholen voor gehoor-, spraak- en gezichtsgestoorden. Hij interpelleerde dezelfde minister over de statutaire diskriminatie tussen franstalige en nederlandstalige leraren.**
- **Mondelinge vragen werden gesteld door kamerleden Lootens (tot minister van Tewerkstelling en Arbeid over de gevolgen van de devaluatie van de franse frank voor de grensarbeiders), De Facq (tot de minister van Buitenlandse Zaken over de amerikaanse gruweldaden in Vietnam.**
- **Kamerlid Olaerts interpelleerde de minister van Ekonomische Zaken over het kolenbeleid in de Kempen.**
- **Kamerlid De Facq kwam tussenbeide in het debat over de incidenten met gastarbeiders te Vorst.**
- **Senator Ballet leidde de aanneming van het enig artikel van het wetsontwerp over de goedkeuring van de internationale koffie-overeenkomst in.**
- **Senatoren Baert en Jorissen kwamen bondig tussen in het debat over het wetsontwerp inzake kamperen.**
- **Senator Jorissen ondervroeg de minister van Nationale Opvoeding over het uitblijven van de rechtspersoonlijkheid aan de Vrije Universiteit Brussel Nederlands, senator van Haegendoren ondervroeg dezelfde minister over de stand van zaken in verband met de rechtspersoonlijkheid voor beide leuvense en beide brusselse vrije universiteiten en over de wijze van indiening hunner begrotingen.**
- **Senator Elaut kwam tussen in het debat over de wegveiligheid.**
- **Senator Claes werd opgenomen in de bijzondere kommissie inzake het ontwerp van kaderwet over de organizatie van de planning en de ekonomische decentralizatie.**
- **Senator Jorissen diende een wetsvoorstel in betreffende de wijziging van het regentsbesluit van 1947 inzake openbare biblioteken en een wetsvoorstel inzake wijziging van het wetboek der inkomstenbelastingen; senator Bouwens diende een wetsvoorstel in betreffende overheveling van het ministerie van Landbouw.**
- **Schriftelijke vragen werden gesteld door senatoren Jorissen, van Haegendoren, Jeurissen, Bouwens, Persyn, Van de Weghe, Ballet, Baert en Elaut; door kamerleden De Facq, Raskin, Mattheyssens en Van Steenkiste.**
- **Kamerlid De Facq sloot zich aan bij de interpellatie Dewulf, gericht tot de minister van Ontwikkelingshulp, inzake de taalverhoudingen in de administratie voor ontwikkelingssamenwerking.**
- **Kamerlid Wouters kwam tussenbeide in het debat over de sekudaire luchthaven.**

OP HET OGENBLIK DAT EEN NIEUW HERTOGINNEDAL DREIGT DOOR HET FEIT DAT EEN AANTAL VLAAMSE SOCIALISTEN DE BRUSSELSE GRONDVERKAVELAARS TER HULP SNELT MET HET VOORSTEL TAL VAN RANDGEMEENTEN GEHEEL OF TEN DELE AAN BRUSSEL AF TE STAAN, IS HET GOED NOG EENS EVEN TERUG TE KIJKEN WAT ER GEWORDEN IS VAN DE TAALWETTEN VAN 30 JULI EN 2 AUGUSTUS 1963, DE VRUCHTEN VAN HERTOGINNEDAL. WE KUNNEN HET ONGEVEER SAMENVATTEN IN DE ZIN : « WAT WE GEVEN ZIJN WE KWIJT, WAT WE KRIJGEN HEBBEN WE NOG NIET ».

WAT WE GEVEN ZIJN WE KWIJT

DE RANDGEMEENTEN

Wat gaven de vlaamse kleurpolitici ?
Ten eerste de faciliteiten in de zes randgemeenten.

Wat hebben we sindsdien gezien ? Voortdurende pogingen van de franstalige Brusselaars om die tegemoetkomingen uit te breiden in de zes randgemeenten. Brussel heeft levensruimte — « Lebensraum » — nodig en daarom is territoriale ekspansie nodig en daarom is territoriale ekspansie of gebiedsuitbreiding nodig.

Nog iets anders hebben ze van de nazis geleerd, nl. de gedachte van het herenvolk en van de herentaal (Herrenvolk en Herrensprache). De franstalige burgerij en haar taal is klaarblijkelijk meer waard dan de vlaamse arbeiders en boeren die naar Wallonië uitwijken, want de enen eisen rechten op voor hun taal en de anderen krijgen er geen. Want voor Wallonië geldt het bodemrecht, het jus soli of le droit du sol. Wanneer de Vlamingen hetzelfde eisen zijn het racisten.

Een juist standpunt zou zijn, de faciliteiten af te schaffen. Zo zouden we aan de wens van het Hof van Straatsburg tegemoet komen. Maar de vlaamse kleurpolitici durven daarvoor niet eens hun meerderheid in het parlement gebruiken. Ze willen zelfs ons voorstel daarover niet bespreken, in tegenstelling met de verkaveling waarvoor ze zelf het initiatief nemen.

DE PARITEIT

Door de wetten van Hertoginnedal werd ook de gelijke verdeling, 50-50, goedgekeurd van de hogere rijksambtenaren op de ministeries en in de parastatalen en dit ondanks het feit dat de bevolkingsverhouding toen al ongeveer 60-40 was in het voordeel van de nederlandstaligen.

Deze verhouding ontwikkelt zich echter bij de jongeren naar 66-33, een verhouding 2 tegen 1. Ze is tans reeds 63-36 (en één duitstalige). En het gaat hierbij om duizenden hogere ambtenaren.

Tenzij deze wet gewijzigd wordt zal een vlaamse jongere in de toekomst net de helft van de kansen hebben van een franstalige jongere.

Het « gelijke kansen voor iedereen » — in de schoolstrijd een prachtige leuze van de vooralsnog grootste partij van het land, de C.V.P. — is hier geen leuze meer, maar een leugen van formaat.

De voorzitter van de vlaamse C.V.P.-ers klaagt tans over de pariteit die zich overal doorzet (begroting van kultuur ; bedragen voor streekontwikkeling enz.), maar zijn partij heeft in 1963 de eerste grote stap in die richting gezet. En de overige pariteiten aanvaardden ze door de regeringsverklaring goed te keuren.

DE RUIL

In ruil daarvoor kregen de Vlamingen jaarlijks 10 nederlandse rijkslagere scholen in Hoofdstad Brussel, de pariteit bij de hogere ambtenaren in de brusselse gemeentediensten en de Vaste Kommissie voor Taaltoezicht.
Hoever staat het er mee ?

TIEN SCHOLEN

Voor een paar weken interpelleerden we rode leeuw, minister Vermeylen over de toepassing van deze wet.

Wat moest de minister toegeven ?
Dat er in het geheel slechts 16 scholen geopend werden van de 70 die er dienden geweest te zijn zo de wet ware toegepast. Zo men er 6 kleuterscholen bijvoegt komt men aan het getal 22, ongeveer een derde dus van hetgeen moest. Elk jaar schrijft men een bedrag in voor de begroting, maar elk jaar vloeit een groot bedrag als niet-gebruikt terug naar de schatkist.

Voor de jaren vanaf 1964 tot 1968 was dat onderscheidenlijk per jaar 94 miljoen, 39 miljoen, 9 miljoen, 70 miljoen en 89 miljoen of samen 301 miljoen die niet gebruikt werden. De wet werd het minst slecht toegepast onder de franstalige minister Janne (12 scholen op 2 jaar), het slechtst onder de vlaamse ministers Van Bogaert (B.S.P.), Grootjans (P.V.V.) en Vermeylen (B.S.P.). Samen openden die 10 scholen op 4 jaar. Terwijl die 301 miljoen niet gebruikt werden en verloren gingen, bedelt men in Vlaanderen moeizaam enkele miljoenen samen voor het oprichten van vrije nederlandse scholen te Brussel. Het blijvende drama in Vlaanderen : de bazis is gezond, de kleurpolitieke top deugt niet.

PARITEIT TE BRUSSEL

Naast de 10 scholen per jaar kregen we de 50-50-verdeling of de pariteit toegezegd bij de hogere gemeentebeambten te Brussel, niet in één keer maar uitgesmeerd over 10 jaar. In augustus 1973 moet ze een feit zijn.

Dit kregen we rechtstreeks in ruil voor de nationale pariteit voor de rijksambtenaren in de ministeries en bij de parastatalen, waar het gaat voor ongeveer 20 maal zo veel ambtenaren !

We vertrokken te Brussel op 2 augustus 1963 met 28 nederlandstaligen tegen 323 franstaligen. Op 12 juni interpelleerde ik minister Harmegnies. De toestand was toen : 82 nederlandstaligen tegen 351 franstaligen of 19 % nederlandstaligen. We waren 10 t.h. vooruitgegaan op zes jaar. Op 10 jaar moet dat 40 t.h. zijn. In plaats van minder dan 2 t.h. per jaar vooruitgang had het 4 t.h. dienen te zijn. De wet wordt dus onvoldoende toegepast. Het hoeft niet betoogd dat nationaal de franstaligen iets meer dan 50 % hebben, naast 80 % te Brussel en dit terwijl ze slechts 40 % van de bevolking tellen.

Een paar andere cijfers ?

Er moet ook pariteit zijn bij de artsen in de brusselse K.O.O.'s. Sinds de wet er kwam in 1963 stelde men echter 12 vlaamse artsen aan tegen ongeveer 350 franstaligen, of ongeveer 3 t.h. !

In de Sabena, sinds 8 jaar in handen van de « vlaamse » minister Bertrand, zitten er tans ongeveer 40 nederlandstalige hogere ambtenaren tegen ongeveer 180 franstaligen. Tegen de Vlamingen zegt Bertrand dat toch niemand aan zijn vlaamsgezindheid kan twijfelen, tegen de franstaligen zegt hij dat ze meer dan 80 t.h. van de hogere ambten krijgen.

DE VASTE KOMMISSIE

In 1963 luidde het ook dat het gedaan zou zijn met de sabotage van de taalwet. Men zou een sluitstuk vormen. Dat werd de Vaste Kommissie voor Taaltoezicht.

Wat gebeurde ermee ?

Nadat ze 15 maanden niet meer samenkwam, heeft de huidige minister van Binnenlandse Zaken Harmegnies ze, na herhaald protest van de Volksunieparlementsleden (en geen van de vlaamse kleurpolitici !), uit haar as doen herrijzen, niet als een feniks, maar met geknipte vleugels. Ontkracht bij zover dat, na de interpellatie van onze volksvertegenwoordiger Anciaux, oud-C.V.P.-minister Van Elslande een nieuw wetsvoorstel aankondigde om de vervorming van de wet gepleegd door minister Harmegnies en goedgekeurd door de « vlaamse » ministers in de kabinetsraad ongedaan te maken !

Vanzelfsprekend is dat wetsvoorstel er nog niet !

KRIJGEN EN HEBBEN

Men verwijt de Volksunie vaak dat ze de taalwetten niet goedkeurt als er een prijs dient voor betaald. Het is een feit dat we weigeren, toegevingen te doen om andere toegevingen te krijgen.

Waarom ?

Omdat we weten dat we kwijt zijn wat we toegeven en dat we nog niet hebben wat we wettelijk krijgen. Wij moeten tweemaal vechten : eens om de wet te krijgen en nadien om ze te doen toepassen.

WAT WE KRIJGEN HEBBEN WE NIET

ONDERVINDING WIJST UIT DAT ONS SCEPTICISME TEN ONRECHTE ALS NEGATIVISME BETITELD WORDT, MAAR DAT HET INTEGENDEEL NUCHTER POLITIEK REALISME IS. HELAAS ZIJN WE DE ENIGE REALISTEN. DE FRANSTALIGEN VERKOPEN ONS STEEDS HETZELFDE VOOR EEN STEEDS NIEUWE PRIJS, MAAR ZE SABOTEREN DE TOEPASSING VAN DE WET ALTIJD OPNIEUW ONDER HET ONVERSCHILLIG EN MEDEPLICHTIG OOG VAN DE VLAAMSE KLEURPOLITICI. ZODAT WE MET LEGE HANDEN EN LEGE ZAKKEN BLIJVEN STAAN.

Wim JORISSEN

de WIJ de wereld

vlaams nationaal

TREKKEN EN STEKEN

We leven toch in een zonderlinge wereld, vol tegenstellingen en onoverzichtelijke wegen. Op het ogenblik dat prezident Nixon de radikale vernietiging van voorraden bakteriologische en chemische wapens in uitzicht stelt houdt de Sovjet-minister van defensie Gretsjko voor jonge officieren een pleidooi voor de verdere opbouw van de sovjet-russische militaire macht, zonder zelfs gewag te maken van de russisch-amerikaanse besprekingen te Helsinki of van de uitbreiding van het aantal ondertekenaars van het verdrag tot niet-spreiding van atoomwapens. Deze eenvoudige vaststelling sluit aan bij de kommentaar van sommige deelnemers aan de 19e Pugwash-konferentie, die er op neerkomt, dat zowel in de Sovjet-Unie als in de Verenigde Staten de militairen op bewapeningsuitbreiding blijven aandringen tegen de groep politici en wetenschapsmensen of technologen in die naar bewapeningsbeperking streven.

Er hebben momenteel op diverse vlakken besprekingen plaats, die alle rond het tema ontwapening draaien, terwijl terzelfdertijd allerlei invloeden in het werk worden gesteld om dit te verhinderen, niet het minst vanwege de klassieke oorlogsstokers, de wapenfabrikanten en de officiële en klandestiene wapenhandelaars, een zeer okkulte wereld, waaruit weinig tot de « beschaafde wereld » doordringt doch waarvan de staalharde business-mentaliteit voldoende is gekend om te bevroeden, dat alle middelen goed zijn, om het doel te bereiken. Er zijn de zogenaamde Salt-besprekingen te Helsinki (beperking van de strategische bewapening), er zijn de besprekingen te Genève, er is het verdrag tot non-proliferatie van kernwapens (spreidingsbeperking, nl. dat het aantal bezitters van kernwapens zo beperkt mogelijk zou gehouden worden, ten einde « ongelukken » te voorkomen zoals bvb. een kernoorlog tussen twee landen van derde of vierde rang, waaruit uiteraard door de huidige vervlechting der invloeden, altijd gevaar voor de algemene vrede kan voortspruiten).

Deze besprekingen zijn van zeer langdurige aard, gedachtig de grote belangen die op het spel staan en het nooit aflatend wantrouwen tussen de grote mogendheden. De grootste struikelblok in alles is altijd de kwestie van de kontrole. Tot hoever zijn inderdaad de betrokkenen bereid, de kontrole op de ontwapening te laten gaan ? Hier spelen vooral de militairen een remmende rol en dat geldt zowel voor amerikaanse als voor russische militairen, wier invloed zeer groot en waarvan de verborgen ambities vaak verder reiken dan de dienende rol, die ze normaal moeten spelen. Een legerleiding als machtsinstrumenten als machtskern is ook vandaag nog steeds een harde realiteit, niet alleen in de ontwikkelingslanden doch ook periodisch bij leidende mogendheden. De indruk van vele deelnemers aan de jongste Pugwash-bijeenkomst (zo genoemd naar het stadje in Nieuw Schotland waar de eerste bijeenkomst van deze onafhankelijke ontwapeningsdeskundigen plaats had, was dat meningsverschillen tussen haviken en duiven in beide kampen veel groter zijn dan tussen vele ontwapeningsdeskundigen, technologen, wetenschapsmensen en zelfs politici in beide kampen.

Dat er niettemin vooruitgang naar ontwapening wordt geboekt blijkt niet alleen uit de beslissing van prezident Nixon, doch ook uit het initiatief van de Sovjet-Unie, gesteund door zijn satellieten, om in het kader van de UNO te streven naar een internationaal akkoord ter beperking respektievelijk vernietiging van voorraden bakteriologsche en chemische wapenvoorraden. Ook de sfeer te Helsinki, waar reeds zes werkvergaderingen plaats hadden, wettigt een voorzichtig optimisme, dat versterkt werd door het bericht van de ondertekening door Bonn van het niet-spreidingsakkoord inzake kernwapens. Nochtans is men te Helsinki nog niet aan de eigenlijke onderhandelingen toe. Men bespreekt er de agenda met als inleidende kernvraag : wat zijn precies strategische wapenen, waarover een akkoord virtueel is bereikt. Intussen duurt in beide betrokken landen de scherpe diskussie binnen de eigen machtsstruktuur voort over de al dan niet aanmaak van raketwapens met een x aantal kernkoppen en over de produktie van antiraketwapens, waarvan de beginproduktie op zich zelf reeds een belangrijk remmend element in het streven naar ontspanning is geweest.

Op dezelfde achtergrond moeten we ook de besprekingen situeren binnen de NATO en binnen het kader van het Warschau-pakt, waar de onderdrukking van de tsjechische onafhankelijkheidsbestrevingen (als kompensatie ?) vanwege Moskou gepaard ging met nieuwe avances tegenover het Westen. In dit licht moet men het reeds tweemaal gedane aanbod zien, om tot een paneuropese veiligheidskonferentie te komen (een voorstel dat trouwens aansloot bij de Gaulle's vizie ter zake). Het ligt voor de hand dat ook de chinees-russische spanning hier een rol speelt. Juist over het verloop van de betrekkingen tussen Moskou en Peking verkeert men opnieuw in het onzekere. Niet alleen is men te Peking op zijn tenen getrapt omdat de russische toponderhandelaar op de konferentie te Peking over de grensgeschillen na enkele weken reeds naar Helsinki afreisde, om daar de leiding van de russische delegatie te nemen, de jongste viering van de verjaardag van Albanië's « onafhankelijkheid » gaf aanleiding tot nieuwe verbale chinese aanvallen op de russisch-amerikaanse besprekingen. Men kan niet anders dan deze aanvallen uitleggen als een gevolg van de toegenomen geprikkeldheid nadat Moskou zeer duidelijk heeft laten blijken, de besprekingen te Helsinki belangrijker te achten dan deze te Peking...

DEZE WEEK IN DE WERELD

- **E.E.G.-topkonferentie te Den Haag, gehouden op initiatief van Frankrijk dat gedetailleerde voorstellen ter tafel legt en tegen Engelands toetreding geen principieel bezwaar meer heeft**
- **Italië en Oostenrijk zouden een kompromis hebben inzake Zuid-Tirol, inhoudend een ruimere autonomie voor dit gebied. Het italiaans-oostenrijks overleg had te Kopenhagen plaats.**
- **« The Times » brengt gevallen van korruptie aan het licht in de wereldberoemde en tot dan toe onkreukbaar geachte recherchediensten van Scotland Yard.**
- **Amerikaanse oudgedienden van Vietnam maken gewag van moordpartijen in andere vietnamese dorpen vóór de slachting te Song My.**
- **Gekombineerd chinees-albanese propaganda-aanval tegen de Sovjet-Unie.**
- **Een der twee bij de aanslag op El Al-kantoor te Atene gekwetste griekse knaapjes overleden. De twee gevangen genomen palestijnse daders van de aanslag zullen dientengevolge ook wegens doodslag terecht moeten staan. Het palestijns bevrijdingsfront betuigt de moeder van het gedode kind zijn deelneming. Intussen brandmerkt de arabische wereld bij voorbaat het vonnis, dat eventueel over de daders van de aanslag op een israëlisch vliegtuig op de luchthaven van Zürich door de zwitserse bondsrechtbank zal geveld worden.**
- **West-Duitsland ondertekent het verdrag tot niet-spreiding van kernwapens en zoekt verder toenadering tot Polen. Amerika van zijn kant stelt de radikale vernietiging van voorraden bakterische en chemische wapens voor.**
- **Verscheidene gewezen zuidvietnamese prominenten te Saigon tot zware straffen veroordeeld wegens spionage.**
- **Voortdurende sociale opwinding in Italië met stakingen en betogingen. Massa-betoging van metaalarbeiders te Rome.**
- **Grensgevechten tussen saoedi-arabische en zuidjemenitische troepen na bezetting van saoedi-arabisch dorp.**

Bij gelegenheid van het bezoek van maarschalk Gretsjko, minister van Landsverdediging van de Sovjet-Unie aan Kuba defileerde de kubaanse erewacht in de stijl van het rode leger (ganzepas) voorbij de hoge gast. Deze attentie van Castro voor de mogendheid die heel wat van de kubaanse suiker afneemt werd vanzelfsprekend zeer op prijs gesteld...

Ruim een jaar geleden, op 3 oktober 1968, had in de zuidamerikaanse staat Peru een staatsgreep plaats. Veel aandacht was er niet voor; er was in de internationale pers heel weinig protest te horen, hoewel het — weer eens — ging over een militaire staatsgreep. De reden voor dit geringe protest was niet zo moeilijk te raden : er zat een konflikt met de Verenigde Staten in de lucht; die militaire diktators zouden dus wel « links » zijn en bijgevolg... Nu ja, dat weet de lezer zelf wel. De militaire « revolutie » was de negenenvijftigste van dit soort in Latijns-Amerika. Natuurlijk sinds het einde van de tweede wereldoorlog; want wie telt het nog aan, te beginnen rekenen met de datum van de onafhankelijkheid van die landen ? In Peru zelf was het de vierde staatsgreep sinds 1948.

De leider van de staatsgreep, generaal J. Velasco Alvarado, kondigde de « nationale revolutie » af. Dat hebben in Zuid-Amerika al veel generaals vóór hem gedaan. Sommigen alleen maar voor de schijn, anderen toch ook wel gemeend, al bleken ze daarna te zwak te zijn of te vatbaar voor korruptie. Dit is trouwens helemaal geen eigenschap die alleen maar bij generaals of kolonels zou voorkomen !

Generaal Velasco méént het blijkbaar. De generaalsregering (haar naam is duidelijk : « Junta Militar de Gobierno ») wil werkelijk haar doel bereiken zowel voor wat de verhouding tot de (noord-) amerikaanse kapitalen en de Verenigde Staten zelf betreft, als in verband met de binnenlandse toestand, namelijk de landhervorming. De generaalsregering vindt daarvoor instemming bij de roomskatolieke kerk (hoewel de hogere klerus nogal nauwe banden heeft met de « hogere » standen) en ook bij het kubaanse regime, hoewel het hier duidelijk niét gaat om een volksrevolutie.

STILLE OMWENTELING

PERU

Peru behoort tot het armste gedeelte van de landen van Latijns-Amerika. Het bruto nationaal produkt per kop bedraagt er een driehonderd dollars. Het land is zeer groot : 1.285.215 vierkante kilometer, waarvan echter niet veel meer dan drie procent kan bebouwd worden. Met een bevolking van twaalf tot dertien miljoen inwoners (het aantal Oerwoudindianen kent niemand) zijn er nauwelijks negen inwoners per vierkante kilometer. Slechts twaalf procent van die bevolking is van europese afstamming; zesenveertig procent zijn Indianen, zesendertig procent indiaanse halfbloeden en de rest van aziatische of afrikaanse afstamming.

Al sinds 1924 bestaat in Peru de APRA-partij (Accion Popular Revolucionaria Agraria), de grootste partij van het land. Ze heeft nu wel wat van haar radikalisme verloren, maar is nog steeds zoals in het begin gericht tegen het « Yankee-imperialisme ». Tussen deze partij en de militairen bestaat al sinds het begin een stevige vijandschap. Velasco wil dat de amerikaanse « International Petroleum Company » niet alleen geen vrijstelling meer krijgt van een gedeelte van de belastingen, maar dat alle belastingsschulden die daardoor ontstaan zijn (sinds 1922) nu betaald worden; dat bedrag is groot : 690 miljoen dollars. Ook alle andere regeringen hebben dit trachten te bereiken, maar Velasco heeft nu voorlopig de bezittingen van de oliemaatschappij in beslag genomen. En dat is nieuw ! Verder is er nog een rechtstreeks konflikt met de regering van de Verenigde Staten zelf : Peru heeft zijn zeegrenzen op 200 mijlen buiten de kust bepaald, terwijl dat normaal 3 of hoogstens 12 mijl is. Vandaar de botsingen met de amerikaanse visserij. Op 24 juni 1969 ten slotte heeft Velasco de wet nr. 17716 afgekondigd over de landhervorming. Deze is tegelijk tegen het grootgrondbezit en tegen het kleingrondbezit gericht.

Door dit alles is sinds de « revolutie » de spanning gestegen : al wie zich benadeeld acht. plant tegenzetten. Velasco is een vurige nationalist, heeft het goed voor, maar dit beschermt hem niet tegen vergissingen. En een « anti-golpe », een tegenstaatsgreep blijft mogelijk vooral omdat het leger verdeeld is.

PARLEMENTAIR ZWEMBAD

Er bestaat blijkbaar niet alleen in het belgisch parlement een probleem van de gezondheid van de parlementsleden. Zoals in Brussel werd ook in Bonn gedacht aan het inrichten van een turnzaal voor de heren. De voorzitter van de Bondsdag meent echter dat een zwembad beter zou zijn.

Al was het maar omdat uit de statistiek over de overlijdens van de afgevaardigden blijkt. dat de meeste gestorven zijn door storingen in de bloedsomloop. Ter informatie! Misschien krijgt Brussel ook een zwembad bij, dat dan bovendien perfekt tweetalig zal zijn, vermits de regering daarvoor instaat.

LANGHANS

Rainer Langhans, een van de bekendste leden van de oudste kommune, heeft Berlijn verlaten. Langhans heeft ruzie gekregen met zijn onderhuurders, want de man had een verlaten fabriek gehuurd voor achthonderd mark per maand en verhuurde de eerste verdieping ervan voor duizend mark aan de keulse kommune Horla. De Horlas betaalden niet en brachten bovendien luizen binnen.

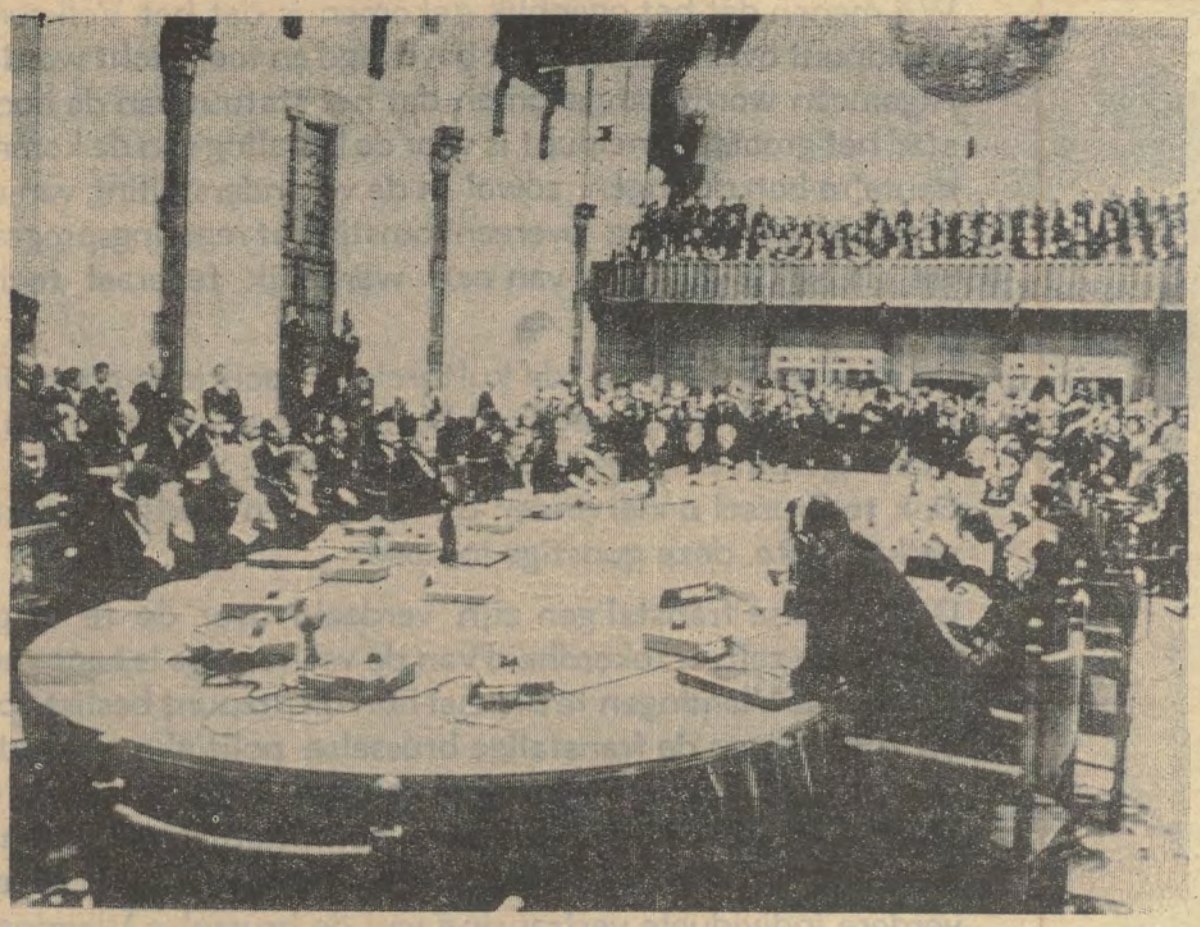

De Ridderzaal van de Staten-generaal van Nederland te Den Haag vormde het indrukwekkend kader voor de europese topkonferentie.

Langhans zocht voor hen een nieuwe woning en verhuurde zijn eerste verdieping aan twee rockersbenden, de « Brücke » en de « 77er ». Toen die de Horlas wilden buitenzetten, kreeg de rocker-boss te horen : « Willi, ga eens een verdieping hoger, daar zit dat vette varken en laat zijn vrouw werken ». De rockers trokken naar boven en sloegen er niet alleen de inboedel stuk. Ook Langhans en de twee vrouwen die er met hem woonden moesten wenend en gekwetst bij vrienden hun toevlucht zoeken. De volgende dag vertrok het revolutionaire drietal per vliegtuig naar München. Zij hadden er genoeg van en gaan nu een soort « Art Pop-Konzern » oprichten.

IEMAND ZIJN

Het geheim om « iemand te zijn in Frankrijk » werd verraden door de aktuele eerste-minister Chaban-Delmas. « Om indruk te maken en iets te betekenen moet men ongeveer twee duizend mensen kennen, te beginnen met de eerste voorzitter van het verbrekingshof tot aan Maurice Chevalier. Zodra men hen goed kent, begint men zelf iemand te zijn. » Als die twee duizend belangrijke mensen nu maar niet verstikken onder de toevloed van de kandidaten die « iemand willen zijn » !

VRUCHTBARE GEVANGENSCHAP

In Duitsland heeft Siegfried Halbauer een bijna geniale en in elk geval revolutionaire metode gevonden om Russisch te leren. Halbauer plukt nu een sappige vrucht van zijn zeven jaar krijgsgevangenschap in Rusland. De metode bestaat er in, de voor een bepaald vakgebied meest gebruikte woorden eventueel met een computer op te sporen. Voor het « technisch Russisch » werd de elektronische rekenmachine van de Technische Universiteit van Hannover met 21.000 woorden uit honderd russische vakboeken « gevoed »; zo kwam men aan de noodzakelijke woorden. Voor machinebouw bijvoorbeeld waren dat tweehonderd vijftien woorden. Halbauer noemt dat de « minima ». Kent men die minima en ook een aangepaste vereenvoudigde spraakkunst, dan kan men over dat vak alles lezen wat in het Russisch verschijnt. Een bord soep kan men natuurlijk niet in het Russisch bestellen. Maar voor specialisten en wetenschapsmensen is dat ook niet nodig.

OCEANEN WORDEN VERMOORD

De bioloog Paul Ehrlich, die les geeft aan de Stanford University in California, heeft een merkwaardige studie gepubliceerd die door het amerikaanse kongres belangrijk genoeg werd geacht om te worden opgenomen in de reeks dokumenten die daar verzameld worden. Ehrlich heeft berekend dat de tonnen olie die bij scheepsrampen in de oceanen terecht komen, de giftgassen die in zee werden begraven en die vaak vrijkomen, de massas dtt en zo meer zo gevaarlijk worden dat al in 1979 alle leven in de oceanen zal ophouden ! Onze levenswijze is een massale en dodelijke aanval op vrijwel alles wat het leven in stand houdt.

KARL AUGUST SCHILLER

Hij draagt de naam van een saksisch groothertog, beschermheer van Goethe, en de familienaam van een beroemd dichter. Hij is echter dichter noch beschermheer der kunsten, maar minister van Ekonomische Zaken in de duitse Bondsrepubliek. Hij is de man die de opwaardering van de mark koppig doorzette omdat het buitenland het zo wilde, zeggen zijn tegenstrevers. Om de situatie van de mark te regularizeren en het ekonomisch leven te stabilizeren, zeggen zijn partijgangers...

Wat ook de reden moge zijn van Schillers harnekkigheid bij deze geld-manipulatie, de gevolgen ervan laten zich in een aantal sektoren gevoelen. Landbouw, scheepvaart, transport, toerisme ondervinden reeds de nadelen ervan. En het valt te betwijfelen of de door radio, televizie en grote illustraties als Nannens « Stern » gepopulalrizeerde Schiller deze populariteit bij zijn partijgenoten zal kunnen handhaven, wanneer de gevolgen nog scherper zouden aangevoeld worden en een elektorale weerslag krijgen...

Wie is deze man eigenlijk, wiens ster op korte tijd aan de SPD-hemel opsteeg? Vooreerst een algemene vaststelling : men kan bijna met zekerheid zeggen dat de Strebers van vandaag dit ook gisteren geweest zijn. dat zij die nu in de Bondsrepubliek met de ellebogen werken, dit ook in het Derde Rijk deden. Wat Schiller betreft is het niet anders. En het geval Schiller bewijst opnieuw, dat een trouw volgeling van Hitler het ook in de Bondsrepubliek ver brengen kan. In 1933 werd de nog zeer jonge Schiller lid van de S.A. en van de nationaalsocialistische duitse Studentenbond, na zijn studies ook van de duitse docentenbond. Op 1 mei 1937 liet hij zich officieel in de partij inschrijven en werd er politiek leider. Als ekonomist verdedigde hij in zijn geschriften de nationaalsocialistische ekonomische politiek en de « nieuw-vorming » van de europese ekonomie. « Deze nieuwvorming is slechts mogelijk onder de politieke leiding van Adolf Hitler » begint een paragraaf, waarin hij tegen de parlementair-demokratische besluitvorming stelling neemt. Hij trachtte vooral de Oost-politiek van Hitler te rechtvaardigen en werkte mee aan het opstellen van een programma dat moest dienen na de verhoopte zegepraal.

Partijgenoot Schiller werd in 1939 vrijgesteld van legerdienst wegens « belangrijke militaire redenen » : hij was werkzaam als wetenschappelijk assistent aan het instituut voor Wereldekonomie te Kiel. In 1941 werd hij toch opgeroepen als luitenant bij de Heeresnachrichtenschule te Halle. Maar in 1944 was hij reeds terug vrijgesteld, als buitengewoon professor aan de rechts- en staatswetenschapsfakulteit van de universiteit van Rostock. Hij bekwam een leerstoel aan het intstituut voor Landbouw- en vestigingswezen en in november 1944 werd hij direkteur van dat instituut.

Toen na de oorlog tienduizenden politieke leiders van de N.S.D.A.P. door de geallieerden gevangen gezet werden, slaagde Schiller erin aan de internering te ontsnappen. Langs een S.P.D.-funktionaris om gelukte het hem van partijkaart te verwisselen en S.P.D.-lid te worden. Zijn carrière, die hij onder Hitler begonnen was, kon nu voortgezet worden. Naast een belangrijke funktie bij het reeds genoemde kielse instituut kreeg hij een gastprofessoraat aan de universiteit aldaar. Van 1949 tot 1957 was hij lid van de hamburgse volksvertegenwoordiging (Hamburg is een der « Bundesländer ») en in 1961 werd hij senator voor ekonomie, wat gelijk staat met « landsminister ». Zijn pogingen om in Berlijn door te breken mislukten. Maar toen hij in 1965 voor de Bondsdag gekozen werd, gelukte het hem in het partijbestuur der S.P.D. opgenomen te worden. In 1966 werd hij bondsminister in het kabinet Kiesinger.

Naast deze politieke loopbaan ligt er ook nog een andere : die in ekonomie en financie, die van voorzitter en lid van raden van beheer in een twintigtal kapitalistische ondernemingen en banken !

Schiller is momenteel een der leidende figuren der S.P.D., de partij die in West-Duitsland het scherpst tegen grotere en kleinere gewezen nazis optreedt en bijvoorbeeld het etiket « nazi » op haar tegenstanders kleeft. Hoever men deze zuiveringmanie au sérieux moet nemen, blijkt uit het geval Schiller, dat helemaal geen unicum is.

Wij zijn benieuwd of bepaalde manifesteerders, die zich tegen Kiesinger keerden bij diens bezoek aan Brussel, nu ook tegen de « gewezen nazi » Schiller zullen betogen.

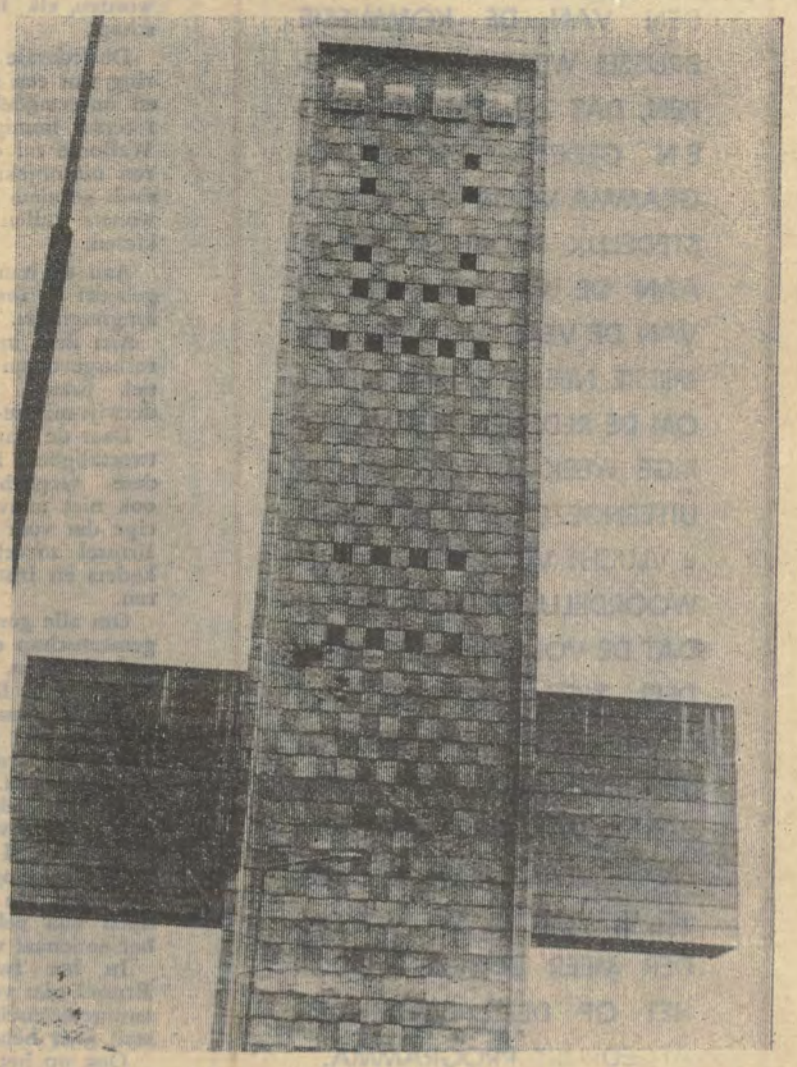

Als een reusachtig kruis rijst te Lindford in het Roergebied de schachttoren van een mijn omhoog. Gedenkteken voor een ten ten dode opgeschreven nijverheid ?

OP EEN PERSKONFERENTIE VERLEDEN WEEK HEEFT DE VOLKSUNIE HAAR STANDPUNT INZAKE HET PROBLEEM BRUSSEL BEKEND GEMAAKT. WE BRENGEN OP DEZE BLADZIJDEN HET ESSENTIELE UIT DIT BELANGRIJK DOKUMENT. ZO HEEFT DE VOLKSUNIE AAN DE VOORAVOND VAN HET BEGIN DER WERKZAAMHEDEN VAN DE KOMMISSIE BRUSSEL WILLEN ONDERSTREPEN, DAT ZIJ EEN VOLLEDIG EN GEDETAILLEERD PROGRAMMA VOOR HET HOOFDSTEDELIJK PROBLEEM HEEFT. AAN DE WERKZAAMHEDEN VAN DE VERKAVELINGSKOMMISSIE NEEMT ZIJ NIET DEEL OM DE REDENEN DIE WE VORIGE WEEK UITVOERIG HEBUITEENGEZET. DAT HET GEEN « VLUCHT VOOR DE VERANTWOORDELIJKHEID » IS, DOCH DAT DE VOLKSUNIE INTEGENDEEL ZICH TENVOLLE VAN HAAR ZEER GROTE VERANTWOORDELIJKHEID TEN OVERSTAAN VAN DE HOOFDSTAD EN DE VLAMINGEN TE BRUSSEL BEWUST IS, WORDT ONDER MEER BEWEZEN DOOR HET OP DEZE BLADZIJDEN AFGEDRUKT PROGRAMMA.

Wij menen dat het ogenblik gekomen is dat het Volksuniestandpunt over Brussel moet bevestigd en toegelicht worden:
Algemeen wordt aangenomen dat het statuut van de hoofdstad het grootste knelpunt is voor de bepaling van de kommunautaire betrekkingen, zowel in de veronderstelling van een grondwetsherziening overeenkomstig het regeringsprogramma als bij de vestiging van een werkelijk federaal regime met twee.

De ekonomische groei, de kulturele en politieke emancipatiestrijd van het vlaamse land heeft alsnog de pozitie van de Vlamingen in België aanzienlijk versterkt.
Ook te Brussel ondervinden de Vlamingen reeds, in een beperkte mate, deze gunstige invloed.

De brusselse franstaligen zijn verdeeld over de te volgen weg en de zelfverzekerdheid van de verfransers is aangetast.
Hoewel de Vlamingen te Brussel hun dieptepunt beslist voorbij zijn, blijven de franstalige brusselse politieke gezagdragers op het nationaal en gemeentelijk vlak steeds als doel nastreven, de vlaamse ontvoogding definitief af te remmen, eensdeels door grendelprocedures en anderdeels door een verdere individuele verfransing van de brusselse Vlamingen en door een uitbreiding van het brussels grondgehied ten nadele van het vlaamse land. Zij worden gesteund door de invloedrijke brusselse kringen en door vrijwel alle brusselse franstalige kranten.

Ook de meerderheid van de waalse politici steunt deze politiek en verkiest een taktische en wellicht voorbijgaande alliantie van alle franstaligen boven een principiële houding die een fundamentele overeenstemming met de Vlamingen mogelijk zou maken.

I. BRUSSEL IN EEN FEDERAAL REGIME

Het probleem Brussel kan uiteindelijk slechts een grondige oplossing krijgen door de globale hervorming van het land in de zin van een federaal regime met twee deelstaten.

Het bestaan van deze twee deelstaten en de diepe weerslag die daaruit volgt, zullen snel de druk doen ophouden die tans op de Vlamingen te Brussel weegt. In de federale staat zullen de twee volksgemeenschappen immers in grote mate politiek zelfstandig kunnen handelen. In dit autonoom ontwikkelingsproces zullen de inwoners van de hoofdstad mee opgenomen worden, elk bij zijn eigen volksgemeenschap.

De federale omvorming maakt de invoering van een subnationaliteit noodzakelijk en onvermijdelijk, vooral te Brussel. Voor recente immigranten uit Vlaanderen of Wallonië zal deze subnationaliteit rezulteren uit objektieve kriteria. Autochtone of sinds geruime tijd te Brussel gevestigde inwoners zullen vrij hun subnationaliteit kiezen.

Aan de hand van deze subnationaliteit, gebeurt de inschrijving in ééntalige bevolkingsregisters.

Aan deze inschrijving worden belangrijke rechtsgevolgen verbonden op administratief, fiskaal, sociaal, rechterlijkheid, onderwijs-militie- en kiesgebied.

Daar de franstaligen toch geen algemene tweetaligheid kan opgedrongen worden en deze verplichting voor de Vlamingen ook niet aanvaardbaar is, geldt het principe dat voor de twee gemeenschappen te Brussel zoveel mogelijk eigen, ééntalige kaders en instellingen moeten funktioneren.

Om alle gevaar te vermijden dat de ene gemeenschap de andere zou hinderen of onderdrukken, moeten de twee gemeenschappen te Brussel zich volwaardig kunnen ontplooien in een eigen organisch verband en met een eigen organische binding van de hele volksgemeenschap in de respektieve deelstaat.

Al naar gelang hun subnationaliteit zijn de inwoners van Brussel onderworpen aan de vlaamse of waalse wetgeving, behoudens andere regelingen die specifiek zijn voor de hoofdstad. De Brusselaars kunnen dus normaal hun politieke rechten uitoefenen op het nationaal vlak.

In het tweeledig federaal regime zal Brussel niet vervreemden van de twee kultuurgemeenschappen en haar rol van hoofstad naar behoren kunnen vervullen.

Ook op het gemeentelijk vlak zullen de Brusselaars hun politieke rechten behouden door de verkiezing van brusselse gezagsorganen, met dien verstande dat deze organen voor de uitoefening van de hoofdstedelijke funktie paritair moeten samengesteld zijn.

Deze partiteit is het logisch gevolg van de hoofdstedelijke funktie en is, in het federaal regime, te vergelijken met de normale pariteit in een federaal parlement en een federale regering.

II. TIJDENS DE HUIDIGE OVERGANGSTIJD

Hoewel de federalizering van België in een nabije toekomst ligt, is men vooralsnog niet zover.

Hic et nunc, tijdens de naar het federalisme evoluerende overgansperiode, moeten strukturen worden vastgelegd, die eensdeels de verfransing van de Vlamingen te Brussel wegnemen en de verstandhouding te Brussel bevorderen en anderdeels de weg effenen naar- en alleszins geen hinder vormen voor- een globale federalizering.

1. DE TAALWETGEVING.

De Volksunie betoogt nadrukkelijk dat de allereerste maatregel, die moet getroffen worden, de verbetering is van de huidige taalwetgeving en de toepassing ervan.

De niet-toepassing van de taalwetten in bestuurszaken en onderwijs is het gevolg, eensdeels van de ontstentenis van een aantal objektieve kriteria en toepassinsmodaliteiten en, anderdeels, van moedwil en sabotage die alleen maar mogelijk zijn door het ontbreken en/of het niet-opleggen van sankties.

2. DE HOOFDSTELIJKE RAAD.

Het ligt voor de hand dat ook in de unitaire staat Brussel niet alleen de hoofdstad is van de inwoners van de brusselse agglomeratie, maar van de twee gemeenschappen in dit land.
Al wat te Brussel bestaat en nog zal opgericht worden terwille van haar taak als hoofdstad, is te Brussel maar niet van Brussel.

Om deze aan de huidige brusselse agglomeratie opgedragen taak vervullen, is een Hoofdstedelijke raad nodig.

Krachtens hetgeen voorafgaat, moet deze hoofdstedlijke raad paritair zijn samengesteld, ook al wordt hij rechtstreeks verkozen door de inwoners van de agglomeratie.

Deze hoofdstedelijke raad krijgt de bevoegdheden toegewezen die voortvloeien uit de funktie van de hoofdstad.
De 19 gemeenten van de huidige agglomeratie vormen zijn rechtsgebied.

Voor de specifiek eigen aangelegenheden zullen de twee Vleugels van de raad afzonderlijk vergaderen, autonoom beslissen en organisch verbonden zijn met de opgerichte beslissingsraden in Vlaanderen en Wallonië.

De paritaire hoofdstedelijke raad benoemd onder zijn leden een paritair samengesteld kollege.

De wettelijke voogdij over deze hoofdstedelijke raad wordt uitgeoefend door de regering.

Blijven de 19 gemeenten afzonderlijk bestaan, dan heeft de hoofdstedelijke raad ook een verordenende bevoegdheid in de zaken die uiteraard een gekoördineerd beleid vereisen.

Een door de koning benoemd goeverneur zit kollege en raad voor.

3. FUZIE VAN DE 19 GEMEENTEN

Indien de 19 gemeenten en de hoofdstedelijke raad naast elkaar blijven bestaan zijn wrijvingen onvermijdelijk.

Daarom moet de fuzie van de 19 gemeenten tot één enkele gemeente (met behoud en zelfs verbetering van de administratieve decentralizatie ten behoeve van de bevolking) gebeuren om een doelmatig beheer van de agglomeratie te verzekeren en een einde te maken aan de huidige inefficiëntie.

De gemeenteverkiezingen in het gefederaliseerde Brussel dienen volgens de vigerende gemeentewet te gebeuren.

Het kollege van burgemeester en schepenen dient in zijn geheel echter paritair te worden samengesteld.

De paritaire samenstelling van dit beslissuitvormende toporgaan is een waarborg opdat een einde zou komen aan een antivlaams gemeentelijk beleid, dat de voornaamste oorzaak is van de toenemende kommunautaire spanningen.

Het lokale bestuur en de service verlening zouden dus onder de bevoegdheid vallen van de proportioneel samengestelde schepenkollege.

4. FINANCIELE MIDDELEN

De inkomsten voor de Hoofdstad Brussel worden verdeeld aan de hoofdstedelijke raad en de gemeenteraad in verhouding met hun hierboven beschreven respektieve opdrachten.

III. DE PARITEIT

De pariteit in de brusselse gezagsorganen is vereist zowel in een unitaire staat als in een federale staat. Die pariteit vloeit voort uit de funktie van de hoofdstad in een land dat twee volksgemeenschappen erkent.

In de unitaire staat mag zij echter niet gebruikt in verband worden gebracht met de pariteiten die nu reeds op het nationaal vlak werden vastgelegd (o.m. in de centrale

ONS

ANDPUNT

adminstratie door de taalwetgeving van 1963), de facto worden in acht genomen (in de regering)of in het regeringsprogramma bedongen zijn (de samenstelling van de regering, de ambtenaren-generaal van de centrale besturen, de ambassades, de generaals in het leger, de raden van beheer en hogere ambtenaren in de parastatalen), eventueel ten voorlopige titel (de ekonomische ekspansiekredieten en sommige kulturele kredieten.

In een unitaire staat zijn deze «centrale» pariteiten onrechtvaardig en onaanvaardbaar ; zij dienen radikaal afgewezen te worden.

De pariteit behoort wel tot de struktuur van een federaal staatsbestel, maar zij is dan beperkt tot enkele besluitsvormende toporganen (vooral de federale regering) en wordt geneutralizeerd door de aanzienlijke overdracht van bevoegdheden en staatsinkomsten van de huidige gecentralizeerde staat naar de twee deelstaten.

Elke transaktie wordt afgewezen waarbij de Vlamingen de pariteit in een unitaire staat zouden aanvaarden in ruil voor een beperkte of zelfs volledige pariteit te Brussel.

De twee zaken zijn immers niet vergelijkbaar.

IV. VARIA

Uit deze doktrine volgen de andere door de Volksunie voorgestane standpunten in meer bijzondere aangelegenheden. Zij worden onderstaand summier uiteengezet.

1. DE RANDGEMEENTEN.

Uitdrukkelijk moet in de wet bepaald worden dat de zes randgemeenten tot het nederlands taalgebied behoren.

Geen enkele wijk, noch huis mag aan die gemeenten ontnomen worden.

De huidige faciliteiten zijn een tweeslachtig stelsel dat misbruikt wordt om de verfransing buiten Brussel door te voeren. Alleen de afschaffing ervan kan een klare toestand brengen. De franstalige inwoners van deze gemeenten worden nu niet en ook niet in een federale staat met kulturele verdrukking bedreigd.

Tot een behoorlijke wet op de ruimtelijke ordening toepassing vindt, dienen alle verkavelingstoelatingen in de randgemeenten te worden opgeschort.

In de toepassing van die wet moet een groene gordel rond Brussel worden voorzien en de strukturering van grote ééntalige vlaamse en waalse woonkernen.

Om het vlaamse karakter van de bedreigde randgemeenten te ruggesteunen, moet de oprichting van enkele federaties van vlaamse gemeenten, waarin de brusselse randgemeenten zouden opgenomen zijn, voorzien worden.

2. VLAAMS-BRABANT.

Het nieuwe statuut voor Brussel heeft de oprichting tot gevolg van een provincie Vlaams-Brabant en, naar de keuze van de Walen, van 'n provincie Waals-Brabant bij Namen en-of gedeeltelijk bij de provincie Henegouwen.

De huidige bevoegdheden van de provincie Brabant, die het grondgebied van de 19 gemeenten betreffen, worden overgedragen aan de hoofdstedelijke raad en de centrale overheid.

3. STREEKEKONOMIE.

Inzake streekekonomie ressorteert Vlaams-Brabant uitsluitend onder vlaamse bevoegdheid ; sommige gedeelten van het arrondissement Halle-Vilvoorde hebben vooralsnog trouwens geen deel aan de ekonomische groei van de hoofdstedelijke entiteit en behoeven dringend een van deze entiteit onafhankelijk ekspansiebeleid.

Koördinatie inzake regionaal ekonomisch beleid en ruimtelijke ordening tussen de aanpalende gebieden is noodzakelijk, maar vereist geen afzonderlijke Brabantse Ekonomische Raad. Deze koördinatie zal eerst doeltreffend kunnen gebeuren, nadat de hipoteek zal zijn gelicht van de verfransing.

4. EUROPA.

Een fundamentele regeling van de hoofdstedelijke funktie zal Brussel toelaten ook de taak van europese hoofdstad beter te vervullen.

De Volksunie meent dat dit programma beantwoordt aan de aspiraties van de overgrote meerderheid van de Vlamingen en de voor Brussel essentiële betrekkingen met Vlaanderen op een nieuwe, gezonde bazis kan vestigen.
Ook voor de bevolking van Brussel, zowel voor de Vlamingen als de franstaligen aldaar, is dit programma volkomen aanvaardbaar en kan het een einde maken aan de bezorgdheid van de Brusselaars voor de toekomst van hun stad ; de Volksunie deelt trouwens die bezorgdheid.

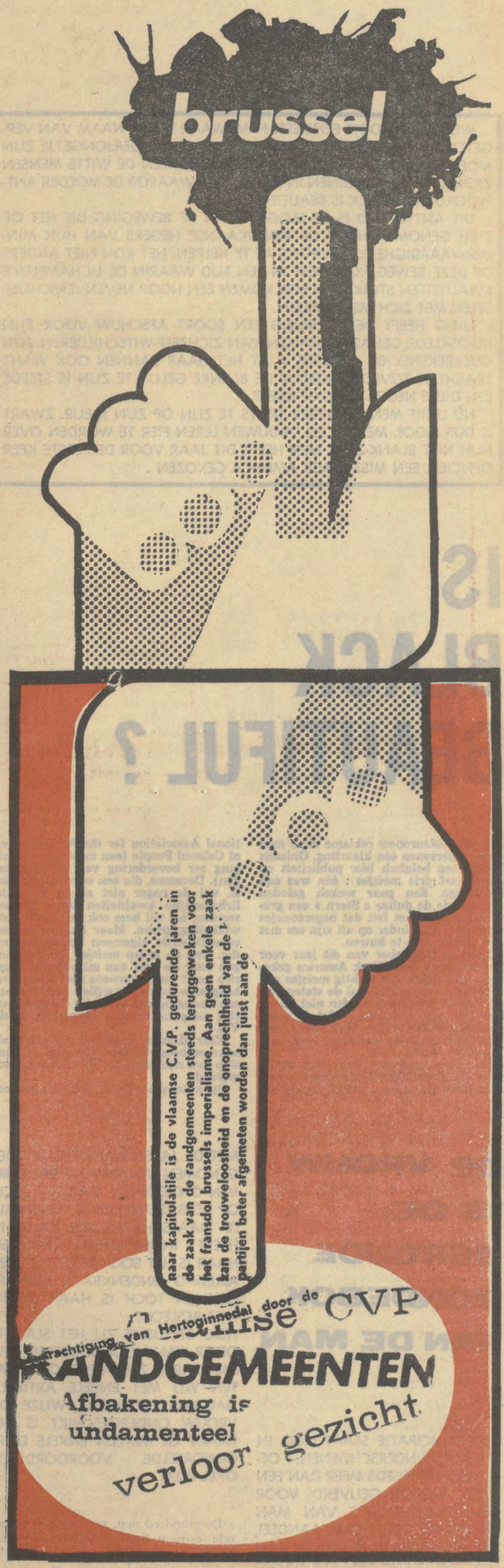

haar eigen WIJsje
vlaams nationaal

WIJ HEBBEN OOIT EENS EEN FILM, WAAR WE DE NAAM VAN VERGETEN ZIJN, OP DE TV GEZIEN WAARIN EEN NEGERJONGETJE ZIJN MOEDER VRAAGT : « MOEDER WAAROM LATEN DE WITTE MENSEN ZICH ZO GRAAG BRUINEN IN DE ZON ? ». WAAROP DE MOEDER ANTWOORDT : « BLACK IS BEAUTIFUL ! ».

DIT ANTWOORD IS DE SLOGAN VAN DE BEWEGING DIE HET OP ZICH GENOMEN HEEFT DE AMERIKAANSE NEGERS VAN HUN MINDERWAARDIGHEIDSKOMPLEKS AF TE HELPEN. HET KON NIET ANDERS OF DEZE BEWEGING MOEST IN EEN TIJD WAARIN DE LICHAMELIJKE KWALITEITEN STERK AAN BOD KOMEN EEN HOOP NEVENVERSCHIJNSELEN MET ZICH MEEBRENGEN.

LANG HEEFT DE KLEURLING EEN SOORT AFSCHUW VOOR ZIJN HUIDSKLEUR GEHAD. GEVALLEN VAN ZICHZELF-WITSCHILDEREN ZIJN OVERBEKEND, DE « KROES » UIT HET HAAR BANNEN OOK WANT TRACHTEN ZOVEEL MOGELIJK DE BLANKE GELIJK TE ZIJN IS STEEDS EEN DIEPE NEGER-WENS GEWEEST.

NU LEERT MEN DE NEGER TROTS TE ZIJN OP ZIJN KLEUR. ZWART IS DUS MOOI. MEISJES EN VROUWEN LEREN FIER TE WORDEN OVER HUN NIET BLANK-ZIJN. MEN HEEFT DIT JAAR VOOR DE EERSTE KEER OFFICIEEL EEN MISS BLACK AMERICA GEKOZEN .

IS BLACK BEAUTIFUL ?

In de westeuropese reklame vindt men op drie personen één kleurling. Onlangs bracht een belgisch bier publiciteit op straat met drie meisjes : één was een kleurlinge. Een paar weken geleden spendeerde de duitse « Stern » een grote ruimte aan het feit dat negermeisjes er minder en minder op uit zijn om met een blanke man te huwen.

Toen in september van dit jaar voor het eerst een miss Black America gekozen werd boden zich tachtig meisjes aan afkomstig uit praktisch al de staten van de V.S. De inrichters wilden niet alleen bewijzen dat black beautiful is maar onrechtstreeks vragen ook eens een kleurlinge naar de wedstrijd voor miss World te sturen...

De grote promotor van deze akties voor de kleurlingen is de neger-zakenman Evan Desassau, iemand van de National Association for the Advancement of Colored People (een nationale vereniging ter bevordering van de kleurlingen). Desassau, die een ontwikkeld man is, wil de neger niet alleen van zijn lichamelijke kwaliteiten doen bewust worden, hij wil hem ook een totale ontwikkeling geven. Maar daarom is een verantwoorde algemene opvoeding nodig. Van de groep meisjes die meedongen naar de titel van miss Black America heeft men trouwens niet alleen een hoop seks-vrouwtjes willen maken maar een beweging van vrouwen die de kleurling simpatieker moeten maken in de V.S.

Maar daarom moet hij op elk vlak naar omhoog worden gehaald, uit het slop van zijn getto, uit zijn minderwaardigheid.

Op wetenschappelijk gebied : universiteiten namen zwarte hoogleraren op in hun staf. Kursussen in afrikaanse talen en over de geschiedenis van Afrika en de neger zijn overbezet. Op sportgebied hebben de amerikaanse negers, zowel mannen als vrouwen, een wereldfaam.

Desassau meent dat er op kulinair vlak nog heelwat moet bijgewerkt worden, Bill Cosby, de neger uit « Dubbelspion », een feuilleton dat op het ogenblik op de vlaamse tv loopt, verklaarde dat het dank zij zijn zwarte huid is dat hij het zover geschopt heeft. De amerikaanse negerartisten opsommen zou te ver leiden, maar graag vernoemen wij Harry Bellafonte, Mahalia Jackson en Sydney Poitiers.

Maar naast dit alles staat toch nog steeds het echte verhaal van de amerikaanse joernaliste Grace Haskell die net zoals haar mannelijke kollega John Howard Griffin het tien jaar geleden moest ervaren. Beiden verfden ze zich van kop tot teen zwart, trokken naar een negerwijk en deden zo « negerachtig » mogelijk. Nadat ze onder mensonwaardige omstandigheden in een blank ziekenhuis had gewerkt, waar een blanke dokter haar medische hulp weigerde, omdat-ze-net-een-neger-was, trok ze als meid voor alle werk naar de voor negers gevaarlijke staat Missisippi. Daar moest ze dan de meest onwaardige dingen weerstaan en voortdurend een hoop voorstellen van blanke mannen afwimpelen. Tien jaar geleden schreef Griffon zijn ervaringen neer in het boek « Black like me », « Zwart lijk ik ». Onlangs verscheen van Haskell de weinig verkwikkelijke geschiedenis onder de titel « Soul sister », « Eenzame zus ».

Naast de bewegingen als Black Power, Black Panthers en andere is onlangs een totaal vreedzame groepering opgericht. De groep van de « gekleurde mannequins » van de vierentwintigjarige Lula Briggs in San José, Californië. Tegen alle verwachtingen in werd deze modeshow-zaak een sukses. De meisjes doen niet eens « de kroes » uit hun haar en gedragen zich zo « oorspronkelijk » mogelijk. Zij hebben als opdracht Zwart Amerika te tonen dat black beautiful is. En daar schijnen ze wonderwel in te slagen want de amerikaanse zakenman heeft het sukses van zwart in zijn reklame ontdekt iets waar wij, ondanks onze negeravonturen ook wel voor te vinden zijn. Onlangs koos het doorgaans anti-zwarte Californië een zwarte studente als miss College.

Een gunstige evolutie menen wij zo. Toch voor onze maatschappij die nog boeken bekroont waarin de negervrouw enkel als een seks-diertje wordt beschouwd (zie Jef Geeraerts' Kongoliteratuur). Een gunstige evolutie voor een volk dat te lang het zwarte schaap van de blanke beschaving was. Want de zon schijnt voor iedereen, en zijn blank en zwart niet gelijk aan mekaar, gelijkwaardig zijn toch alle mensen. En goed en kwaad zullen ongetwijfeld wel onder beider huid schuilen.

Als u het ons vraagt : black is beautiful !

DE VROUW IS DE OEROUDE ZONDEBOK VAN DE MAN

DE EMANCIPATIE STAAT NOG IN HAAR KINDERSCHOENEN, OFSCHOON ER REEDS MEER DAN EEN EEUW WORDT GEIJVERD VOOR GELIJKBERECHTIGING VAN MAN EN VROUW. TOCH IS HET AANDEEL DER VROUWEN IN HET LEVEN VAN EEN MODERNE MAATSCHAPPIJ MET DE JAREN AANZIENLIJK TOEGENOMEN EN NIEMAND ZAL DURVEN ONTKENNEN, DAT EVA ZICH OP VERBAZEND KORTE TIJD IN ALLE MAATSCHAPPELIJKE LAGEN HEEFT INGEBURGERD. ZONDER HAAR IS HET SOCIALE LEVEN VAN ALLEDAG ONDENKBAAR GEWORDEN. EN TOCH IS HAAR STRIJD NIET BESLECHT.

NOG STEEDS IS ZIJ HET SLACHTOFFER VAN VOOROORDELEN, DIE HISTORISCH ZIJN VERGROEID. LATEN WIJ MET ENKELE ARTIKELS NAGAAN OP WELKE WIJZE DE VROUW ONDERGESCHIKT IS GERAAKT EN METEEN ENKELE DIEPGEWORTELDE VOOROORDELEN OPRUIMEN.

De grondredenen, waarom een vrouw vele eeuwen een minderwaardige rol heeft gespeeld in het maatschappelijk leven zijn uiteraard moeilijk te achterhalen. Zeker is evenwel, dat bepaalde bijbelteksten miljoenen generaties kristenen, joden en islamieten sterk hebben beïnvloed. Of men al dan niet in de Bijbel gelooft doet niets terzake, maar de invloed van het Boek der Boeken op het leven en de maatschappelijke strukturen is onmiskenbaar. Reeds in de Bijbel wordt de vrouw, na de zondeval, gedoemvonnist : « Ik zal de lasten van uw zwangerschap vermenigvuldigen ; in pijnen zult gij baren en onder de macht van de man zijn, en hij zal uw heerser zijn » (Genesis).

Het is een vonnis, dat een zware straf inhoudt, maar dat betekent ook dat het niet de natuurlijke gang van zaken is.

Is onderdangheid een straf, dan kan men even goed stellen, dat het vonnis tegelijkertijd het gehele mannelijke geslacht veroordeelt, want is een goed en nobel heerser niet eerder een zegen dan een straf ? Beslist, God die alles weet, moet terdege 'beseft hebben in wiens handen hij de vouw overleverde ! Daarbij komt nog. dat geen deemoedige of berouwvolle Adam op de borst klopte, toen God het prototipe van de man ter

DE BRON VAN ALLE SCHULD

veranwoording riep. Integendeel, alles behalve moedig schuift hij de schuld op de rug van de vrouw: « Heer, de vrouw die Gij mij als gezellin gaaft, gaf mij mij van de boom, en ik at » (Genesis III-12). Beslist, een lofwaardige houding ! De ierse volksmond vraagt nog steeds : « Waarom huwt de man ? » en het antwoord luidt onveranderd : « Op wiens rug zou hij anders al zijn mislukkingen en fouten schuiven ? » De vrouw is inderdaad reeds eeuwenlang de zondebok van de man geweest en het is gewoon onbegrijpelijk dat zij het duizenden jaren lijdzaam onderging.

(Vervolgt)

JONG MAAR HOOPVOL

Wij hebben veiligheidshalve tot nummer vier van « Muzekeus » - kleinkunstkahier gewacht om een beoordeling over dit tweemaandelijks werkschrift neer te schrijven. Wat aanvankelijk een houterig gestencilleerd klubblaadje leek is op een achttal maanden uitgegroeid tot een ernstig en leesbaar specializatieschrift. Bij de geboorte van « Muzekeus » verantwoordde de uitgever het bestaan als volgt : « Iedereen schreeuwt om goede teksten en liedjes. Maar hoeveel schreeuwers proberen aan nieuwe teksten en liedjes te komen ? » Het was een uitspraak van de voorzitter van de verdwenen liedjesbeurs die met veel goede bedoelingen bezield was maar die nooit het gewenste doel bereikte.

Jos Geerts, de verantwoordelijke uitgever, speelde het klaar een moedige staf medewerkers te verzamelen en met het heilig vuur ten strijde te trekken om Vlaanderen nu eindelijk eens wat goede teksten en muziek voor kleinkunst te bezorgen. Een mooi initiatief dat wij met voorbehoud hebben gevolgd en dat na acht maanden werken vaste vorm gekregen heeft.

« Muzekeus » is een werkschrift dat steeds in wording verkeert en dat als doel heeft een periodiek te zijn voor nieuwe chanson- en kabaretteksten om de zoekende kleinkunstenaars zonder teksten van materiaal te voorzien. « Muzekeus » wil eveneens een kontakt zijn tussen vertolkers, komponisten en auteurs. Tevens wil het blad het publiek bij deze aktie betrekken.

Het blad neemt ook kartoens op en kan een mogelijke prikkel zijn voor een renaissance van het kartoenbedrijf in Vlaanderen dat zowat over zijn hoogtepunt heen is. Het schrift bestaat uit een aantal rubrieken die weinig originele titels dragen en dat is zeer spijtig, wat ergens van armoede getuigt...

« Kleinkunstkorrels » heet de rubriek die alle mogelijke mededelingen over kleinkunst samenbrengt. In « Nieuwe Oogst » worden al de teksten die maar enigzins door de kleinkunstbeugel kunnen gepubliceerd. Ernstige bedenkingen en besprekingen over kleinkunst leest men in « Muzekritiekjes »

« Ziejerwatin ? » stelt nieuwe groepen voor en brengt berichtjes. De weinig oorspronkelijke titel « ..ook dit nog.. » doet dienst als kolofoon van dit grafisch goed verzorgde schrift.

Wij kunnen niet zeggen dat «Muzekeus» met een hoge vlucht gestart is. Het begin is eerder bescheiden geweest. Misschien is dit wel één van de kwaliteiten van de redaktieploeg want met tijdschriften over kleinkunst moet je in Vlaanderen toch wel voorzichtig zijn. Hopelijk zal deze bescheidenheid de uitbouw van het werkschrift ten goede komen.

Alhoewel de steeds schaarser wordende ingezonden teksten van betere kwaliteit getuigen merkt men dat er nog te veel jonge mensen aan het werk zijn die de taal wel eens geweld durven aandoen opdat het maar « mooi » zou klinken. Hopelijk zal dit euvel niet de te vroege onmacht van « Muzekeus » betekenen want ondanks het arm taalgebruik wijzen veel teksten op een poëtische inspiratiebron. Dit weze een bemerking die niet gemaakt werd om de inzenders en de uitgevers te ontmoedigen want ook zij weten dat elk begin moeilijk is, dat bestendige oefening nog steeds kunst baart en dat hard werken de langste maar ongetwijfeld de zekerste weg naar het sukses is.

In « Priet-Plaat » neemt men de kleinkunstenaars en hun jongste uitgaven onder het vergrootglas. Wat ons wel even doet nadenken in deze rubriek is de lof voor Miek en Roel, Willem Vermandere, Isa en Erik en het ten gronde afbreken van Mary Porcelijn. Nou ja, dat een kunstenaar eens een minder goede beurt maakt is begrijplijk maar hem daarvoor totaal « slecht » vinden is zeker niet fair. Tenslotte werken al onze vlaamse kleinkunstenaars mee aan het verwerven van een kleinkunststanding en is ook Mary Porcelijn op zoek naar een voor haar passende formule.

Na « Troubadour », heelwat grootser van opvatting, is « Muzekeus » een pretensieloos, zich steeds hernieuwend werkschrift en misschien is het daarom dat het zich zo simpatiek voordoet en dat het moet gesteund worden. Mogen wij het aanbevelen, niet alleen aan zoekende kleinkunstenaars maar aan allen die van kleinkunst houden en die er op uit zijn de evolutie van dit genre in Vlaanderen op de voet te volgen ?

« Muzekeus » - tweemaandelijks kleinkunstkahier, Boomgaardstraat 43, Turnhout. Abonnement : 100 fr., losse nummers : 25 fr.

DE OVERKANT VAN HET GEDICHT

Onder deze titel verscheen bij de uitgeverij De Roerdomp, Brecht, een handboek over poëzie, dat afwijkt van de gebruikelijke poëtica. De onderlinge verscheidenheid der hoofdstukken doet wellicht onmetodisch aan, maar daardoor juist doorbreekt ze het schoolse schema en leert de lezer gekende en ongekende dingen over hetgeen Westerlinck « het schone geheim der poëzie » noemde. In de inleiding waarschuwt de auteur reeds voor hen, die in zijn boek een gelijkmatige en hoofdzakelijke « technische » benadering van het gedicht zouden zoeken, met de klassieke indeling in vakjes, met de studie van metrum en ritme, van dactylen en anapesten, hexameters en alexandrijnen. Dit betekent niet dat de schrijver er niet zou over spreken, daar waar het pas geeft. Het eerste hoofdstuk behandelt wel de poëzie-techniek, maar dit gebeurt dan op een vlotte wijze, zonder te lang bij de « techniek » zelf stil te staan : metrum, ritme, strofe, poésie pure, het beeld, dat alles wordt ons duidelijk gemaakt aan de hand van voorbeelden zonder veel teorie. In het tweede hoofdstuk, « de overkant van het gedicht », wordt dan aan de hand van de uiteenzettingen van het eerste hoofdstuk, via de poëtische techniek gepeild naar de poëtische essentie van enkele gedichten.

De behandelde auteurs zijn Bert De Corte, Ferdinand Vercnocke, Bert Peleman, Karel Vertommen en Pol Leroy. De volgende hoofdstukken koncentreren zich rond enkele temata : religieuze poëzie, zuidafrikaanse dichters (van E.N. Marais tot Elisabeth Eyers) en tenslotte besluit dit boek met een korte kennismaking met de jonge Dante, de dichter van « La vita nuovo ».

De auteur, Bart Mesotten, leraar aan het St Michielskollege te Brasschaat, licentiaat in de klassieke filologie, heeft zijn ervaring als pedagoog hier gekoppeld aan zijn klassieke vorming en aan het eigen dichterlijk schouwen : hij publiceerde zelf enkele gedichtenbundels naast een gekommentarieerde bloemlezing uit poëzie van vreemde volkeren en schreef geruime tijd poëziekritiek voor een weekblad.

« De overkant van het gedicht » is een boek dat wij alle leraars Nederlands ten zeerste willen aanbevelen. Ook de leerlingen der hoogste klassen van het middelbaar onderwijs zullen er op een bevattelijke en aangename wijze kunnen kennismaken met de schoonheid van het gedicht.

—

Bart Mesotten : « De overkant van het gedicht ». Uitgeverij De Roerdomp, Brecht.

DAT M=ET U...

... beKIJKen ...

Tot 11 december stelt de dichter Ferdinand Vercnocke schilderijen tentoon in het Rik Wouterstudio van de V.T.B. Emiel Jacqmainlaan 126, Brussel 1 ; de twee haarlemse schilders Barend G. Pasman en Pieter Zwaanswijk expozeren tot 16 december in « Caryatide », Vrijheidsplein 4 te Brussel.

Tot 24 december stelt de te Luik geboren en te Evere wonende abstrakte schilder Jo Delahaut ten toon in het brusselse Paleis voor Schone Kunsten. Hij is dokter in de kunstgeschiedenis (proefschrift over het neo-klassicisme) en medestichter van de groep « Art abstrait belge ». Hij stelt tans 21 schilderijen en een aantal zeefdrukken ten toon. Jo Delahaut is auteur van een werk over tekenonderricht en maakte in samenwerking met architekten talrijke grote monumentale kompozities. Hij is lesgever aan een hoger instituut voor schilderkunst en doceert estetika aan het nationaal instituut voor de dramatische kunst te Brussel.

In galerij Roeland, Lieve Vrouwroerstraat 10, Brussel 1, stellen Luc Drieghe schilderijen en Marc De Troyer tekeningen ten toon tot 14 december.

... weten ...

Toon Hermans houdt het op zijn one-man-shows of in interviews aan kranten nog altijd bij de « Belgen », hoewel hij in België alleen voor Vlamingen kan optreden. De bekende nederlandse kleinkunstenaar houdt zich van de domme als hij daarop (en meteen op de versnelde vlaamse bewustwording) attent gemaakt wordt. Het is de vlaamse opinie ook niet erg in de smaak gevallen dat hij tans de neiging heeft, het vlaams publiek te gebruiken om zijn nieuwste shows als een soort brutto-produkt uit te testen. Wij schijnen net goed genoeg te zijn om als proefkonijn te dienen ; eens tekst en prezentatie « verededld » mogen we naar Hermans fluiten.

Te oordelen naar de kritiek is Hermans' jongste show dàt niet meer. Zou Toon-de-Grote over zijn hoogtepunt heen zijn ? En zou men stilaan ook in Vlaanderen twee andere nederlandse grote namen uit de show-buziness meer naar waarde beginnen schatten, namelijk Wim Sonneveld en Wim Kan ? En met dié vraag hebben de « Belgen » van Toon Hermans nu eens niets te maken...

... beLUISTERen

Op zaterdag 13 december brengt het gezelschap Studio uit Amsterdam te 20 u. in de brusselse Beursschouwburg de kreatie voor Nederland en Vlaanderen van « De Nonnen » van Eduardo Manet (Kuba), in een vertaling van Jakoba van Velde. Akteurs : Rudi Van Vlaanderen, Robert Borremans (Vlaanderen), Ad van Gessel en Marielle Fiolet (Nederland). Plaatsbespreking voor deze enige voorstelling à 80, 120 en 150 fr ter Beursschouwburg, A. Ortsstraat 22, Brussel 1, tel. 02/11.25.25.

nationalisme in oost-europa

Met zijn boek « Trotz allem, wir werden stegen » heeft Wolfgang Strauss de geschiedenis geschreven van het revolutionair nationalisme in de oosteuropese landen, sedert de installatie van het kommunistisch regime.

Wil men de geschiedenis van deze tijd objektief schrijven, dan kan men niet voorbijgaan aan het historisch feit van een steeds weer oplevend, revolterend nationalisme. Wij kennen slechts de meest-spektakulaire uitingen van deze revolte, van dit verzet : de berlijnse opstand, de hongaarse opstand, het verzet in Tsjecho-Slovakije. Toch zijn dit slechts, zoals bij een ijsberg, de zichtbare gedeelten van een veel groter en dieper verzet tegen een sisteem dat zelfs de terminologie, de traditie en de grote figuren van zijn onverbiddelijk nationalistische tegenstander heeft gebruikt om diens onuitroeibare idee aan de vereisten van de eigen ideologie dienstbaar te maken. Zo staan bijvoorbeeld in Oost-Duitsland figuren als Gneisenau en Yorck naast Marx en Engels op dezelfde rij als « nationale » voorbeelden.

De vaststelling van een nationaal verzet in de kommunistische landen heeft niets met pro-kapitalistische of anti-kommunistische propaganda op zichzelf te maken. Wie dit vaak massaal verzet tegen het sisteem als historicus minimalizeert of voorbijgaat, schept een vals beeld van de werkelijke situatie bij de betreffende volkeren. Daarom is het alleen al van het standpunt van de historicus - van belang dat de feiten zo volledig en nauwkeurig mogelijk geregistreerd, de beweegredenen zo objektief en duidelijk mogelijk onderzocht en omschreven worden.

Strauss' boek is een geslaagde poging in die zin. Het brengt zowel de historische feiten als de analize der beweegredenen, zoals die blijken uit de verklaringen, manifesten enz. van de revolterende nationalisten zelf.

Feiten eerst. Het eerste gedeelte van dit boek - dat besluit met een drie bladzijden lange lijst van de bijzonderste revoltes, stakingen enz. tussen 1917 en 1968 schetst de belangrijkste naoorlogse periode in het verzet tegen het kommunisme, namelijk de massale opstanden die in de koncentratiekampen uitbraken na Stalins dood in 1953.

Reeds tijdens Stalins bewind in 1948 werd een massale opstand in het Workoeta gebied bloedig neergeslagen : 80 000 opstandige gevangenen sneuvelden. In augustus en september 1952 greep dan de grote Workoeta-opstand plaats, die aldra over heel het gebied zou inslaan en zijn weerslag zou krijgen in heel oostelijk Europa. De Workoeta-opstand van 1953 werd door de « gemoedelijke » Kroetsjev en de nu nog met ambt en waardigheid beklede Roedenko in het bloed gesmoord.

In sommige kampen van Workoeta werden de opstandelingen met machinegeweervuur en granaatwerpers bestookt : wie nog in leven bleef, werd in de barakken neergeschoten. In andere kampen was men erin geslaagd, wapens te bemachtigen van de bewakers en vocht men tot de laatste kogel, tot de laatste granaat, tegen eliteregimenten van de MWD.

Oekraiense vrouwen trokken arm in arm in dichte rijen tegen de aanrukkende pantsers op, terwijl zij het lied van 't oekraiense verzet zongen, dat tot nationaal lied werd : «Schtsche ne wmerla Ukraina», « Oekraine zal niet sterven». Elders waren het stakingen die in bloed gesmoord werden. Maar overal was het een revolutionair nationalisme dat toonaangevend was bij de opstanden en revoltes. Men begrijpt dit, wanneer men weet dat vooral de Oekraieners en de Balten de leiding hadden bij dit verzet, dat zich zowel tegen het kommunisme als tegen het russisch imperialisme keerde.

« Workoeta heeft Hongarije, Berlijn en Tsjechho-Slowakije mogelijk gemaakt ». Tot deze klonkluzie komt de auteur, die aan de hongaarse opstand - waar 15.000 oekraiense soldaten naar de Hongaren overliepen - een uitgebreid hoofdstuk wijdt, evenals aan de evolutie in Tsjecho-Slowakije, die al te zeer als een liberalizering van het kommunisme werd voorgesteld maar er in tegendeel een progressief-nationalistische afwijzing van was. « Demokratie veronderstelt mogelijkheid tot oppozitie » was een der slogans van de tsjechische jeugd.

In het derde gedeelte van zijn boek vat de auteur dan de beweegredenen en de politieke ideologie van dit «proletarische» progressieve en revolutionaire nationalisme samen zoals dat blijkt uit manifesten en verklaringen van oekraiense, russische, baltische, tjechische en hongaarse revolutionairen.

Twee grote ideeën staan voorop : een revolutionair nationalisme naast een anti-marxistich socialisme. Dit betekent - en hier dient wel de nadruk opgelegd te worden - dat zowel het kommunistisch als het westers kapitalisme worden afgewezen.

Duidelijk blijkt dit ook uit het manifest der hongaarse intellektuelen en dat der servische studenten in 1968. Men wordt zich weer bewust van de betekenis van de ideologie als dinamische kracht.

Een marxistisch filozoof als Adam Schaff onderstreept dit trouwens. Dat dit ideologisch gefundeerd bevrijdingsnationalisme zich van het risorgimento - nationalisme en het bourgeois-nationalisme onderscheidt, is duidelijk, evenals het anti-kommunisme van dit « proletarisch nationalisme » zich duidelijk onderscheidt van een anti-kommunisme dat gefaald heeft bij gebrek aan revolutionaire dinamiek, aan « ideologie ».

Zowel de feiten die Strauss aanhaalt als de analize der motieven maken zijn boek tot een belangrijk dokument voor al wie iets begrijpen wil van het moderne nationalisme, van de diepe kracht die in elke mens en in elk volk schuilt en die zich telkens teweerstelt tegen indivduele en nationale verdrukking.

Strauss, in Letland geboren in 1931, in 1945 in Oost-duitsland lid van de liberaal-demokratische partij (nadien opgeheven), en aktief in een anti-Ulbricht-weerstandsgroep in Schwerin, veroordeeld door de Sovjets tot twee maal 25 jaar arbeidskamp, werd naar de Sovjet-Unie gedeporteerd en verbleef vier jaar in Workoeta. Na de Workoeta-opstand bekwam hij zes maand kerkerstraf en ging in hongerstaking. Hij werd niet zoals zovelen na het Adenauerbezoek in 1955 vrijgelaten, maar aan het oostduitse gerecht uitgeleverd. In 1956 werd hij uit de gevangenis Bautzen vrijgelaten en hij vluchte datzelfde jaar naar West-Berlijn.

Zowel uit eigen ervaring als uit gesprekken, notities en verslagen van gevangenen heeft hij een lijvige dokumentatie bijeengebracht. Als specialist in nationaliteitenkwesties publiceerde hij verscheidene werken en analitische studies over oosteuropese ondergrondse bewegingen.

Zijn boek over het nationaal verzet tegen de kommunistische regimes is terzelfder tijd een studie van het moderne nationalisme geworden en mag daarom door niemand die hier in belangstelt, ongelezen gelaten worden.

Wolfgang Strauss : « Trotz allem - wir werden siegen ! » 180 blz. Linnen Dm 22 Broch, Dm 18. J.F. Lehmanns Verlag München.

De uitgeleverden...

Roosevelt en Churchill stemden in Jalta toe dat allen, die sedert 1 september 1939 sovjetburger waren, aan de Sovjetunie zouden uitgeleverd worden. Hiermede werd het internationale recht geschonden, dat geen gedwongen repatriëring voorziet noch toelaat. Ook de dienstplichtigen uit de na 1940 veroverde gebieden - Estland, Letland, Litauen - vielen onder dit uitleveringsbesluit. De Engelsen hadden in Oostenrijk en Noord-Italië de Vlassov- en kozakkeneenheden, met vrouwen en kinderen, bijeengedreven en ze uitgeleverd aan de Sovjets. Velen pleegden zelfmoord. Terwijl deze tragedie zich in Zuid-Europa afspeelde, begon in Noord-Europa het voorspel van een andere tragedie, die eindigen zou met de uitlevering van 3000 soldaten - Duitsers en Letten - aan de Russen.

Per Olov Enquist, geboren in 1934 in Hjoggböle en wonende in Uppsala, een der talentrijkste auteurs der moderne zweedse literatuur, schreef het verhaal van deze tragedie. Hij bekwam voor dit boek de belangrijkste zweedse literaire prijs en premier Tage Erlander zei dat het verschijnen van het boek de literaire gebeurtenis van het jaar was. Het was echter méér dan een literaire gebeurtenis. Het is een aanklacht tegen de toenmalige zweedse regering, die de moed niet bezat zich teweer te stellen tegen de sovjeteisen die de internationale overeenkomsten betreffende krijgsgevangenen en geïnterneerden met de voeten trad. Het weze echter, ter ere van een belangrijk deel van het zweedse volk, gezegd dat een massaal protest losbrak, niet alleen in de pers, maar ook door manifestaties en meetings. In zijn boek schildert Enquist het hele verloop van deze tragische geschiedenis, vanaf de vlucht uit Danzig of de Koerland-ketel tot aan de uitlevering op 25 januari 1946, de internering en tenslotte, nadat bekend werd dat de regering tot uitlevering besloot, de hongerstakingen, de zelfverminkingen, de zelfmoorden onder de gevangenen en de reaktie van zweedse burgers, soldaten en officieren.

De auteur heeft zijn boek samengesteld aan de hand van dagboeken, verslagen, interviews met bewakers en met geïnterneerden zelf. Om zich een idee te geven van wat er met de uitgeleverden gebeurd is, ging hij zelf naar Letland.

Hij sprak met tientallen mensen, militairen en burgers, ministers en joernalisten ziekenzusters en dominees. Hij trachtte alles zo objektief en onvooringenomen mogelijk weer te geven, hoewel hij als linkssocialist weinig simpatie voor de « fascistische » Letten kon opbrengen. Uit de interviews van de uitgeleverden die hij nadien nog kon opzoeken, blijkt dat zij er meestal beter van afgekomen zijn dan de officieren en soldaten van het door Amerikanen en Engelsen uitgeleverde Vlassovleger.

De auteur, Per Olof Enquist, is met dit boek niet aan zijn proefstuk. Reeds in 1964 vestigde hij de aandacht op zich met « Magnetisörens femte vinter » (De vijfde winter van de magnetiseur) en in 1966 met « Hess », een boek dat het avontuur van Rudolf Hess tot uitgangspunt neemt.

« Hess » is geen dokument zoals « Legionärerna », maar een fantastische roman. Hoe verscheiden ook naar de vorm, toch hebben beide boeken historische feiten en figuren als vertrekpunt en wordt in beide de menselijke pozitie tussen verantwoordelijkheid en onmacht - deze dubbelzinnigheid van gevoelens, gedachten en daden - aan de hand van tragische gebeurtenissen uit de jongste geschiedenis weergegeven.

Van « Legionärerna » verscheen bij ons weten nog geen nederlandse vertaling. Een vertaling in het Duits verscheen bij Hoffmann und Campe Verlag, Hamburg, prijs DM. 19.80

TV - TV - TV - TV - TV - TV - TV - TV - TV - TV - TV

GEHOORD

Vorige week was het weer gezellig op het Flageyplein en de Boondaalse steenweg. Niet zozeer in de studio's en kantoren van de radio en de televizie zelf, dan wel in de vele herbergen en kroegjes waar de B.R.T.-mensen tussen de middag wel eens een koffietje drinken of 's avonds aan een biertje nippen.

Je kon geen zaak binnentreden of er zaten ergens aan een tafeltje een paar dames en heren over het onderwerp van de week te babbelen. Dat onderwerp, dat stilaan tot een geval uitgroeit, heet Mimi Smith. U kent wel het meisje dat vroeger naast Paul Vande Velde bij sommige woordspelletjes assisteerde. Een aardig gezichtje, maar verder niet iemand die nu onmiddellijk opviel door telegenieke kwaliteiten. Dezelfde Mimi Smith werd redaktrice bij « Het Laatste Nieuws ». Sindsdien kon u haar elke zondagnamiddag horen in « Binnen en Buiten », waar zij het wekelijks recept voorlas.

Mimi Smith werd nu onlangs aangesteld tot producer bij de tv Zomaar. Als opvolger van Rik Gyles die direkteur is geworden van de antwerpse kleinkunstakademie.

Haar taak zal vooral bestaan in het in mekaar boksen van kleinkunstprogramma's. In een normaal land zou men derhalve verwachten dat men beroep doet op iemand die bewezen heeft dat hij in dat genre thuis is. Niets daarvan bij juffrouw Smith. Of zij er meer van weet dan de eerste de beste kollegejongen die ook een elpee Van Boudewijn de Groot gekocht heeft of een singeltje van Miek en Roel, is vooralsnog voor iedereen een vraagteken.

Over kleinkunst zijn tezissen geschreven en aan het Rijksinstituut voor Toneel en Kultuurspreiding is er meer dan één afgestudeerde die op dit gebied zijn sporen heeft verdiend. Maar de B.R.T. doet beroep op ene joffer met name Smith.

Daarmee is nog maar eens bewezen wat al tot in den treure herhaald is : bij de B.R.T. komt het er niet zo zeer op aan bekwaamheidsbewijzen te kunnen voorleggen, dan wel de juiste politieke lidkaart en de juiste relaties bezitten op het juiste ogenblik.

Wanneer deze ongeschreven stelregel op een flagrante manier wordt in herinnering gebracht (zoals een paar maanden geleden met de benoeming tot personeelsdirekteur van de heer Housiaux) dan gaat het B.R.T.-personeel op zijn achterste poten staan en gromt het eventjes.

Wanneer Mimi Smith producer wordt, praat men er over in de Club of in de Napoleon.

Natuurlijk, als men de vernietiging zou eisen van alle aanstellingen die op deze wijze geschieden, zou de helft van de B.R.T.-kantoren gewoon leeg zijn.

MIKE

Zelf geeft Mike Verdrengh liever geen kommentaar, maar er zijn halsstarrige geruchten als zou hij na nieuwjaar ophouden met « Binnen en Buiten » te prezenteren. Voor de meeste kijkers is Mike een toffe knul, maar dat « Het Volk » van dit gerucht voorpaginanieuws maakte lijkt toch een beetje opgeblazen.

Natuurlijk gaat iedereen nu naar de reden gissen. Er zouden onenigheden zijn binnen de ploeg. Sedert hij samen met Zaki overal in den lande shows prezenteert, zou hij echt geen tijd meer hebben. Niemand denkt eraan dat Mike deze zomer getrouwd is en dat een normaal jong koppel ook wel eens gaarne een zondagje thuis blijft.

ZICHEM

Alhoewel de Raad van Beheer het nog niet officieel heeft beslist, is het nu praktisch zeker dat er ook nog een derde reeks «Wij, Heren van Zichem» zal worden opgenomen. Hierin zouden vooral de universiteitsjaren van Ernest Claes verteld worden. De opnamen zouden volgende zomer in Leuven plaats hebben, als de studenten met vakantie zijn. « Anders hebben we te veel figuranten », zegt men op het Flageyplein.

MONTREUX

Als vlaamse inzending voor « De Gouden Roos van Montreux 1970 » wil de B.R.T. een programma maken in de aard van Muzikastelen dat u op 23 november voor de eerste keer op uw scherm gezien hebt. Als dekor voor het volgende Muzikasteel fungeert het historisch slot van Laarne.

VIDAX.

& GEZIEN

J.L. BYARS

« Wij zijn hier allemaal wild voor het idee » en « Byars is een van de meest briljante intelligente mensen die je kunt ontmoeten » en « Byars zal het medium televizie als een kunstwerk gebruiken » : een met dergelijke kloeke affirmaties en ongewoon veel promotie door Ludo Bekkers aangekondigd programma zou zowat de topgebeurtenis van het jaar moeten zijn. De vlaamse tv ging eindelijk eens een schokkende wereldpremière brengen.

Het is een flop van piramidale afmetingen geworden. James Lee Byars bleek een buitengewoon handige en inderdaad ook intelligente charlatan te zijn, wiens voornaamste prestatie er in bestond dat hij de B.R.T. letterlijk en figuurlijk in de doeken heeft gedaan.

Was het inleidend filmpje nog een aanvaardbaar nummertje show (ondanks het feit dat het pseudo-intellektueel veel te hoog werd getild), het eigenlijke programma — het fameuze World Question Center — zonk na een paar minuten reeds als een baksteen. Verschrikkelijk slechte radio, en dan nog in prentjes. Een bazisopvatting van het programma trouwens, die reeds van meet af aan op charlatanisme neerkwam : door met een brief de kandidaat-vragenstellers op het programma voor te bereiden, bereikte men alleen maar dat iedereen met stierlijke ernst zijn verschrikkelijkste best ging doen om z'n beste beentje voor te zetten. Voeg daarbij het feit dat Byars, eenmaal buiten zijn gewone parlando, ongeveer zo vlot speelt en spreekt als de koe van mijn buurman-boer.

In het radio-debat na afloop van de wereldpremière vond Jos Gijsen het juiste woord : spul waarmee men in « Echo » twee minuten kan laten grinniken.

Wie is verantwoordelijk voor het feit dat, in een tijd van eindeloze B.R.T.-klachten over centen, met geld gegooid werd naar dit programma ? Hoeveel heeft charlatan Byars mee over de oceaan genomen ? Gezwegen dan nog over zijn belgisch intermezzo, tijdens hetwelk hij als een keizer werd rondgereden, gelogeerd in de beste hotels, gebaad in parfums en op snee belegd met goud.

Of staan wij — eens te meer — niet « open » genoeg om de « boodschap » te snappen ?

« GEDACHTE »

Het gastprogramma « De socialistische gedachte » verleden maandag overtrad zowat alle regels die door de B.R.T destijd opgelegd werden aan de « Gedachte-»-programma's. Het was een niet eens verkapte partij-uitzending rond de 1 mei-boodschap van Collard.

Daarmee wordt de hele « Gedachte »-zaak nog eens op de helling gezet. Over het politieke staartje van dit programma houden we u op de hoogte.

Paula Semer die het nog steeds wil doen bij de vlaamse tv komt wekelijks aan haar kulinaire trekken in « Kijk en Kook » aan de zijde van kok John Bultinck.

ONZE SELEKTIE

Zaterdag 6 december

20u20 : NEDERLAND 2
Europa in (eerste aflevering van een reeks reisreportages over Europa).
22u25 : NEDERLAND 2
Improvizatie (verrassingsspel met mensen van het teater).

Zondag 7 december

19u30 : BRUSSEL NED.
Boomalarm (programma over natuurbescherming).
21u30 : BRUSSEL NED.
Samuel Beckett (portret van een Nobelprijswinnaar).
21u40 : NEDERLAND 2
Kortgeding (een kruisverhoor met getuigen en al over de militaire dienstplicht).
22u20 : DUITSLAND 1
Rendez-vous in de Atlantiek (het internationaal Passaat-eksperiment).
22u15 : DUITSLAND 1
Cartoon (getekende humor).

Maandag 8 december

20u25 : BRUSSEL NED.
Fury (een grote speelfilm uit 1936 met o.a. Spencer Tracy).
20u45 : NEDERLAND 1
Zo goed als nieuw (een komedie met Wies Andersen).
21u10 : NEDERLAND 1
Valstrik voor een man alleen (tv-spel).
22u55 : DUITSLAND 1
Internationale kortfilm (uit Indië, Kuba, V.S.A., Hongarije).

Dinsdag 9 december

20u25 : BRUSSEL NED.
Dood in ballingschap (tweede deel van het tv-spel over de moord op Trotzki).
21u10 : NEDERLAND 1
Willem Duys (voor de vuist weg).
20u20 : NEDERLAND 2
De vliegende dokters (dokumentaire over dokters in Afrika).
21u10 : NEDERLAND 2
Onze man in Havanna (speelfilm naar Graham Greene).
21u05 : FRANKRIJK 1
De ogen van de onschuld (een uitzending van Armand Jammot).
21u : FRANKRIJK 2
Point Contrepoint (over het lot van de Amazone-Indianen).
20u15 : DUITSLAND 2
Wer regiert die Zeitungen ? (over de persvrijheid).

Woensdag 10 december

21u30 : BRUSSEL NED.
Stilte a.u.b. : vergadering (tv-spel).
20u20 : NEDERLAND 2
Hadimassa (satire).
22u : BRUSSEL FRANS
Kortfilms (uit Polen, België en Tsjechoslovakijë).
20u10 : FRANKRIJK 2
Dokumentaire over de vos.

Donderdag 11 december

21u15 : BRUSSEL NED.
Erasmus (film naar aanleiding van de vijfhonderdste verjaardag van zijn geboorte).
20u30 : BRUSSEL FRANS
Wie zijt gij mijnheer Sorge ? (franse speelfilm van Yves Ciampi).
21u05 : FRANKRIJK 2
De ploeg van Cousteau bij de zeehonden.

Vrijdag 12 december

20u25 : BRUSSEL NED.
De woeste hoogte (tv-spel naar de roman van Emily Brontë).
21u35 : NEDERLAND 1
Met man en muis (toneel van Annie M.G. Schmidt).
21u35 : NEDERLAND 2
Farce majeure (satire).
22u : FRANKRIJK 2
Les nuits de Cabiria (speelfilm van Fellini).
20u15 : DUITSLAND 1
Het kunstmatige paradijs (over de drugs).

Wij sport

vlaams nationaal

« Le prix du roi » voor de schermers werd door de ploeg van de Rijkswacht gewonnen. Als het niet meer met matrakken gaat kan het nog altijd met degens...

GEEN FAN

Wij zijn geen fan van de heer Rodoni, evenmin als van om het even welke grrrote dirigent van om het even welke wielerfederatie, omdat wij maar bitter weinig bewondering kunnen opbrengen voor mensen die een sporttak verkwanselden, met of tegen hun zin, aan de « kommerce », en die nooit de kracht of de bevoegdheid hebben gehad om de schadelijke gevolgen van die transaktie voor de hun toevertrouwde mensen, de renners, op te vangen. Voor die heer Rodoni hebben veel sportjoernalisten in het verleden wél bewondering gehad. Nu echter niet meer. De kommentaar van meneer tatergat Varenne bij voorbeeld, bij de herverkiezing van Rodoni tot voorzitter van de wielerunie, illustreert dat duidelijk. Hij noemt de prezident afwisselend een nar en een judas. De reden ? Wel, toen Merckx tijdens de ronde van Italië betrapt werd op vrijwillige of onvrijwillige doping, zegde Rodoni den bels eerst zijn steun toe, maar weigerde achteraf te geloven in de onschuld van Merckx en vroeg de reglementaire toepassing van de voorziene straf. Vergeefs overigens. En heu... wij zijn ook geen fan van Varenne.

ZWAK MENS

Men heeft Rik van Steenbergen dus voor een tijdje opgeborgen. Triestig einde van een groot wielerkampioen, zoals wij overal lezen. Hier en daar wordt er ook, eigenlijk iets te nadrukkkelijk, op gewezen dat « de sport » niets te maken heeft met het drama. Niets, we zijn er niet zo zeker van, maar kom, laten wij het aannemen. Men moet echter de medaille ook eens omkeren, en zich eens durven afvragen of «de sport» wel echt zo'n veredelende invloed uitoefent op de beoefenaar ervan als wel eens beweerd wordt. Het zou dan wel eens kunnen blijken dat het milieu - en dit is niet pejoratief bedoeld - waarin de vedetten plegen te verkeren, niet zo heel veel bijdraagt tot hun schoonmenselijkheid. De sport kan dan van Rik van Steenbergen een ijzersterk renner hebben gemaakt, ze heeft in ieder geval niet belet dat hij desondanks een zwak mens was en bleef.

GEEN DIEVEN

Dat het publiek, op alle mogelijke manieren de kop zot geraasd, bij elke beslissing van de scheidrechter begint te krijsen van « dief, dief », kunnen wij als een simpele onnozelheid opzij schuiven. Dat echte trainers uit de hoogste afdeling voor de televizie hetzelfde mogen zeggen, wanneer een scheidsrechter het waagt een strafschop tegen hun ploeg te fluiten - die er dan daarenboven nog een was - dat gaat toch wat ver. Onze scheidsrechters zijn geen dieven, zoals Luc van Nuffel het zegt aan meneer de Muynck, de trainer in kwestie, en het is niet op die manier dat de trainers moeten proberen te « eksplikeren » waarom de ploeg, die zij onder hun hoede hebben, niet « marsjeert ». Wij denken dat daarmee alles gezegd is. De bond moet er nu maar voor zorgen dat het ook de grrrote trainers niet toegelaten wordt de scheidsrechters te beledigen. Tenslotte worden ze genoeg betaald, om er ook het klein beetje leed, dat de scheidsrechters hun zo « onrechtvaardig » berokkenen, bij te nemen.

Doelwachters in trainingen en met handschoenen aan, kunnen het op een besneeuwd voetbalveld ongetwijfeld « warm » hebben...

K.O.

Geleidelijk-aan is men in de spektakelboksport meer en meer de nadruk gaan leggen op die aspekten die, sportief gezien, de minst interessante zijn. Van « noble art » van zelfverdediging (met niet geringe waarde voor de ontwikkeling van de persoonlijkheid) devalueerde de bokssport tot een komedie waarin vooral de instinkten, die men moeilijk onder de edelste kan rekenen, aan hun trekken kwamen. Agressiviteit, geweld, bloed, sensatie, weddingen zijn zowat de voornaamste ingrediënten geworden. Het had wel anders gekund, daarvan zijn we overtuigd, maar het is nu eenmaal niet gebeurd. In Zweden moet men ook tot dergelijke bevindingen gekomen zijn, want daar heeft men kort en goed de beroepsbokssport verboden. Ze mag wel verder als liefhebberij beoefend worden. Zo verbazend is die maatregel nu ook weer niet. In de meeste landen is het met de kommerciële bokssport zo goed als afgelopen. De oorzaken dienen niet gezocht buiten de sportkringen, zoals men wel eens beweert.

SPRINGBOKS

Overal waar de Springboks, het befaamde rugby-team uit Zuid-Afrika, op bezoek komen, ontstaat een herrie van jewelste, omdat de aanwezigheid van die jongens altijd een heleboel mensen eraan herinnert dat zij nodig nog eens luidruchtig moeten protesteren tegen de apartheidspolitiek in der springbokken land. Dat was zopas nog het geval in Manchester, waar duizenden Britten - traditioneel alle zwarten minnend uit het diepst van hun hart, zoals algemeen geweten - een fikse strijd aanbonden met de politie. Wij vinden dat allemaal tamelijk onnozel moeten wij zeggen, ten eerste omdat die rugbyspelers ook niet de ontwerpers zijn van de apartheidspolitiek, en ten tweede omdat wij veronderstellen dat de manifestanten niet veel beter dan wij de voor- en nadelen van de apartheid zullen kunnen afwegen, en dat is maar zeer oppervlakkig. Wat meer bepaald de Britten betreft dachten wij dat zij ooit goed geplaatst zijn geweest om, bij voorbeeld door beter voor de zwarten en hun ontwikkeling te zorgen, te voorkomen dat er ooit zo iets als apartheid zou bestaan.

Roger De Vlaeminck heeft zaterdag te Sint Pieters Leeuw nog een pluim bijgestoken op zijn reeds weelderig versierde rennershoed.

ASTEMBLIEFT, JONGENS

Toen de vlaamse televizie met Sporttribune op de proppen kwam, dachten wij argeloos-weg dat wij eindelijk een sportrubriek kregen waarin men de sport nu eens niet als kultus, maar gewoon als beschavingsaspekt zou benaderen en de sportman niet als blikken afgod, maar als mens. Ge zijt er allemaal wel mee. Eén van de laatste uitzendingen was grotendeels gewijd aan de kursus die Eddy volgde om met zijn wagen - dé witte Mercedes - een gekontroleerde « slip » te leren uitvoeren. We hebben van de uitzending onthouden - en waarschijnlijk was het ook wat men ons wilde vertellen - dat Merckx bui-ten-gewo-ne refleksen heeft, en dat hij als autorenner al een even grote vedette zou zijn als nu, als koereur. Hadt gij iets anders verwacht misschien ? Wij weten uit goede bron, en dat is noch de pers noch het teeveeke, dat Merckx en zijn vrouw eenvoudige, vriendelijke mensen zijn, een beetje schuw tegenover al die publiciteit, die hun daarenboven vreselijk de keel uithangt. Zou men die mensen niet een beetje met rust laten ? En ons ook ?

VIVAT PIET

Voor «Advertentie E3» interviewde Gaston Durnez Piet Theys, de radioreporter met standing, om zo een beetje in de stijl te blijven. Het was o.i. een prima interview, omdat het ons enig idee geeft van de sportopvattingen van Piet Theys. Al te bondig en al te oppervlakkig samengevat zou men het zo kunnen zeggen dat Piet van oordeel is dat de spektakelsport, hier snel, daar traag, de berg afglijdt, en dat anderzijds een serieuze inspanning dient gedaan om de goede massa-sport de berg op te hijsen, simpel-weg omdat ze een levensnoodzakelijkheid is. Meer en meer mensen komen tot die overtuiging - o.m. door toedoen van Piet Theys precies - , en strikt genomen zou men kunnen zeggen dat er niet zoveels origineels aan vastzit, zo in al zijn bondigheid weergegeven. Toch mag er wel eens op gewezen worden dat die ideeën, in de radio verdedigd door Piet Theys, nog altijd geen ingang hebben gevonden in het teeveeke, waar sport nog altijd verward wordt met vedetjes-aanbidden, en sportbeoefening met centjes-verdienen.

In de sneeuw spelen is prettig, maar in de sneeuw voetballen i. iets anders...

NIETS NIEUWS

De fransprekende sportbeoefenaars hebben te Luik een groot kongres gehouden om hun noden te onderzoeken, oplossingen te vinden, eisen te formuleren.

Wij verwachtten veel van dat kongres en niet alleen omdat wij, trouwens ten onrechte, vreesden dat het meer anti-vlaams dan prowaals zou opgevat worden. Wij verwachtten er veel van, omdat wij het plaatsten in het kader van wat de jongste jaren de sport in ons land heef beroerd. Er was de splitsing van het bestuur van lichamelijke opvoeding en sport en de kruistocht (mislukt overigens) van minister Van Mechelen voor de verdeling van de staatskredieten volgens objektieve kriteria, zijnde de bevolkingscijfers zonder rekening te houden met het feit dat de vlaamse bevolking veel jonger is dan de andere en minstens tweemaal meer sportbeoefenaars-met-noden levert.

Er was het voorstel van de Sportraad voor Vlaanderen om oplossingen te zoeken (en o.i. te vinden) in federalistische richting, en als reaktie het luide gebleir van de federaties en het olimpisch komitee. Of beter : van de chers présidents ervan ; het onderscheid is van belang, omdat het een ander probleem raakt, namelijk de demokratizering van de sport.

Als achtergrond v..: het luikse kongres zagen wij ook het jarenlange streven van bijvoorbeeld Sporta om een degelijke, moderne sportbeoefening in het leven te roepen, de moeilijkheden van sociale aard in het milieu van de beroepssportbeoefenaars, de krampachtige pogingen van de federaties om hun afgeleefde strukturen wat aan te passen, het verlangen om de lichamelijke opvoeding (en dat is wat anders dan sportopleiding in het voordel van een of ander op leden wachtend klubje) op school de plaats te geven die haar toekomt, de « tweede weg » die de sport opmoet als zij inderdaad het geweldige probleem van de vrijetijdsbesteding wil helpen oplossen.

Wij zagen het waalse kongres dus geplaatst tegen die bonte achtergrond en wij verwachtten enkele duidelijke standpunten, een paar nieuwe inzichten, een inslaande rezolutie die zou kunnen dienen als werkdokument of -schema om de sport, zowel waals als vlaams, uit het slop te helpen.

Het is ons lelijk tegengevallen.

In de ellenlange inleidingen van sprekers die verrukt zichzelf hoorden spreken, werd aangetoond dat Wallonië een achterstand heeft inzake sport-infra-struktuur, dat er heel wat misloopt in het belgische sporthuishouden en andere dingen die onweerlegbaar maar ook algemeen geweten zijn.

Daarna, als er bijna geen tijd meer was, werden de deelnemers gesplitst in verschillende werkgroepen die drie verschillende problemen behandelden, namelijk dat van de infra-struktuur, dat van de sport voor de massa en dat van de zg. elitesport.

Als besluit werd een reeks rezoluties uitgegeven, waarschijnlijk gedeeltelijk op voorhand klaargemaakt, vermits verschillende punten ervan tijdens de vergadering niet of nauwelijks behandeld werden.

Die rezoluties zijn lang, maar — de waalse sportmensen moeten het ons maar niet kwalijk nemen — ze leren ons niets. Oordeel zelf.

Inzake infra-struktuur vraagt het kongres o.m. dat binnen de 25 jaar de waalse achterstand zou goedgemaakt zijn, verheugt het zich over de sportcentra die minister Parisis overal opricht (zou anders nog wel wat over te zeggen zijn, dunkt ons) en verliest het zich in details zoals de bepaling dat in de 60 t.h. die de staat verstrekt bij de oprichting van een sportcentrum, de aankoop van de grond niet moet begrepen zijn.

Voor de lichamelijke opvoeding op school wil het kongres één lesuur per dag, dokumentatie voor de niet-gespecializeerde onderwijzer die voorlopig in het lager onderwijs nog met die les belast is, en samenwerking tusssen school en klubs.

Daar de elitesport van het grootste belang is (is dat zo zeker ?) moet ze, meer bepaald in Wallonië, gesteund worden.. Voor de nationale ploegen moeten de besten genomen worden, ook als dat Vlamingen zijn, maar de waalse minderheden moeten dan wel begeleid en geoefend worden door eigen mensen. In het leger moeten de sportvedetten samengebracht worden in één eenheid.

Deze enkele voorbeelden — er waren tientallen en tientallen van dergelijke punten — houden o.i. niets nieuws in. Dat werd allemaal al jaren en jaren geleden gezegd door Sporta, door de sportraad voor Vlaanderen, door de vlaamse pers, door minister Van Mechelen ja zelfs door dit bescheiden sportrubriekje.

Als wij de sport willen verbeteren — en dat wij het willen toont het grote aantal deelnemers in Luik tenminste aan — dan zullen wij frissere en betere ideeën moeten zoeken en vinden .

INDUSTRIEEL BUREAU VOOR EUROPA

gevestigd te Brussel
ZOEKT DRINGEND

— vlaamsgezinde, meertalige, ervaren direktiesekretaresse
— vlaamsgezinde, meertalige, ervaren stenodaktylo
— man op leeftijd en meisje (max. 18 j.) voor eenvoudig kantoorwerk. Bijzondere opleiding niet vereist.

Schrijven bureel blad onder letters R.C.

HERMES SCHOOL
Zuidlaan 54, Brussel
Volledige secretariaatcursussen
STENO- en DACTYLOGRAFIE
in vier talen

BOEKHOUDEN
MODERNE TALEN
HANDELSCORRESPONDENTIE ENZ.
DAG- EN AVONDLESSEN
M. Lemonnierlaan 211, Brussel
Tel. (02)11.00.33
DE school waar Vlamingen zich thuis voelen

HET KOLONIALISME IN VLAANDEREN

door de Witte Kaproenen

- **Sintese van de ganse sociaal-ekonomische, politieke en kulturele problematiek van het huidige Vlaanderen.**
- **Uitstippeling van een strategie.**
- **Wim Jorissen, Paul Daels, Jan Olsen e.a. schreven een « ten geleide ».**
- **« Een boek dat ieder politiek geïnteresseerde vlaamsgezinde moet lezen, ook al zal hij hier en daar eens door mekaar geschud worden ». (W. Jorissen in « WIJ » van 7 juni 1969).**

Verkrijgbaar bij de erkende boekhandels of door storting van 70 fr. op giron 45.51.00, A. Wolfs, Van Loenoutstr 33.
Deurne

GEEN GRENDEL

Ondanks het verzet van de vlaamse kultuurverenigingen en drukkingsgroepen trachten de regering en de « traditionele » partijen nog steeds ons de fatale grendels te doen slikken.

De C.V.P. noemde het zelfs een « overwinning ». Sedert Hertoginnedal kennen we echter voldoende dit soort overwinningen.

Wenst u ons standpunt te kennen ? Stort dan nog heden 13 fr. op gironummer 1476.97 van Volksunie vzw Brussel 1, met vermelding op de strook van de reden der betaling, of zendt ons 13 fr. in postzegels en u ontvangt per kerende post de brosjure **«Geen Grendel»,** uitgegeven door de Volksunie persdienst.

GROEP ILEGEMS

BOUWT MEE AAN 'N NIEUW VLAANDEREN

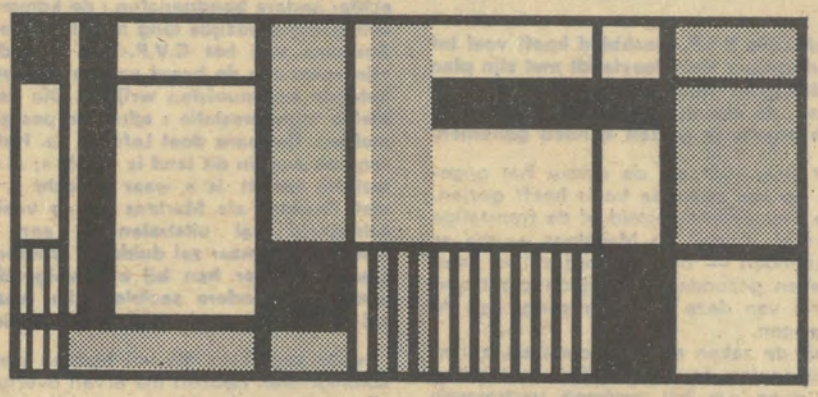

BOUWBEDRIJF LUC ILEGEMS
SORECO
EUROBETON
GROEP ILEGEMS BRENGT WOONKULTUUR OP NIVEAU
WOUTER HAECKLAAN ,1,3BIS,4&9 DEURNE TEL.212775
denkens advertising & design

Het vlaamsnationaal studiecentrum voor provincie- en gemeentemandatarissen stelt ter Uwer beschikking

Vlaams Gemeentebeleid

driemaandelijks tijdschrift, jaarabonnement 100 fr. DE TECHNIEK VAN DE GEMEENTERAADSVERKIEZINGEN door F De Brul - 25 fr. HANDLEIDING BIJ DE GEMEENTEWET door mr. J. Verniers - 25 fr.

Nadere inlichtingen op het sekretariaat, J. Torfs, Melkouwensteenweg 29 Berlaar (Lier), tel. (015)214.59 - p.c.r. 5140.69.

IETS VOOR KOUKLEUMEN ...

Ontvlucht de koude
Geniet van de afrikaanse zon
Vijftien dagen warm, knusjes in groep naar de
KANARISCHE EILANDEN
met verblijf aan de Costa del Silencio
Vertrek iedere zondag, vanaf 4 januari tot 15 maart (behalve op 11 januari)
Alle mogelijke inlichtingen en programma's bij
DE reisafdeling van de V.T.B.
St.-Jakobsmarkt 45-47
ANTWERPEN (Tel. 03-31.09.95)
en alle V.T.B.-kantoren.

Aanbevolen Huizen

PAPYRUS
Boek- en Papierhandel
Zaakvoerder : Fons Labeau
de Ribaucourtstraat 7
(nabij het Sint-Jansplein)
Sint-Jans-Molenbeek - Brussel 8
Telefoon (02)28.87.09

30 ℓ

HOME
Eigentijdse wooninrichting
Rijschoolstraat 45 B
ST. TRUIDEN
Telefoon : (011)741.96

Manège « VOLMOLEN »
Opoeteren (L.)
Paardenpension - Rijlessen - Wandelingen
Restaurant-Bar-Zwembad-Camping.
TEL. (011)648.34

AL AL KEUKENS GLASAL
Fabrieken te Ramsdonck
tel. 015/714.47
Vochtbestand - Vuurvast
Matige prijs
Voor West-Vlaanderen :
DE MEYER Walter
Bruggestraat 136, Zwevezele
tel. 051/612.84

Aanbouw KEUKENS
Specialist : **H. DOX** p.v.b.a.
Carnotstraat 135, Antwerpen
tel. 35.17.14
Standaard en Maatwerk . Milmö Zeyher Keukens — Elektrische toestellen tegen groothandelsprijs

« PIET POT »
Antwerpen's gezelligste Bierkelder
Grote Pieter Potstraat 4
(bij Suikerrui)
Open vanaf 8 uur 's avonds
Maandag en dinsdag gesloten

Bezoek « Gasthof DE VEERMAN »
Kaai 26, St.-Amands a.d. Schelde
Tel. (053)332.75
Mosselen - Paling
Uitbater : Jan Brugmans

3-2-68

Tapijten CASPERS
Mechanische en Perzische Tapijten - Vloerbekledingen
Gentsestraat 6, AALST
Tel. (053)291.89

SURDIAC-Centraal
meer kamerverwarming
BULEX TRI-MATIC
SANITAIR
K. Verschraegen
Dr. Em. Maeyensstraat 36
ST. AMANDSBERG
Tel. (09)28.45.05

PERS spiegel

De bizantijnse krantenpraatjes van heel verstandige lui rond de nieuwe kommissie Brussel gaan we echt eens niet uitrafelen. Ze getuigen al te dikwijls van elk ontbreken van vlaamse vizie en van een capitulards-gesteltenis die in-bedroevend is. « Ach was hij maar in zijn wazig hoeiland gebleven », want de bruikbare B.S.P.-moor wordt met zijn onaanvaardbare plannen weeral naar de mond gepraat in « weldenkende » bladen.

Wie ook naar de mond wordt gepraat, zijn de C.V.P.-jongeren. Die krijgen ganse Rode Vanen toegezwaaid.

VOOR ALLEN

Het officiële B.S.P.-weekblad heeft veel lof voor verkavelaar Van Hoeylandt met zijn plan « de villawijken frans, het hooiland vlaams ». Inderdaad, de vlaamse unitaire schapen moeten toch ergens te grazen kunnen genomen.

« Het staat vast dat de auteur het ongetwijfeld op een gezonde bazis heeft gezien, maar de vraag dient gesteld of de franstalige B.S.P.-ers als Cudell en Machtens — die er mee instemden — ook akkoord zullen gaan om 'n even gezonde vizie bij de praktische uitvoering van deze herverkaveling, aan de dag te leggen.

» Zoals de zaken er tans voorstaan, zullen de partijgenoten een geweldige inspanning moeten doen om het verloren vertrouwen te herwinnen.

» In elk geval heeft het Plan Van Hoeylandt de enorme verdienste een belangrijk element aan het dossier « Brussel » te hebben gevoegd, dat de speciale parlementaire groep, die de h. Eyskens gaat instellen, zeker niet onbesproken zal laten. Indien tegen 15 december men, tegen alle verwachtingen in, toch tot een akkoord zou komen, zou dit grotendeels te wijten zijn aan de houding van de B.S.P., die werkelijk niets onverlet heeft gelaten om naar redelijke oplossingen te zoeken ».

LINKS

Betrouwen de jongens van « Links » sinds 't geval Dhaenens in de oost-vlaamse provincieraad hun rode opperbonzen nog minder dan vroeger ? In elk geval, hun « neen » is krachtig en duidelijk.

« Maar eerst zouden de gemeenten of gedeelten van gemeenten met een franstalig overwicht bij de brusselse agglomeratie moeten aangehecht worden, en Simonet heeft ons reeds verwittigd dat de herverkaveling niet tot de zes randgemeenten zal beperkt blijven maar zich zal uitstrekken tot alle gemeenten waar volgens de ULB-enquête belangrijke franstalige kernen aanwezig zijn. Eens te meer worden dus van de Vlamingen toegevingen verwacht die evenmin de laatste zullen zijn als in 1963, toen plechtig werd verklaard dat het toekennen van faciliteiten in de randgemeenten de laatste toegeving was die men van hen verwachtte. Wij kunnen niet aanvaarden dat de franstalige bourgeois wanneer zij zich op vlaams gebied vestigen niet alleen speciale voorrechten opeisen maar zelfs hun taalgebruik willen opdringen, daar waar de Vlamingen nooit op dergelijke tegemoetkomingen hebben kunnen rekenen en trouwens nooit dergelijke eisen gesteld hebben ».

VRIJE WAASLAND

Aan dit blad is ook de ellendige houding opgevallen van de vlaamse C.V.P.-jongeren die in hun pseudo-radikaal blad de vlaamse beweging weer maar eens in de rug schoten. Dat is niet nieuw. Drukte ook een prof. Derine zijn ontgoocheling niet uit over dit soort Strebers, als hij verklaarde door Martens en konsoorten in de steek te zijn gelaten op vlaams-radikaal gebied.

« In verband met de grendelkonkluzies die sommigen in onze grondwet zouden willen inlassen (en waarmede de meerderheid van de werkgroep Eyskens blijkbaar instemde), keken wij met nieuwsgierigheid het jongste nummer van « Radikaal » in. We hadden in het blad van de C.V.P.-jongeren radikale taal in dit verband verwacht, maar kregen er enkel wat « rond-de-pot-draaierij » voorgeschoteld, bedoeld om het officiële C.V.P.-standpunt te vergoelijken ».

DE STANDAARD

Een stukje interessante geschiedenis werd deze dagen geschreven in dit blad over de periode 1936-40. Toen de federalistische koncentratie van vlaams-nationalisten en federalistische katolieken de vlaamse beweging een flink deel vooruit zouden geholpen hebben, waren de verlokkingen van de belgische vleespotten te groot voor de toenmalige vlaams-katolieke ministrabelen. Historische zwakheid waarvan de Van Elslandes, Custersen en zovele anderen daarna zijn tenonder gegaan als konsekwente Vlamingen.

« Er lag echter een gevaarlijke adder in het gras. Werd de verstandhouding tussen beide partijen naar de geest nageleefd, dan moesten vertegenwoordigers van het VNV opgenomen worden in de regeringen, waarvan de KVV deel uitmaakte. De KVV stond hier voor een dilemma : ofwel wordt ook het VNV regeringspartij, ofwel weigert de KVV verdere deelneming aan de regering.

» De katolieke partij koos het veiligste : de belgische koncentratie boven de vlaamse. Dat ontnam het beginselakkoord zijn kracht. Vrij spoedig kwam het dan ook tot de breuk.

» Op de balans kon enkel de amnestie worden ingeschreven.

» Samenvattend mag worden gezegd, dat de koncentratie mislukte wegens de houding van de KVV die haar pozitie moest vrijwaren. Verder was er het brusselse centralisme dat sterker bleek te zijn dan de federalistische stroming ».

DE RODE VAAN

De jongeren van de vlaamse C.V.P. hebben echter andere bondgenoten : de kommunisten. Een ganse bladzijde lang mag hoofdredakteur Bosmans van het C.V.P.-blad « Radikaal » zijn zeem aan de baard van de zich verkneukelende kommunisten wrijven. Die doen een kleine tegenprestatie : adres en postgiro vermelden. Bosmans doet Lefèvre na. Het volkerenprobleem in dit land is « vals »; al de rest, wat hij vertelt, is « waar en echt ». Of het met Strebers als Martens en co veel waarachtigheid zal uitstralen is een andere kwestie, die maar zal duidelijk worden als de vlaamse kiezer hen bij een volgende maal weer eens andere sociologische waarheden zal leren. Zo sprak dus C.V.P.-er Bosmans.

« De kontakten die wij hadden met Jongkommunisten hebben me ervan overtuigd dat zij ernstig geschoolde mensen zijn op ideologisch gebied, die evenwel een zeer grote openheid aan de dag leggen. Ook tegenover de godsdienst. Het lijkt mij dat er bij de kommunisten zelfs een betrekkelijke belangstelling is voor het kristen zijn. Zo acht ik het best mogelijk dat men kristen is als levensvizie en marxist als maatschappijvizie.

» In ons manifest over partijhernieuwing richten we ons vooral tot de BSP als partij. Wat de andere partijen betreft, willen we praten met de progressieve krachten erin. Het is nog moeilijk denkbaar dat we met de kommunistische partij zouden praten, doch bijvoorbeeld wel met de Jongkommunisten. Het is echter spijtig dat in bepaalde socialistische middens zulk een onbegrip tegenover de kommunisten wordt aan de dag gelegd. Een hergroepering van progressieven met uitsluiting van de kommunisten lijkt me ondenkbaar.

» Onze taak is al deze linkse krachten samen te bundelen in één beweging. Vooreerst bij de jongeren, de kans bestaat dan dat de partijen verplicht zullen zijn te volgen. Daarbij moeten we er in slagen de nationalistische bewegingen die vegeteren op de valse waalsvlaamse tegenstellingen een halt toe te roepen. Daarom is het nodig een dinamische en eensgezinde linkse beweging op gang te brengen ! ».

VOLKSGAZET

Dat wordt dus een huwelijk met zijn drietjes. Want ook die van « Volksgazet » zijn geestdriftig. Er is al het jawoord van de vlaamse C.V.P.-jongeren. Wat de waalse betreft, die hebben nog niet geroepen « O.K.-Collard », maar die zijn toch al bezig met het bedje te spreiden, om het met Boudewijn De Groot te zeggen. Daar beginnen die waalse C.V.P.-jongeren zowaar met voorhuwelijkse experimenten.

« Kan men dus zeggen, dat de Jeunes Sociaux-Chrétiens een progressief programma opgesteld hebben, dan hebben zij nochtans niet volledig de konkluzie daaruit gehaald, die de C.V.P.-jongeren wel hebben getrokken : de hergroepering van allen, die een progressief programma willen verwezenlijken, via de strukturen, waarin ze zich bevinden. Een duidelijke uitspraak tegenover de oproep van de BSP-voorzitter, (waarop de CVP-Jongeren reageerden met de uitroep : « O.K. Collard ! ») vindt men in dit kongres niet terug. Dat heeft ongetwijfeld te maken met de sterkere sociale tegenstellingen in de schoot van de PSC, waar de burgerij nog het hoge woord voert, in tegenstelling tot de CVP, die in de laatste tien jaar veel van haar « ongezond vet » heeft verloren en in haar geheel aanzienlijk geradikalizeerd is. Toch sprak de scheidende voorzitter, de h. Mayence zich uit « voor enkele voorhuwelijkse experimenten, vooraleer het socialisme en de christen-demokratie verbonden worden in een huwelijk, dat niet meer kan ontbonden worden ».

NIEUW VLAANDEREN

Het jongerenblad dat (nu reeds met 8.000 exemplaren) de oude droom van de vlaamse bevrijding voortdraagt naar de nieuwe generaties, kan aan eerlijke vlaamse C.V.P.-jongeren eens leren hoe de Sovjets er in slaagden, een aantal « valse problemen » van de kaart te vegen. Na vele anderen, worden de Esten aldus behandeld.

« Volgens sovjet-russische bronnen waren er in 1926 in de Sovjet-Unie 169 volken en talen. Volgens dezelfde bronnen waren er in 1959 nog 120 volken en talen. Op 33 jaar « verzwonden » er dus 49 volken en talen in de Sovjet-Unie.

» De russificatie van Estland, begonnen in 1940, tijdelijk onderbroken van 1941 tot 1944, werd vanaf 1944 voortgezet, in de traditie van de imperialistische politiek der tsaren. Maar met veel meer methode en ook veel onverbiddelijker.

» Dit is voor een klein volk zoals de Esten bijzonder gevaarlijk. De Oekrajieners, het grootste der niet-Russische volken in het Sovjet-Imperium, zijn met meer dan 40 miljoen. De Esten zijn slechts met 1.197.000.

» Vooral sedert 1959 worden er in Estland vele Russen « ingevoerd ».

» Volgens officiële sovjetrussische cijfers waren er in 1959 in Estland 240.000 Russen gevestigd, alsook 64.000 Oekrajieners en andere niet-Esten. Dat betekent 304.000 vreemden op een totale bevolking van 1.197.000. Bijna ¼ der bevolking van Estland bestond in 1959 uit niet-Esten. Sedertdien is de verhouding nog verslecht.

» Wat wil of kan de estische K.P. doen om het eigen karakter van Estland te bewaren ? Aktief verzet tegen de russifikatie — als « bourgeois-nationalisme » gedoodverfd — zou bestraft worden met deportatie, wat in menig geval gelijk staat met een doodvonnis.

» Brutale massa-deportatie van niet-russische elementen behoort in Estland (voorlopig ?) tot het verleden. Er worden « menselijker » maar niet-minder efficiënte methodes toegepast. In verband met de chineesrussische spanning heeft de USSR kolonisten nodig in het omstreden grensgebied. Die kolonisten worden ook gezocht in Estland, waar er tot dat doel bureaus opgericht zijn, door de bevolking « deportatie-bureaus » genoemd.

» Jonge Esten, die als «politiek onbetrouwbaar » bekend staan, worden aldus als « vrijwilligers » naar Oost-Siberië gezonden. Dit gebeurt zo : zij worden uit hun betrekking ontslagen, en aangezien de staat de enige werkgever is, vinden zij geen ander werk. De autoriteiten zorgen ook voor moeilijkheden in verband met woongelegenheid. Gevolg is dat inderdaad niet weinige jonge Esten « vrijwillig » de deportatie naar Oost-Siberië aanvaarden ».

WALTER LUYTEN

Belangrijke voedingsnijverheid vraagt ervaren prospector tweetalig, voor bezoeken van winkels in de streek van Kortrijk, Moeskroen, Doornik. Moet over eigen wagen beschikken. Wij garanderen vaste wedde, kommissieloon, wagenvergoeding, soc. wetten. Ruime toekomstmogelijkheden voor werklustig element.
Schrijven bureel blad onder J.N.

BECO BECO
levering van gas- en stookolie !
BECO BECO
benzinestations !
BECO verwacht ook Uw bestelling !
p.v.b.a. BECO, Krijgsbaan 236, ZWIJNDRECHT
Tel.: (03)52.81.73 - 32.02.10

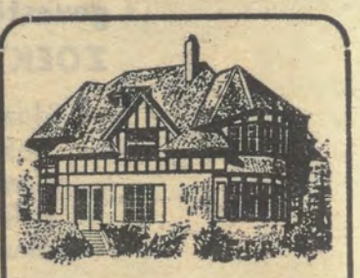
Restaurant
WALLEBEKE
Rijksweg Gent-Kortrijk
ASTENE - DEINZE
's Maandags gesloten

Groepen en maatschappijen allerhande !!!
Speciaal voor U bedacht.
IEDER DORTMUNDER
THIER BRAU HOF
kan U op ieder ogenblik van de dag van het jaar middag- en avondmalen aanbieden.
INTERESSANT
Avondmaal op vrijdag, zaterdag of zondagavond in een gezellige sfeer.
Nadien krijgt U gratis gedurende 5 uur een der beste Oberbayern orkesten.
Middag- en avondmaal in groep gezellig, fijn, goed en goedkoop.
De grote specialiteiten zijn : Ochsenschwanzsuppe - Hongaarse goelasj - Eisbein mit Sauerkraut - Kip aan het spit - Krachtvleesschotel, beter dan in Duitsland.
WY WILLEN THIER · DORTMUNDER · THIER-BRÄU
Inlichtingen ter plaatse
THIER BRAU HOF
Leuven - Tel. (016) 46311
THIER BRAU HOF
Hulste - Tel. (056) 71536
THIER BRAU HOF
Antwerpen - Tel. (03) 312037
DE KLAROEN
Aalst - Tel. (053) 22853
THIER BRAU HOF
Nieuwbrugstr. 28, Brussel 1
Tel. (02) 18.74.89

bewegingsWIJzer

vlaams nationaal

ANTWERPEN

Antwerpen Stad

KOLPORTAGE
Zondag 21-12 met radiowagen in het zuidelijke gedeelte der stad.

VERHUIS
Het sekretariaat verhuist vanaf 15 dec. 1969 naar Wetstraat 12 Antw. met veranderd telefoon nr. 36.84.65.

WIJ IN ANTWERPEN
Dit nieuwe propagandistische blad van onze afd. kwam in november in alle bussen van de stad. Het volgend nummer in december en weer op 80.000 ex. Leden en propagandisten die het blad nog niet ontvingen laten ons dit zo snel mogelijk weten.

LEDEN
Hernieuwing door onze medewerkers in de loop der maand december. Laat hen niet nodeloos nog een andere keer terugkomen.

Berchem

DANSFEEST
Privaat winterdansfeest, zaterdag 6 december om 21 u. in het ontmoetingscentrum « 't Oud Kapelleke » Ferdinand Coosemansstraat 127, Berchem. Dansorkest Jacky Sands. Kaartenbestelling (40 fr) V.U. sekretariaat, Grote Steenweg 165 en bij de bestuursleden.

LEDENVERNIEUWING
Wij doen een dringende oproep tot onze hoofdleden om voor 1970, familieleden boven de 17 jaar te laten inschrijven als lid tegen 25 fr.

KIESFONDS 1970
Bezorg ons de middelen voor de verkiezingsstrijd in 1970. Uw bijdrage op p..r. 17.11 Kredietbank-Berchem, rekening 4185 V.U.-Berchem.

Borgerhout

VLAAMSE ACHTERSTAND IN WETENSCHAPSBELEID
Over dit tema zal volksvertegenwoordiger prof. Dr. Eugeen De Facq komen spreken op onze volgende maandelijkse ledenvergadering vrijdag 12 december a.s. te 20u30, in het lokaal Nieuwe Carnot (bovenverdieping), Carnotstr. 60.

OUDERDOMSDEKEN JOOS VERBERGT
Onze vriend Jos, tevens penningmeester, voelt zich, zeer terecht, niet oud genoeg om Sinterklaas te spelen. Integendeel, hij is nog zo jong van harte en werklust, dat hij zelf de brave Sint verwacht, onder de vorm van steun voor onze afdeling met het oog op de komende strijd.
Laat hem niet tevergeefs « zijn mandje » zetten, doch stuur onverwijld onder gesloten omslag een briefje van 20 fr. aan Jos Verbergt, Florastraat 81 te Borgerhout. Grotere bedragen kunnen overgemaakt worden op bankrekening 1131/013/06644 van de Kredietbank, Borgerhout Centrum. (Postrekening bank 549.18).

PERSONALIA
Vrijdag 12 december wordt e.p. Dr. D.A. Stracke 94 jaar. Wij hopen dat velen hun persoonlijke wensen zullen overmaken. Adres : St Xaverius Kollege, Kollegelaan, Borgerhout.

OVERTUIGD VLAMING GING HEEN !
Vrijdag 28 november overleed de heer Désiré De Clerck, in de ouderdom van 73 jaar. Hij, zijn echtgenote en zes kinderen (die hem reeds vele kleinkinderen schonken) bleven trouw aan hun vlaamse overtuiging. Hoeft het dan te verwonderen dat het overlijdensbericht van ons medelid, die sinds de repressie als ambtenaar geschorst bleef, de kenspreuk AVV-VVK droeg ! Onze diep doorvoelde deelneming.

GEBOORTE
Het gezin van Brian Sisk-Magda Verbeelden, werd verrijkt met een flinke zoon. Hartelijk proficiat aan de gelukkige ouders en grootouders de hr en mevr. Bert Verbeelen, gemeenteraadslid en de beste wensen voor de kleine Owen.

Brasschaat

KOLPORTAGE
Zondag 14 december 9u45 bijeenkomst hoek Lage Kaart en Middelkaart. Leg uw lidgeld klaar, onze medewerkers komen rond.

Edegem

OPEN DEUR
Op donderdag 18 december « Open Deur » in de zaal van de Baziliek, Hovestr. 69. Spreker : dr. Maurits Coppieters. Onderwerp : de hernieuwing van het schoolpakt. Wij verwachten in het bijzonder alle leerkrachten, zowel van het vrij als van het rijksonderwijs.

LEDENWERVING
Ons streefcijfer bij de ledenwerving : 100 nieuwe leden vóór maart '70. Lezers van « WIJ » die nog geen lid zijn kunnen zich laten inschrijven bij de dienst voor centralizatie bij Wim Degueldre, Ernest Staesstraat 13 te Edegem (hoofdlid : 60 fr bijlid : 25 fr).

WIJKMEESTERS
Vriendelijk verzoek aan de wijkmeesters hun lidkaarten '70 binnen de veertien dagen af te rekenen bij Wim Degueldre.

ONGEVAL
Bij een auto-ongeval liep ons lid Frans Blereau ernstige verwondingen op. Wensen tot spoedige beterschap vanwege de afdeling.

Hoboken

V.U.-BAL
Zaterdag 13 december, houdt de afdeling haar 8ste V.U.-bal in de zaal Breughel, Kioskplaats 84, te 21 u .Toegang : 25 fr. Orkest : The Raindrops.

Koningshooikt

VOLKSBAL
Vlaamse Kring Koningshooikt op zaterdag 6 december 1969 om 20u30 in de parochiezaal.

Mortsel

KERSTMIS 1969
Hoe weinig wij ook bezitten, graag brachten wij een klein « gelukstraaltje » bij enkele onfortuinlijke ouderlingen en zieken bij gelegenheid van het komende Kerstfeest. Gevallen onmiddellijk melden aan Wim Claessens, Liersesteenweg. 197 Mortsel (tel. 55.39.09).
Financiële steun of versnaperingen, rookgerief, eetwaren, enz. wordt dankbaar aanvaard. Eventuele steun op pc.r. 1151.12, Volksunie (vzw) Liersesteenweg 197, Mortsel.

TE VERWACHTEN
Einde januari begin februari 1970 zal een algemene ledenvergadering, afdel. Mortsel, plaats grijpen. Dag, uur en zaal worden medegedeeld.

PROFICIAT
Voor een tweede keer staat het wiegje aan de haard bij mevrouw en dhr. Etienne Staes. Onze welgemeende gelukwensen.

LIDKAARTEN 1970
Slechts enkele wijkleiders zijn nog doende met hun ledenbezoeken ter aflevering van de nieuwe lidkaarten 1970. Verscheidene hebben reeds hun totaal-afrekening volbracht tegenover de penningmeester. Zonder uitzondering afrekenen vóór 20 dz. a.u.b.

Turnhout

DUBBEL ZWAAR VERLIES
Onze afdeling werd deze week zwaar getroffen door het overlijden in tragische omstandigheden van twee zeer verdienstelijke kaderleden. Leo van der Stighelen, 45 jaar, vader van een groot gezin, lid van het afdelingsbestuur, afgevaardigde in de arrondissementsraad en herhaaldelijk kandidaat bij verkiezingen, overleed plots op deze eerste winterse zondag van 30 november.
Amper enkele uren later werden we opgeschrikt door het bericht van het tragisch overlijden als gevolg van een verkeersongeval van de 27-jarige Bie Van den Bergh, trouwe propagandiste en toegewijd bestuurslid namens de jongeren.
De afdeling en het arrondissementeel bestuur betuigen de twee zwaar getroffen families hun zeer oprecht medeleven.

Wilrijk

STEUN VOOR 1970
Verkiezingen — ook gemeenteraadsverkiezingen — kosten enorm veel geld. Het volstaat niet met een degelijk programma alleen in zee te gaan. Je moet het ook aan de man kunnen brengen. Een en ander verplicht ons een krachtdadige aanwezigheidspolitiek te voeren. Noteert u dus vlug even ons rekeningnummer — Postrekening Kredietbank Oosterveld — Pr. J. Charlottelaan Antwerpen 1, met vermelding : voor rekening 1034/01339 van Volksunie Wilrijk. Hartelijk dank !

BRABANT

Anderlecht

« VLAAMSE BELANGEN »
Ter voorbereiding van de komende gemeenteraadsverkiezingen, geeft de plaatselijke afdeling een maandblad uit onder de naam : « Vlaamse Belangen » In deze gemeente van de heer Simonet, is een degelijk voorbereide kieskampanje van het allergrootste belang. Een jaarabb kost slechts 100 F. Dit is te storten op bankrekening nr. 11.781 bij Kredietbank Scheut, op naam van « Vlaamse belangen » (pcr 3612 van Kredietbank. Ninoofsesteenweg. Brussel 8)

DANK
De V.U.-afdeling Anderlecht dankt de V.U.-afdeling Merelbeke voor het aanvaarden van het peterschap in verband met de gemeenteraadsverkiezingen. Het petekind zal zijn best doen.

Brussel (Arr.)

ARR. BESTUURSVERGADERINGEN
Hebben telkens de 2de en 4de donderdag van elke maand plaats op het arr. sekretariaat. Afdelingen kunnen in verband met de gemeenteraadsverkiezingen hiervan gebruik maken, om hun problemen op tafel te brengen. Gelieve daarvoor een week voordien de arr. sekretaris te verwittigen.

BERICHTEN « WIJ »
Om berichten en mededelingen in de rubriek Bewegings-WIJzer te laten verschijnen, dient dit in dubbel exemplaar rechtstreeks naar de arrondissementssekretaris te worden gezonden, vóór de zaterdag van de week voorafgaand aan het verschijnen. Adres : Frans Adang, Ruisbroeksestwg, 109 te St Pieters-Leeuw.

SOCIAAL DIENSTBETOON ARR. SEKRETARIAAT
Adres : Dupontstraat 27 te Schaarbeek, Brussel 3. Maand december : woensdag 10 december om 18 8u. : senator L. Claes. woensdag 17 december om 18 u. : volksvertegenwoordiger E. De Facq. Iedereen kan elke weekdag terecht van 18u30 tot 21u30 op dit sekretariaat. Tel. : 17.92.18.

BESLISSINGEN ARR. RAAD
Op de arrondissementele raad van 29-11-69 werden volgende beslissingen genomen. 1) Elke afdeling zal op een van haar komende bestuursvergaderingen onderzoeken wat ter plaatse de reden kan zijn voor de jaarlijkse afval bij de abonnees op « WIJ ». Het zal dan zijn bevindingen overmaken aan het arr. bestuur. 2) Met algemeenheid van stemmen, werd het partij-standpunt in verband met het Statuut Brussel goedgekeurd. 3) Het arr. Brussel geeft zijn steun aan de amnestie-aktie op 20-12-69 door Were Di-Jong Brussel, de VBV, en de VUJO-Jette. 4) De arr. raad Brussel drukt zijn spijt uit over de afwezigheid van de brusselse parlementsleden op de jongste Staf De Clercq-herdenking te Kester. 5) De arr. raad wenst in het vervolg ingelicht te worden van de aan- en afwezigheden op de partijraad van de afgevaardigden van de raad, en van de parlementairen. Ook de wijze van stemmen dient medegedeeld te worden.

DATA
28-2-70 bal te Wolvertem en 14-3-70 bal te Mollem.

LEDENVERNIEUWING
Weerde was dit jaar de eerste vernieuwde afdeling. Proficiat ! Wie wordt tweede ? Ook gedeeltelijke vernieuwingen zijn welkom.

BIJZONDERE ARRONDISSEMENTSRAAD
Het arr. bestuur heeft beslist om op zaterdag 20 december e.k. om 14u30 een bijzondere arr. raad te houden waarop de hele kwestie van de gemeenteraadsverkiezingen zal behandeld worden. Eveneens zullen wij hier onze principiële houding vastleggen in verband met mogelijke vlaamse eenheidslijsten voor de brusselse agglomeratie en de randgemeenten rond Brussel.

WIJ
vlaams nationaal
T. van Overstraeten
Hoofdredakteur

Alle briefwisseling voor redaktie naar :
Rotatyp, Sylvain Dupuislaan 110 Brussel 7 - Tel. 23.11.98

Beheer :
Voldersstraat 71, Brussel 1 Tel. (02)125.160.

Alle klachten voor niet ontvangen van blad op dit adres.

Jaarabonnement : 300 fr.
Halfjaarlijks : 170 fr.
Driemaandelijks : 95 fr.
Abonnement buitenland : 480 fr.
Steunabonnement : 820 fr. (minimum)
Losse nummers : 8 fr

Alle stortingen voor het blad op postrekening : 1711.39, « Wij » Vlaams-nationaal weekblad.

Verantw. uitgever Mr. F. Van der Elst, Beizegemstraat 20, Brussel 12.

zoekertjes

AANGENAAM WONEN TE EDEGEM

ZEER GOEDE VERBINDINGEN - IDEALE APPARTEMENTEN MET GARAGE te Edegem Buizingen in nieuwe wijk, vlakbij bushalte en winkelcentrum (slechts enkele eigenaars in het gebouw - GEEN MAANDELIJKSE KOSTEN OF BEHEERDER).
Alles ruim : grote woonk. (8 x 4,14) keuk., terras, badk. FIJNE AFWERKING.

VOORGEVEL 7 METER BREED
1 slaapkamer en tuin 545.000
2 slaapkamers en tuin 630.000
3 slaapkamers en tuin 655.000
2 slaapkamers 630.000
3 slaapkamers 655.000

GEVEL 7,5 METER BREED
2 slpk. woonk. (8 x 4,64) 635.000
3 slpk. woonk. (8 x 4,64) 665.000

GEVEL 14 METER BREED
5 slpk. grote tuin 1.175.000
6 slpk. grote tuin 1.200.000

GEMAKKELIJKE AANKOOPVOORWAARDEN EN GROTE VOORDELIGE LENING MOGELIJK. 18 JAAR ONDERVINDING VAN DEZE APPARTEMENTEN. Reeds 19 appartementen ter plaatse verkocht.

luctor Ommeganckstr. 33
LET OP HET NUMMER
Kant. 10-12 en 2-5 u.

Wordt gevr. voor Brussel 2 nederlandstalige sekretaressen met perfekte kennis Frans - Engels strekt tot aanbeveling. Ook 2 monteurs elektromekaniekers. Inl. A Geens, tel. : 09-702.268 of 02-174.145 T 155

Student 3e dokt. rechten, lic. kriminologie, zoekt passende bijbetrekking, liefst omgeving Antwerpen. T 164

Over te nemen Spanje, Costa Blanca nabij Benidorm cafetaria-spijshuis in volle bloei. Rijke broodwinning. - Schr. blad. T 166

Bekwaam element (boekhouder, handelszaken, Nederlands, Frans, Engels en Duits) 55 j. en levenskrachtig zoekt passende betrekking, liefst op as Kortrijk-Brussel. T 167

School - konferencier - industrieboden bekleder zoekt passende betrekking. Schr. blad. T 165

WEEKBLAD « WIJ » ZOEKT TIPOGRAAF DIE LINOTIPIST WIL WORDEN. GEEN PLOEGWERK. AANGENAME WERKKRING. SCHRIJVEN BUREEL BLAD OF ZICH AANBIEDEN BIJ ROTATYP, SYLVAIN DUPUISLAAN 110, BRUSSEL 7 (ANDERLECHT - OP VIJF MINUTEN VAN HET DAPPERHEIDSPLEIN)

Twee kinderverzorgsters zoeken passend werk : St. Niklaas - Boom - Antwerpen - Mechelen. Schrijven of opbellen : Senator Jorissen, Mechelen. Tel. (015) 19944. T 170

Op sekr. V.U. Voldersstraat 71, Brussel 1, verkrijgbaar : VL- en leeuwenvignetten om aan te brengen op de wagens. Prijs : 15 fr , voor min. 10 : 12 fr. stuk.

Wordt gevr. voor bedrijf in Antw. Kempen : handelslicent. of ingen in handelwetenschappen, energiek en liefst met ervaring. Schr. : sen. W. Jorissen, Astridlaan 80 Mechelen. T 172

ALTIJD ZON ! Te koop Alicante, kust Albufera PR. AP. - 3 sl. - 2 badk. - liv. - gr. keuken ing. - omgeven gr. terassen - lift (2) - int. geldbelegging. Tel. (03) 37.83.40. T 173

Juffr. 20 j. techn. humaniora, dakt. Ned.-Frans zoekt passende betrekk. liefst in Antwerpse. Schr. of tel. naar W. Jorissen, tel. 015-19944. T 174

Voor een VEILIGE GELDBELEGGING
Voor een GOEDE BOUWGROND
Voor aankoop en verkoop van ONROERENDE GOEDEREN

VIA "GROEP DE BONDT"
Coremansstraat 22. Berchem / Antwerpen
Telefoon 03/30 18.85

Betekom
BAL
Hartelijk welkom op ons Volksuniebal te Betekom, zaal 't Tolhuis, steenweg naar Tremelo, 59 op zaterdag 13 december 1969 om 20 uur.

Diest
OVERLIJDEN
Op 26 november 1969 overleed te Diest de heer Herman Nuyts. Zijn te korte leven was vol aktiviteit. Hij was onder meer voorzitter van onze afdeling. Ook de financiers van de V.U. deden nooit tevergeefs een beroep op hem.
Volksunie afd. Diest biedt de diepbeproefde familie haar oprechte deelneming.

Hoeleden-Kortenaken
STICHTING NIEUWE V.U.-AFDELING « OOST - HAGE LAND »
In de meest arme streek Oost-Hageland was er meer dan ooit behoefte aan een dinamisch partijpolitiek orgaan.
Daarom werd een V.U.-afdeling gesticht te Kortenaken op donderdag 20 november in lokaal Luna bij Kalikst Hermans.
Roger Lenaerts werd tot voorzitter van de afdeling verkozen. Roel Baets, Roger Degent, Kalikst en Paul Hermans en Frans Vangenechten werden tot bestuursleden van de afdeling verkozen. Hugo Huybrechts woonde als afgevaardigde van het arrondissementeel bestuur de stichtingsvergadering bij.
Na de verkiezing schetste senator M. van Haegendoren de politieke aktualiteit. Het bestuur toog onmiddellijk aan het werk.

Jette
VERKIEZINGEN
Het arrondissementeel bestuur heeft op zijn jongste bestuursvergadering zijn goedkeuring gehecht aan de deelname van de Volksunie als dusdaning aan de gemeenteraadsverkiezingen alhier. Veel sukses Jette!
AMNESTIE
In verband met de amnestiehongerstaking richt Were-Di Jong Brussel, het V.B.V. Brussel, VUJO-Jette met de officiële steun van de Volksunie, arrondissement Brussel, een voettocht in van Mechelen naar Antwerpen. Vertrek op 20-12-69 om 14u30 te Mechelen aan de St Rombouts-katedraal.

Steenokkerzeel
HERFSTBAL
Afdelingsherfstbal heeft plaats op zaterdag 6 december in de zaal « De Molekens » Wambeekstraat 27 te Steenokkerzeel. Orkest : « The Scarfs ». Toegang : 25 fr.

Vilvoorde
BESTUURSVERGADERING
Dinsdag 9 december, om 20 uur stipt in « De Gouden Voorn » Houtkaai 1 te Vilvoorde : bestuursvergadering : propaganda en werkplan 1970. De kernverantwoordelijken worden dringend verzocht stipt om 20 u. aanwezig te zijn voor de verrekening van de vernieuwing der lidkaarten.

OOST-VLAANDEREN

Aalst
2de GROTE NACHT VAN DE VOLKSUNIE
Zaterdag 13 december te 20u30. Attrakties - Verrassingen. Animatie : Koen Van Meenen. Zaal « De Klaroen », Kareelstraat, Aalst (afrit autostrade). Een speciale verrassing voor de 200 eerste aanwezigen.

Gent
LEDENVERGADERING
Afdeling Gent organizeerde op 14 november haar eerste algemene ledenvergadering van het winterseizoen.
Voor een talrijk opgekomen publiek wees Roeland Raes op het belang van de komende maanden, ter voorbereiding van de gemeenteraadsverkiezingen.

VLAAMS NATIONAAL ZIEKENFONDS « FLANDRIA »
Voor Aalst en omstreken is het sekretariaat gevestigd ten huize van André De Cuyper, Ter Lindenpark 1, Aalst. Steeds ten dienste voor inlichtingen, inschrijving of medewerking.

Dr Leo Wouters en Guido Deroo, onze beide gemeentemandatarissen belichten elk een facet van de vlaams-nationale aanwezigheid in de gentse gemeenteraad.
Aan het eind van de avond werden de aanwezigen meteen aan het werk gezet door het verdelen van boekjes met steunbons voor de grote krachtproef van oktober 1970. Wie wil meehelpen aan onze financiële mobilizatie kan hiervoor terecht bij onze penningmeester, Guido Dekeyzer, Oude Houtlei 8, Gent.
AMNESTIEWERKING IN HET GENTSE
Op initiatief van Were di-Gent werd een samenkomst belegd tussen Volksunie-Gent, Broederband, VNJ, VNSU, KVHV, VMO, « de Oostfronter » Jagerskapel en Vriendenkring Sneyssens. Bedoeling was, de aktiviteit van de vlaams-nationale verenigingen uit het Gentse te koördineren in verband met de amnestiewerking rond kerstdag.
Er werd alvast besloten, volledig mee te werken aan de stermars, ingericht door Were di op zondag 21 december rond Antwerpen.
Daartoe zal een autokaravaan vertrekken op 21 december om 8u30 op de Vrijdagsmarkt. Alle vlaams-nationalisten uit het Gentse, van welke organizatie ook, worden hierop verwacht!
« VUJO-GENT »
Elke zaterdagnamiddag vanaf drie uur kan u als belangstellende voor de jongeren-werking Volkunie Gent, het Vujo-bestuur aantreffen in het Vlaams Huis « Roeland ». Wij vragen enkele bekwame jongeren, die zich voor de werking volledig willen inzetten. Ook enkele vrouwelijke leden worden met vreugde aanvaard. Woensdagavond 17 december e.k. rond halfnegen, spreekt senator Baert voor ons over de grondwetsherziening, in de bovenzaal van Vlaams Huis « Roeland ». Wij kolporteren zondagmorgen 7 december in Gentbrugge. Inlichtingen bij mevr. Huguette De Bleecker-Ingelaere, Tolhuislaan 15 Gent, tel. 09/25.64.87 ».

Gent-Eeklo (Arr.)
EIS INZAKE SPOORLIJN ANTWERPEN-GENT
De arrondissementsraad van de Volksunie Gent-Eeklo nam met verontwaardiging kennis van de beslissing van de N.M.B.S. op het trajekt van de lijn 59 Gent-Antwerpen tussen Oostakker en Lokeren voorlopig het enkel spoor te behouden. De raad acht het volstrekt onaanvaardbaar dat tussen de twee grootste en belangrijkste steden van Vlaanderen nog steeds geen volwaardige spoorverbinding tot stand gebracht wordt; hij klaagt het feit aan dat bepaalde centralistische invloeden in dit land steeds weer pogen elke belangrijke spoorverbinding via brusselse stations te doen lopen.
De raad beschouwt de aanleg van een geëlektrificeerd dubbel spoor tussen Gent en Antwerpen als levensnoodzakelijk voor de expansie van de vlaamse havensteden en van het Waasland en eist dat de minister van Verkeerswezen dringend op deze onverantwoorde beslissing zou terugkomen.

Geraardsbergen
BAL
VRIENDENMAAL
De V.U.-afdeling en « Gudrun » richten samen op sinterklaasdag (6 dec.) in « De Reep » een vriendenmaal in. Inschrijven tegen 125 fr.

Heusden
SENATOR FRANS BAERT KOMT!
Donderdag 18 december spreekt senator Frans Baert te Heusden over de beruchte grendels. Provincieraadslid Oswald Van Ooteghem zal de spreker inleiden.

Melsele-Waas
KLAASKENSBAL
Zaterdag 6 december 1969 om 20 u. in zaal « Astrid », Grote Baan, bij mevr. Willy Cools. Orkest : « De Romeo's ». Inkom : 40 fr.

Merelbeke
ALLERLEI
Het uitgebreid bestuur kwam op woensdag 26 nov. l.l. opnieuw bijeen. Alle te hernieuwen lidkaarten voor 1970 werden afgerekend met daarbij een 40-tal nieuw gemaakte leden zodat te Merelbeke een kans op nog grotere vooruitgang te maken is. Bij de leden en lezers wordt dan ook opnieuw op verdere medewerking aangedrongen voor het aanbrengen van adressen.
Voor de verdere winterwerking staat een nieuwe volksvergadering op de rol. Er zal ditmaal over Zeebrugge, haven 500.000 ton en het diepzeekanaal Zeebrugge-Antwerpen gehandeld worden.
De V.U. - jongerenwerking werd onder de loupe genomen. Eerlang starten wij met deze werking onder leiding van advokaat Van Rijn. Met het oog op de gemeenteverkiezing en voor spreiding der krachten werd een speciale verkiezingskommissie gevormd. Kontakt met eventuele andere tipgevers uit onze ledenkring is dan ook wenselijk.

Oudenaarde
KOLPORTAGE
Zondag 14 december a.s. wordt in groot-Oudenaarde met « WIJ » gekolporteerd, met medewerking van het arr. Aalst. Van elke afdeling moeten 3 bestuursleden aanwezig zijn. Verzameling markt, Oudenaarde te 9u30.

St-Niklaas
ZWARTE PIETEN DANSAVOND
Wieg en Wiel super hifi stereo music heden zaterdag 6 december 1969 om 20 uur, zaal stad Nantes, Markt Sint-Niklaas. Toegang 30 fr. Inrichting : Vujo.

Wieze
EERSTE BOEKENBEURS
In zaal Madelon, Schroverstraat, Wieze gaat op zaterdag 6 december van 17 tot 22 uur en op zondag 7 december van 10 tot 12 en van 14 tot 21 uur de eerste boekenbeurs door ingericht door de afdeling.

Wortegem-Petegem
AFDELINGSFEESTAVOND
Zaterdag 13 december om 20 u., zaal St Arnoldus (bij Balcaen) Dorp Wortegem. Avondmaal (75 fr.) gastspreker : senator Frans Baert. Muzikale opluistering. Inschrijven bij de voorzitter Jan Van Cauwenberge, Dorp 59 Wortegem of de sekretaresse Annemie Eechaudt, Peperstraat 128 Moregem.

Zottegem
DANSAVOND
Zaterdag 13 december om 20u30 V.U.-dansavond in de zaal « Posterij », Steenweg te Grotenberge-Zottegem Orkest Denaeyer. Zangeres Belinda Inkom : 50 fr.

WEST-VLAANDEREN

Blankenberge
OVERLIJDEN
Met grote droefenis melden wij het overlijden van onze vriend en medelid, Amedé de Bruyne, sinds jaren een trouw lid en overtuigd vlaams nationalist. Met deze bieden de leden der afdeling hun deelneming in de rouw aan zijn weduwe en familie.

Brugge (Arr.)
VORMING GROOT-BRUGGE
De werkgroep voor Groot-Brugge werd uitgebreid met onafhankelijke personen uit de administratieve diensten van verscheidene gemeenten en belanghebbenden uit de landbouw-, nijverheid- en dienstverstrekkende sektoren.
Het arr .bestuur van de V.U. gaf opdracht een studie te wijden aan de situatie van de landbouwzones in het licht van een te verwachten gemeentelijke herstrukturering, daar waar de V.U. in de eerste plaats een afzonderlijke fuzie van deze agrarische gemeenten voorstaat.
Het arr bestuur van de V.U. stelt immers vast dat Groot-Brugge reeds in de geesten en daarom ook in feite gerealizeerd is. De bestuurlijke inrichting heeft hier alleen de mentaliteitsverandering der jongste paar decennia en het onbewust streven van de bevolking naar ruimere toekomstperspektieven nog niet gevolgd.
Het bestuur wijst er hierbij nogmaals uitdrukkelijk op dat het niet opgaat deze normale evolutie nu plots te willen forceren of af te remmen uit louter partijpolitieke of elektorale overwegingen. Dit mogen zeker niet de doorslaggevende normen zijn bij het bepalen van een houding te zake.

Diksmuide
SINTERKLAASBAL
Zaterdag 6 dec. om 20u30 voor de 12de maal vlaams sinterklaasbal en avondfeest, in het Vlaams huis te Diksmuide. Orkest : Lamigos. Inkom 50 fr.

Gistel-Oudenburg
EIGEN AFDELING OP KOMST
Zoals reeds meegedeeld hangt de stichting van een zelfstandige afdeling in de lucht voor de beide gemeenten Oudenburg en Ettelgem. Personen die wensen lid te worden van deze afdeling kunnen zich melden bij Jeroen Storme, Kwekerijstraat 13, Oudenburg.

Ieper-Zonnebeke
HERFSTBAL
Ons herfstbal werd een overdonderend sukses. Wij danken de 250 aanwezigen voor hun daadwerkelijke steun. Tot volgend jaar, met een dubbel aantal!
TENTOONSTELLING KLEINKUNST
Zaterdag 13 december gaat in « De Warande », Bergstraat 24, Kemmel een tentoonstelling door van jonge vlaamse kunstenaars. Opening te 19u. Inleider kunstpromotor Hubert Dejonghe. Te 20 u. optreden Nico Albert M. kleinkunstenaar.

Ichtegem-Eernegem
LEDENVERGADERING
Op 30 november sprak, in aanwezigheid van kamerlid E. Lootens, provinciaal raadlid Dr. Kris Lambert van Oostende voor een zeer goede opkomst over « aktuele problemen van ons volk ». Onze afdeling kende daarmee een nieuwe start. Andere aktiviteiten gaan volgen. De abonnementenslag kent alvast veel sukses.
BESTUURSLEDEN
Door het overtreffen van 75 leden had de afdeling nog recht op een aanvullend bestuurslid terwijl ook A. Staelens moest vervangen worden, sedert hij sekretaris werd van de nieuwe afdeling Kortemark. Op 30 november werden de heren R. Vanhoorne en S. Lammens aangewezen waarmee jong bloed zijn intrede doet. Proficiat aan beiden.

Kortrijk (Arr.)
ARR. RAAD
Op 6 dec. komt de arr. raad bijeen te Kortrijk in het lokaal « 1302 ».

Lauwe
BAL
Op 13 dec. in zaal « De Klub » gaat ons eerste V.U. afdelingsbal door.
EINDEJAARSFEESTEN VOOR ONZE KINDEREN
Te Tiegem op 13 december; te Kortrijk op 28 dec. voor de afd. Kortrijk - Heule - Lendelede; te Wevelgem op 3 januari '70 voor voor de afd. Wevelgem - Lauwe.

Menen
LEDENFEEST
Een groot sukses was het ledenfeest van de afdeling. 120 deelnemers aan het feestmaal en luisterden nadien aandachtig naar het kabaret « De zesde blijde Misterie ».

Veurne-Alveringem
VERGADERING TE ALVERINGEM
Vrijdag 28 november hield onze afdeling Veurne-De Panne een bestuursvergadering in aanwezigheid van de leden van Alveringem. Het ziet er naar uit dat weldra eveneens een eigen afdeling Alveringem en omliggende kan gesticht worden, en sommigen spreken zelfs van nog een tweede afdeling die uit de moederafdeling Veurne zou gesticht worden.

Stene
SINTERKLAAS OP BEZOEK
Zaterdag 29 november kwam Sinterklaas voor de tweede maal onze afdeling bezoeken! Meer dan 70 kinderen en nog eens zoveel volwassenen hebben de Sint begroet, evenals senator van de Weghe, prov. raadslid Kris Lambert en Em. Vansteenkiste. Onze V.U.-kinderen kregen chokolademelk, koeken en snoepgoed. De volwassenen kregen een « sneltombola », die aardig wat in de afdelingskas bracht, wat we goed kunnen gebruiken tegen de aanst. gemeenteraadsverkiezingen.

Oostende (Stad)
VUJO-BAL
Hedenavond jaarlijks bal van de Volksuniejongeren in de zaal « De Noordzee », Wapenplein. Toegang 30 fr. Iedereen welkom.
SINTERKLAAS OP BEZOEK
Op 30 november was Sinterklaas op bezoek bij de V.U.-kinderen in een volle Noordzee! De goede sint had niet alleen veel lekkers bij voor de joelende kinderschaar, doch beloofde ook aan onze afdeling een hele reeks zetels bij de volgende gemeenteraadsverkiezingen! Onze dank aan alle medewerkers.
IN MEMORIAM
Zaterdag 29 november werd in het Duinenkerkje te Oostende mevr. O. Laleman, geboren Irma Hoet ten grave gedragen in aanwezigheid van overtalrijke V.U.-mandatarissen en -leden. In leven was zij de moeder van Noël en Gaby Laleman. Innige deelneming.

Veurne-Diksmuide-Oostende (Arr.)
LEDENBLAD
Tegen Kerstmis verschijnt het eerste nummer van het arrondissementeel Volksunieblad. De afdelingen die hiervoor tekst wensen te zenden worden verzocht dit te doen tegen uiterlijk 10 december ochtendpost.

Waregem
V.V.B.-FORUM
Op vrijdag 12 dec. komt Hugo Schiltz naar Waregem! Om 20 u. in zaal Memlinck vertolkt hij het V.U.-standpunt tegenover de aktuele vraagstukken.

Zarren-Houthulst-Werken
SENATOR PERSYN TE ZARREN
Onze V.U.-vertegenwoordiger van de landbouwers, senator Willy Persyn spreekt maandag, 8 december in het lokaal Beauprez. Stationsstraat te 20 u. over landbouwproblemen.

SCHILDER-BEHANGWERK
in de Westhoek
vlug, goedkoop
DEBRUYNE Robert
Duinkerkestraat 74, Veurne
Tel. 058-31.749

EEN MENS IS WAARD WAT Z'N WOONST WAARD IS !
EEN WONING IS WAARD WAT UW AANNEMER WAARD IS !!!

Als U bouwt,
wendt U zich in vertrouwen tot de uitstekende A.B.K.-vakmensen.

Wij zijn uw vertrouwen waard !!!

ZIJ GETUIGEN :

1 Voor de familie S... bouwden wij destijds voor vader, oom en tante, na de 4 eerste zonen bouwt nu ook de kleinzoon met ons
2. Een bediende van General Motors kocht 2 jaar geleden met zijn spaarcenten een beleggingsgrond. Hij had juist genoeg om de notariskosten te betalen Verleden maand verkochten wij dezelfde grond voor hem. Hij had zoveel meerwaarde dat hij nu reeds een mooie villa bestelde op een andere grond van ons
3 Mr B... nijveraar. kwam de opdracht geven voor het bouwen van het achtste bijhuis met ons.
4. Een geneesheer kocht bij ons 3 jaar geleden een winkel die hem 10% netto opbrengt Wij hadden voor hem gebouwd en goed verhuurd voor lange termijn Dit jaar kwam hij een nieuw projekt bestellen met dezelfde opbrengst
5. Voor Capt. C... in Soest bouwden wij een villa. Heel Soest was zo enthoesiast dat nu de 18de woning voor een « beroepsmilitair » in voltooiing is.

enz... enz...

van slechts 555.000 F af
Een luxueus appartement

WAT WENST U NOG MEER ??? ZIJ WAREN VEELEISEND...
U MOET DIT OOK ZIJN !!!

« DIENEN » staat bij ons op de eerste rang

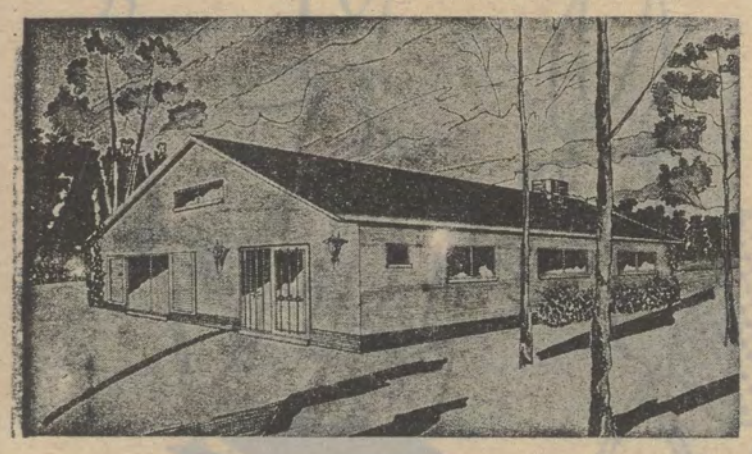

van slechts 650.000 F af
Modern vol licht en lucht

van slechts 775.000 F af
Rustiek
in de schaduw der bomen

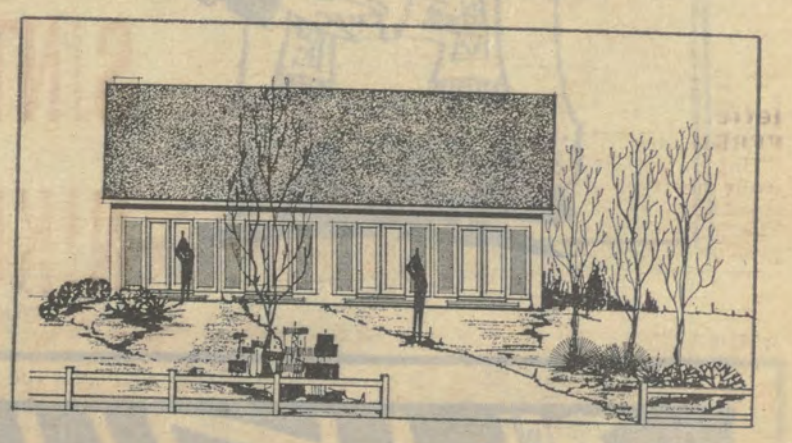

U DIE WENST TE BOUWEN... DOE HET... MAAR...
DOET HET GOED !!!

Leg al uw problemen op onze schouders en maak uw bouwprojekt tot de aangenaamste gebeurtenissen van uw leven.

Onze informatiekantoren staan ter uwer beschikking ! U krijgt vooraf de juiste voorlichting. Dankzij een speciale voorstudie zal uw woning een persoonlijkheid vertegenwoordigen met cachet van voornaamheid, goede smaak en degelijkheid

De prijs vooraf — voorkomt verrassingen achteraf

Onze financieringsdienst bezorgt U steeds de meest voordelige lening en de hoogste premie

Onze technische dienst 600 mensen met ervaring staan klaar om U met raad en daad bij te staan ZELFS .. uw binnenhuisinrichting hiervoor kan U beroep op ons doen

ALS U HET GOEDE ADRES MAAR KENT !!!

Wenst U nadere inlichtingen
stuur dan deze bon naar één onzer informatiecentra

Naam ... ...
Adres ... ... Woonplaats ... ...
Tel. privé ... ... Tel. kantoor ... ...

1. over gronden voor villabouw ☐
over gronden voor hoogbouw ☐ bij voorkeur gelegen te
over gronden v. eensgezinswoning ☐ ... ...
over veilige geldbeleggingen ☐

2. over het bouwen van ... ...
bij voorkeur gelegen te ... ...
of bezit reeds grond, gelegen te ... ...

3. over de aankoop van een bestaande woning ☐

Duid aan met een X waarover U inlichtingen wenst te ontvangen

WIJ ZIJN ANDERS DAN DE ANDEREN... KOM U DAARVAN OVERTUIGEN

600 arbeiders = 1001 mogelijkheden

ALGEMEEN BOUWBEDRIJF KUNNEN n.v.

ANTWERPEN
Meir 18
tel. 03/31.78.20

GENT
Onderbergen 43
tel. 09/25.19.23
tel. 09/25.94.69

GENK
Winterslagstraat 22
tel. 011/544.42

LEUVEN
Brusselsestraat 33
tel. 016/337.35

BRASSER ZIET ...

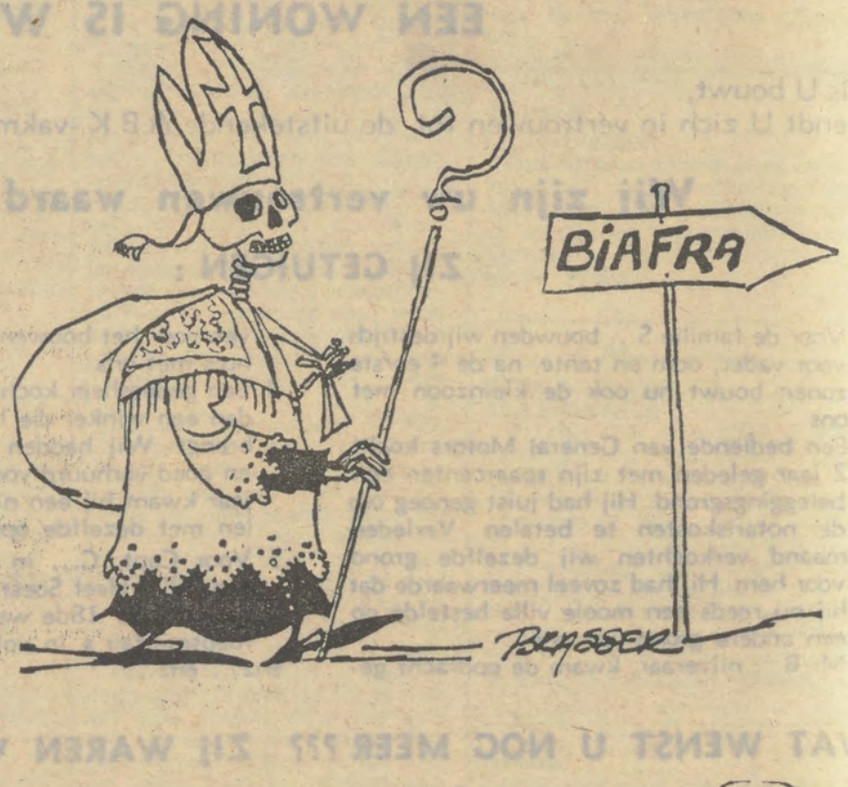

SINT - NIKLAAS

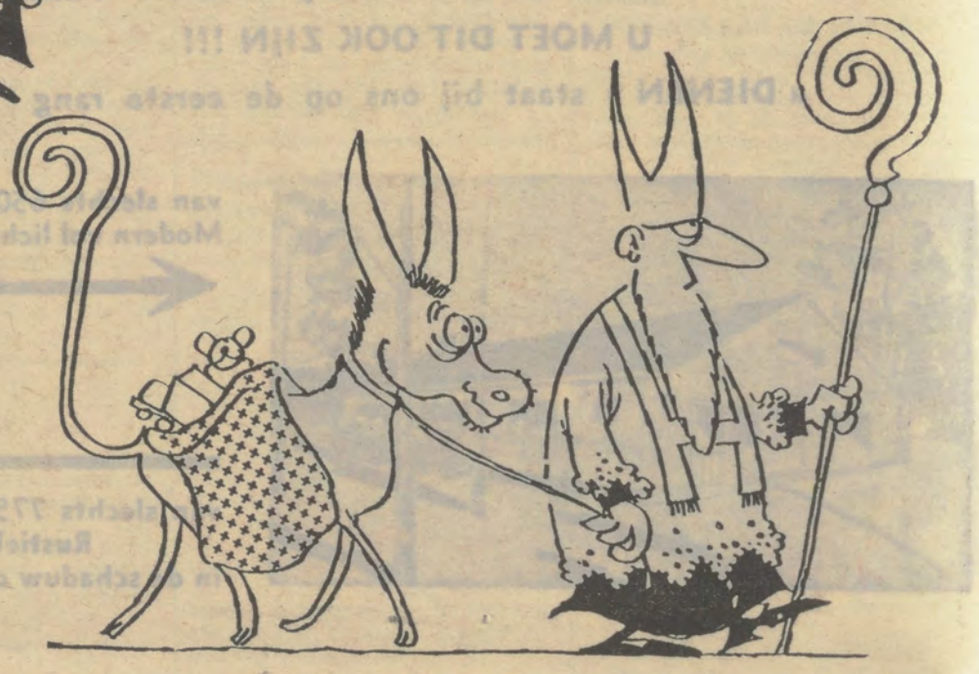

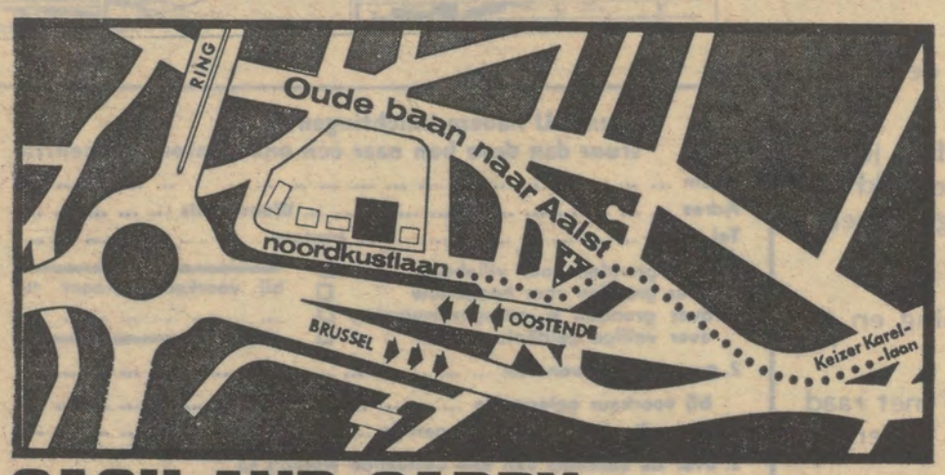

CASH AND CARRY DIVO

Noordkustlaan 10 - 1720 Groot-Bijgaarden

(oprit autobaan Brussel-Oostende) ingang Zelliksesteenweg, eerste laan links (Nieuwelaan - Noordkustlaan)

Kontante verkoop zonder kosten

SLECHTS 8 DAGEN

zaterdag 6/12 (van 9 tot 18 u.), maandag 8/12 en dinsdag 9/12 (van 9 tot 20 u.), woensdag 10/12 (van 9 tot 21 u.), donderdag 11/12 (van 9 tot 20 u.), vrijdag 12/12 (van 9 tot 21 u.), en zaterdag 13/12 (van 9 tot 18 u.).

AANDACHT :

Grote keuze van likeuren - slechts gekende merken - buitengewone prijzen.

Benedictine - Grand Marnier - Martell - Cointreau - Cinzano - Whisky - Advokaat - Calvados - Triple Sec - Elixir - Schiedam

Gratis degustatie

MASSALE WIJNVERKOOP UIT DEPOT

50.000 flessen aan

KNALPRIJZEN

De verkoop gaat door ter plaatse

	Gewone prijs	Knal-prijs
BOURGOGNE ROOD		
Maison M. Duperray-Pontanevoux		
Beaujolais A.C. 1966	39	28
Beaujolais A.C. (vieux)	47	33
Beaujolais A.C. 1966 (médaille d'or)	49	38
Beaujolais Village A.C. 1964	55	42
Moulin à Vent 1964	72	63
Macon A.C. 1966	36	33
Bourgogne A.C. 1964	59	42
Maison Javouhey - Nuits St. Georges		
Gevrey Chambertin 1966	130	104
Nuits St. Georges 1964	135	109
Pommard 1964	150	115
BOURGOGNE WIT		
Maison Javouhey - Nuits St. Georges		
Pouilly Fuissé 1964	75	59
Blanc de Blanc sec	35	29
Chablis A.C. 1964	75	65
Meursault 1964 A.C.	89	75
WIJNEN VAN DE RHONE		
Maison du Vigneau - Bonnieux - Avignon		
Châteauneuf-du-Pape 1966	80	57
Châteauneuf-du-Pape Supérieur '64	95	71
Côte du Rhône 1966	39	31
Côte de Provence St. Tropez	59	45
BORDEAUX ROOD		
A.C. Maison Duval - St. Emilion		
Château Paulin	32	25
Château de Parenchère 1964 A.C.	38	32
St Emilion Château Viramont A.C. '64	51	38
Médoc A.C. Château Bressane 1964	51	42
St. Estephe A.C. 1964	82	65
Pommerol A.C. 1964	78	60

	Gewone prijs	Knal-prijs
BORDEAUX WIT		
A.C. Maison Clouet Frères-Bommes Sauternes		
Entre-deux-Mers A.C. Château Bonet '64	39	31
Monbazillac Château Le Septy '64	45	38
Sauternes Château l'Arieste '64	82	68
MISE AU CHATEAU		
(houten kist met 12 flessen)		
Cru Bellevue Médoc '64	119	81
La Tour Mont d'Or St. Emilion '64	114	95
Château Calon Montagne St Emilion '59	175	139
Château Calon Montagne St. Emilion '55	189	159
Château Calon Montagne St. Emilion '53	199	169
Château Grandes Nauves 1960	122	85
Château Paradis Parsac 1964	122	85
RIJN EN MOESELWIJN		
Maison Spira (Zotzenheim) -		
Maison Ritter (Brüttig)		
Riesling Sylvaner	39	32
Silber Perlant brut	43	33
Silber Perlant demi-sec	42	31
Liebfraumilch 1964	55	42
WIJNEN VAN DE LOIRE		
Maison Dubois - St. Georges sur Cher		
Rosé d'Anjou moelleux 1964	42	34
Rosé d'Anjou Cabernet	49	39
(Médaille d'Or 1966 - Premier Prix de Paris)		
SCHUIMWIJN EN CHAMPAGNE		
Champagne Jacques Faval (Epernay)	230	189
Mousseux René de Saint Maurin brut et demi-sec	115	84
APERITIEF - MUSCAT		
Ital. Vermouth «El Toreno» rood of wit	78	53
Muscat d'origine « Cordoba »	36	27